பெரியஎழுத்து

மயில்ராவணன்கதை

B.R.N. & SONS.
MADRAS.

உ

கடவுள் துணை

கதாசிந்தாமணி

என்று வழங்குகின்ற

மரியாதைராமன் கதை

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாச அச்சகம்,

சென்னை—1.

இதன் விலை] —— [ரூபா. 1—00.

உ

கடவுள் துணை

கதாசிந்தாமணி

முதலாம் அத்தியாயம்

மரியாதைராமன் கதை

முதலாவது திருடர்கள் நால்வரில் ஒருவன் மற்றவரை மோசஞ் செய்தது

நான்குபேர் திருடர் ஒரு பட்டணத்தில் ஒரு கிழவியின் வீட்டிலிறங்கித் தாங்கள் திருடிப் பொதுவில வைத்திருந்த உடமைகளையும் பணங்களையும் ஒரு தவலையிலேபோட்டு மேலே முத்திரையிட்டு நாங்கள் நாலுபேருமாகவந்து கேட்கும்போது இதைக்கொடு. அதுவரைக்கும் புதைத்துவை யென்று கொடுத்து சிலநாள் அவள் வீட்டில் சாப்பிட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள். ஒருநாள் அந்த நாலுபேரும் எதிர்வீட்டுத் திண்ணையில் பேசிக்கொண் டிருக்கையில் மோர் வாங்குவதற்கு அந்தக் கிழவி வீட்டிலேபோய்த் தோண்டி எடுத்துக் கொண்டு வாவென்று தங்களுள் ஒருவனை அனுப்பினார்கள். அவன்போய்த் தோண்டி எடுத்துக்கொண்டு வரக் சொன்னார் என்று சொன்னான். அதற்கு அவள் புதைத்து வைத்திருக்கிற தவலையைத் தோண்டி எடுத்துவரச் சொன்னதாக நினைத்துக்கொண்டு தெருவிலவந்து அவனை தோண்டி எடுத்துவரச்சொன்னீரா வென்றுகேட்க, அவர்கள ஆமென்று சொன்னார்கள், உள்ளேபோய் கட்டப்பாறையைக் கொடுத்து சுகமாகத் தோண்டி எடுத்துக்கொண்டு போவென்று சொன்னாள். அவன் அதிக சந்தோஷத்துடனே சீக்கிரத்தில் தோண்டித் தவலையை எடுத்துக்கொண்டு புறக் கடை வழியே ஓட்டம் பிடித்தான். மற்ற மூன்றுபேரும் ஒரு

நாழிகைவரைக்கும் பார்த்து அவனைக் காணுமையாலே உள்ளேபோய் நடந்த மோசத்தை யறிந்து கிழவியின் மேலே சோழராஜனிடத்தில் இருந்த நியாயாதிபதி யிடத்தில் பிரியாது செய்தார்கள். அவன் கிழவியை அழைப்பித்து விசாரணைசெய்து அவ்வுடமையைக் கிழவியைக் கொடுக்கும்படியாகத் தீர்ப்புசெய்தான். அந்தக் கிழவி நான் என்ன செய்வேன் தெய்வமேயென்று அழுதுகொண்டு வருகையில் நடுவழியிலே சிறுபிள்ளைகளுடன் கெச்சக்காயாடிக்கொண்டிருந்த மிகுந்த புத்திசாலியான ராமன் ஏன் பாட்டி அழுகிறுய் என்றுன். அதற்கவள் நடந்த சங்கதியை யெல்லாஞ் சொல்ல, அதைக்கேட்டு இந்த அநியாயத் தீர்ப்பை செய்தவன் வாயிலே மண் விழுந்ததுபோல இதுகள் குழியிலே விழக்கடவது என்று தன்கையிலிருந்த கெச்சக்காய்களை விட்டெறிந்தான். அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிலர்போய் அரசனுடனே சொல்ல, அரசனுனவன் அந்த ராமனை அழைப்பித்து நியாயாதிபதி செய்த தீர்ப்பை அநியாயத் தீர்ப்பென்று சொன்னுயே, நீ நிச்சயமாகத் தீர்ப்பு செய்யென்று சொன்னுன். உடனே அந்த ராமன் உடமைக்காரரையும் கிழவியையு மழைப்பித்து விசாரணைசெய்து உடமைக்காரரைப் பார்த்து உங்கள் வாக்குமூலப்படியே நீங்கள் மூன்றுபேர் மாத்திரம்கேட்டால் கொடுக்கக்கூடாது, நாலுபேரும் வந்து கேட்டால் அப்போது உங்கள் பொருளைக் கொடுப்பாளென்று கிழவிபக்கம் தீர்ப்புசெய்தான். ‘பொருள்போன வழியே துக்கம்போம்’ என்கிறபடியே கிழவிக்குண்டாகிய துக்கம் போய்விட்டது. அதுகேட்டு இராஜா சந்தோஷித்து அவனுக்கு மரியாதைராமனென்று பெயரிட்டு நியாயாதிபதியாய் ஏற்படுத்தி சகல வெகுமானமுஞ் செய்து தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டான்.

2-வது தன் குழந்தையைக் கொன்றுவிட்டு சக்களத்தியின் மேல் பழிபோட்டது

தன் குமாரனுக்கு மரியாதைராமனென்கிற பேரும் நியாயாதிபதி உத்தியோகமுங்கிடைத்த சமாச்சாரத்தை

அவன் தகப்பன் கேள்விப்பட்டு அவனிடத்திற்கு வந்து ஓகோ பிள்ளாய்! என்ன காரியம் செய்தாய்; இப்படி மதிமோசம் பண்ணலாமோ! நியாய சூட்சத்தை அறிகிறது தேவர்களுக்கும் எளிதல்லவே, சற்றே தப்பினுல் அதிகபாவம் விளையுமே. இந்த நியாயாதிபதி உத்தியோகத்தை விட்டுவிடுமென்று மிகவும் விசனமாகச் சொன்னுன். மரியாதைராமன் ஓ என் பிதாவே! கோபஞ் செய்யவேண்டாம். கடவுளானவர் எப்படிப்பட்ட நியாய சூட்சத்தையுங் கண்டுபிடிக்கத்தக்க புத்தியையுங் கொடுத்து அதிலே எள்ளளவும் குற்றம்வாராமல் என்னைக் காப்பாற்றுவார். தானுகவந்த சீதேவியைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளுவது போலே உலகத்தை யெல்லாம் ஆளும் அரசனுலே கிடைத்த இந்த நியாயாதிபதி தனத்தை விட்டுவிடச் சொல்லாதிருக்குப்படி உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேனென்ருன். இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு மறுத்து பதில் சொல்வதற்கு இடமில்லை. உன்னிஷ்டப் படியேசெய்யென்று சொல்லிவிட்டுப்போய் பின்பு இனி அவனுடனே சாவகாசம் செய்வேனேயானுல் அவனுக்கு வருகிற குற்றத்திற்கும் பழிக்கும் ஆளாகவேண்டுமாகையால் தேசாந்திரம் போகிறதே உத்தமமென்று நினைத்துக்கொண்டு தன் மகனுடனே சொல்லாமல் பிரயாணஞ் செய்துக்கொண்டு போகிறபோதே அன்றிராத்திரியில் ஓர் ஊரில் ஒரு வீட்டிலே இறங்கினுன். அன்றைக்கு அந்த வீட்டுக்காரன் வெளியிலே போயிருந்தான், அவன் மனைவிமார்கள் இரண்டுபேர் மாத்திரம் இருந்தார்கள். மூத்தவள் நித்திரை போய்விட்டாள். தலைகடைத் திண்ணையில்படுத்திருந்த மரியாதைராமனுடைய தகப்பன் தன்பிள்ளைக்கு சம்பவித்ததைக்குறித்து தூக்கம் பிடிக்காமல் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தான். ஆனுல், நடுராத்திரியில் அவனும் தன் சக்களத்தியும் தூங்கிவிட்டார்கள் என்று இளையவள் இதுவே நல்ல தருணமென்று தன் சோரநாயகனை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சந்தோஷத்துடனே இருக்கிற சமயத்தில் அதற்கு விரோதமாகத் தன்குழந்தை விழித்துக்கொண்டு வீறிட்டு அழத் தொடங்கியதைக் கண்டு கழுத்தைப் பிசைந்துகொண்டு பிறகு அதை மூத்தவள்

பக்கத்திலேவிட்டு தன்னிஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு விடியற் காலத்திலே கள்ளப் புருஷனை அனுப்பிவிட்டு ஊரெல்லாம் அறியும்படியாகத் தன் பிள்ளையைச் சக்களத்தி பொருமையினாலே கொன்றாளென்று பழிபோட்டுக் கூவி அழுதுக்கொண்டு மரியாதைராமனிடத்தில் பிரியாது செய்யப்போனாள். அவைகளையெல்லாம் தப்பாமற் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மரியாதைராமனுடைய தகப்பன் தனக்குள்ளே ஆச்சரியப்பட்டு நல்லது இந்த வழக்கைக் குறித்துஎன் மகன் சரியாக தீர்ப்புப் பண்ணுவானே யானால் மற்ற வழக்குகளிலும் பிசகயாட்டான் நம்புவேனென்றுமாறு வேஷங்கொண்டு நியாய ஸ்தலத்தித்குச் சமீபத்திலே வந்திருந்தான். மரியாதைராமன் அந்த விபசாரிசெய்த பிரியாதைக்கேட்டு சேவகரைவிட்டு மூத்தவளை யழைப்பித்து நீயேன் இப்படிப்பட்ட சிசுஹத்தி செய்தாயென்று கேட்டான். இறைவனே! நரகத்திற்கு ஆளாகத்தக்க இந்த மகா பாதகத்தை கடவுளறியயான்செய்ததில்லை யென்றாள். அந்த சொல்லைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் இளையவள் ஓ நியாயாதிபதியே! இவள் மிகவும் மோசக்காரி கொலைசெய்தாளென்பதில் நீர்எவ்வளவுஞ் சந்தேகப்படாதேயுமென்றாள். இவ்விருவர்சொல்லையுங் கேட்டுசந்தேகப்பட்டு இதற்கு சாட்சியுண்டோவென்று கேட்டான். அதற்கிளையவள் என் கண்களே யல்லாமல் வேறே சாட்சியில்லை யென்றாள். நியாயாதிபதி தெய்வத்தை தியானித்துக்கொண்டு உண்மையை வெளிப்படுத்தத்தக்க ஒருயோசனை தனக்குள்செய்து அவ்விரண்டு பெண்களைப் பார்த்து உங்களுக்கு வேறே சாட்சியில்லாமையால் புடவையை யவிழ்த்துவைத்து விட்டு நிருவாணமாக இந்தசபையை மூன்றுதரஞ் சுற்றிவந்து சத்தியஞ்செய்யுங்களென்றான். இந்த சொல்லைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே சிறியவள் அப்படியேசெய்ய எத்தனித்தாள்.பெரியவளோ வென்றால் என் உயிர் போனாலும் போகட்டும் இப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு உடன்படமாட்டேனென்று தனக்குள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு ஓ நியாயாதிபதியே! அந்தக் குழந்தையைக் கொன்றவள் நானே; என்னை அதற்குத் தகுதியான தண்டனை

செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட மானபங்கஞ் செய்யாதே என்றாள். நியாயாதிபதி இவ்விருவர் சங்கதியைக்கண்டு இளையவள் முழு மோசக்காரி யென்றறிந்து சில அடிகள் அவளை யடிப்பித்து அவள் வாயைக்கொண்டே நிஜத்தை வெளிப்படுத்தி அவளைத் தூக்கிற்போட உத்திரவு கொடுத்தான், இளையவளுக்குத் 'தானொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்குமென்ற பழமொழிப் படியே நேரிட்டது, இவைகளை யெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மரியாதைராமனுடைய தகப்பன் அளவற்ற சந்தோஷமடைந்து புத்திரனிடத்திற்குப் போய் மரியாதைராமனென்கிற பெயரும் இந்தத் தொழிலும் உனக்கேதகும். இப்படிப்பட்டபுத்தி யுத்திகளைஉனக்குக் கொடுத்த கடவுளுக்கு நான் வந்தனஞ் செய்கிறேன், நீ தீர்க்காயுசுள்ளவனாகச் சுகத்தோடு வாழ்கவென் றாசீர்வதஞ் செய்து தன் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

3-வது பஞ்சு வர்த்தகருக்கு ஒரு பூனையால் வழக்கு நேரிட்டது

நான்குபேர் பங்காகப் பஞ்சுவர்த்தகம் பண்ணினார்கள். பஞ்சுமூட்டைகளை எலிகள் கடிக்காதிருக்கும் பொருட்டு அவர்கள் ஒரு பூனையை வளர்த்தார்கள். வளர்க்கும்போது அதனுடைய நாலு கால்களையும் ஆளுக்கு ஒவ்வொரு காலாகப் பங்கு வைத்துக்கொண்டு அவனவன் தன் பங்காகிய காலுக்குத் தண்டைகொலுசு முதலானதுகளால் அலங்கரித்துச் சிறப்பாக வைத்திருந்தார்கள். அப்படியிருக்கையில் அந்தப்பூனைக்கு ஒருகாலிலே காயம்பட்டது அந்தக்காலுக்குச்சுதந்தரக்காரன் எண்ணெச்சீலைசுற்றிவைத்தான், அது அடுப்பண்டையிலே போனபோது அடுப்புத்தீயினால் பற்றிக் கொண்டது. அதனுடனே அந்தப் பூனையானது பஞ்சு மூட்டைகளின்மேல் விழுந்து ஓடிப்போகையில் அம்மூட்டைகள் தீப்பற்றிக்கொண்டு வெந்துபோய்விட்டதுகள்! அதுகண்டு எண்ணெ சீட்டு கட்டின கூட்டாளிகையில் மற்ற மூன்றுபேருந் தங்களுக்கு வேண்டியநஷ்டத்தை வாங்கிக் கொடுக்கும் படியாக மரியாதை ராமனிடத்தில் பிரியாது கொடுத்தார்கள். அந்த நியாயாதி

பதி பிரதிவாதியை யழைப்பித்து விசாரணை செய்து அவன் மனமறிந்து அந்த வாதிகளைப் பார்த்து பிரதிவாதி பூனைக்கு எண்ணைச் சுற்றிவைத்த கால் காயமுள்ளதா யிருக்கிறபடியால் நடக்கிறதற்குதவாதே காயமில்லாத உங்கள் மூன்று பேர்களுடைய கால்களினாலே நடந்தது ஆகையால் இப்படிப்பட்ட சேதம் வந்தது. ஆகையால் மூன்றுபேரும் பிரதிவாதியினுடைய நஷ்டத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்புச் செய்தான். வாதிகள் மூன்று பேரும் யானை தலை மேலே தானே மண்ணைபோட்டுக்கொள்வதுபோலத் தங்களுக்குத்தாங்களே முன்வந்ததோடு பின்னும் நஷ்டந்தேடிக்கொண்டார்கள். 'திக்கற்றவனுக்கு தெய்வமே துணை' யென்கிற பழமொழிப்படியே அதிக விசனம் அடைந்த பிரதிவாதி தெய்வசகாயத்தினாலே தன்பட்சந் தீர்ப்பானது கண்டு அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்தான்.

4-வது ஒருவர் தன்னிடத்தில் வைத்த முத்துக்களில்லை யென்றது

ஒருவன் விலையுயர்ந்த இரண்டு முத்துக்களை சம்பாதித்து தன்னிடத்திலே விசுவாசமுள்ளவனைப்போலிருந்த மற்றொருவன் கையிலே கொடுத்து இதுகளை நான் வருமளவும் காப்பாற்றி வையென்று சொல்லிவிட்டுச் சிலகாலம் தேச சஞ்சாரஞ் செய்து திரும்பி வந்து அவனை யந்த முத்துக்களைக்கொடுமென்று கேட்டதற்கு அவன் நான் உன்கையில் வாங்கினதே யில்லையென்று சாதித்தான். பின்புகொடுத்தவன் மரியாதை ராமனிடத்திற்குப்போய் பிரியாது பண்ணினான். அப்போது மரியாதை ராமன் அவனை யழைத்து அவன் வாய் விசேஷங்களைக்கேட்டு மோசத்தை முகக் குறிப்பினாலறிந்து கொண்டு தீர்ப்புக் கொடுக்காமலவர்களைப் போகச் சொல்லி சிலநாள் பொறுத்து வாதியைக்கொண்டு அந்த முத்துககளின் மாதிரியைத் தெரிந்து கொண்டு பிரதிவாதி கையிலே அந்த மாதிரியாக 98-முத்துக்களை ஒரு நைந்த சரட்டிலே கோர்த்துக் கொடுத்து இச்சரம் நூறு முத்துக்களுள்ளது சரட்டுகளுள்ளது சரடு நைந்திருக்கிறபடியால் வேறொரு சரட்

டிலே கோர்த்துக்கொண்டுவா. நீ யோக்கியனாகக் காணப்படுகிறபடியினாலே உன்னை நம்பி கொடுக்கிறே னென்று சொல்லிக்கொடுத்தனுப்பினான். அந்தமோசக் காரன் அதுகளை தன் வீட்டுக்கு கொண்டுபோய்க் கோர்த்து எண்ணி பார்த்து இரண்டு முத்துக்கள்குறை யக்கண்டு அவ்விரண்டையும் தான் போக்கடித்ததாக நினைத்து திகிலடைந்து தான் அபசரித்து வைத் திருந்த 2-முத்துக்களையுங் கூடச் சேர்த்துக் கொண்டு போய் கொடுத்து 'ஜனப்பன் வீட்டுக்கோழி தானே விலங்கிட்டுக் கொண்டதுபோல்' தன் திருட்டைத் தானே வெளிப்படுத்தினான். அப்போ நியாயாதிபதி அவன் திருட்டையறிந்து இரண்டு மூத்துக்களையும் உடமைக்காரனுக்குச் சேர்த்துவிட்டு அவனுக்கு ஏற்ற தண்டனையுஞ் செய்தான்.

5-வது ஒருவன் தன்னிடத்தில் வைத்த இரும்பை எலி தின்றதென்றது

ஒருவன் பத்துபாரம் இரும்பு வாங்கி ஒருவனிடத் திலே வைத்து மற்றொருதேசத்திற்குப் போய்ச் சில வருடங்கள் கழிந்தபின்பு வந்து அவனை இரும்பைக் கொடுமென்று கேட்டான். அவன் உன்னிரும்பை எலி தின்றுவிட்ட தென்று சொன்னான், அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு இரும்புக்காரன் மரியாதை ராமனிடத்திலே போய் பிரியாது செய்தான்; மரியாதை ராமன் பிரியாது செய்தவனுக்கு ஒரு உபாயங்கற்பித்தான், அந்தஉபாயத் தின் படியே வாதி தன்னை மோசம் செய்தவனுடனே 'பகையாளி குடியை உறவாடி கெடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அந்த மோசக்காரன் மகனை யழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் ஓரறைக்குள் ஒளித்து வைத்து மறுநாள் மோசக்காரன் என் பிள்ளை எங்கே யென்று கேட்டதற்கு அந்தப்பையனை பருந்து எடுத் துக்கொண்டு போய் விட்டதென்றான். அது கேட்ட வுடனே பிள்ளைக்காரன் மரியாதை ராமனிடத்திற்குப் போய் இன்னான் என் பிள்ளையைத் தன்வீட்டுப் பிர யோசனத்திலே சாப்பாட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் திரும்பி அனுப்பாமல் ஒளித்து வைத்திருக்கிறான்,

அனுப்புமென்று கேட்டால் பருந்து எடுத்துக்கொண்டு போச்சுதென்று சொல்கிறான்: நியாயாதிபதி பிள்ளை மோசஞ் செய்தவனை அழைத்துப் பிள்ளையைப் பருந்து எடுத்துக்கொண்டு போகுமாவென்று கேட்டான். அதற்கவன் இவனிடத்திலே நான் வைத்திருந்த பத்துபாரம் இரும்பை எலி தின்னுமாவென்றான். மரியாதைராமன் இவ்விருவரையும் பார்த்து, நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றிலே மறைக்கிறது போல மோசஞ் செய்கிறது நியாயத்துக்கு விரோதமென்று கண்டித்துப் பிள்ளைக்காரன் இரும்பைக் கொடுக்கும்படியாகவும், இரும்புக்காரன் பிள்ளையைக் கொடுக்கும்படியாகவுந் தீர்ப்புச் செய்தான்.

6-வது ஒருவன் நெய்யை வாங்கி இல்லை என்றது

ஓரிடைச்சி இரண்டு பசு வைத்துக்கொண் டிருந்தாள். அவளுக்கு எதிர்வீட்டுக் காரியாகிய மற்றொரு இடைச்சி இருபது பசு வைத்துக்கொண் டிருந்தாள். அவளிரண்டு பசுக்காரி கையில் ஒருவீசை நெய் கடனாக வாங்கிக்கொண்டாள். கொடுத்தவள் கெடுவிற் போய் அதைக் கேட்டதற்கு வாங்கினவள் நான் உன் கையில் வாங்கினதில்லை யென்று சாதித்தாள். கொடுத்தவள் மரியாதை ராமனிடத்திற்குப் போய்ப் பிரியாது பண்ணிக்கொண்டாள். அவன் பிரதிவாதியை யழைப்பித்து விசாரணை பண்ணும்போது எனக்கு இருபது பசுக்கள் இருக்கிறதுகள். என் வாதிக்கு இரண்டு பசுக்கள் இருக்கிறது என்னிடத்தில் அதிக பசுக்கள் இருக்கிறதுகளென்று பொறாமையினாலே பழி போடுகிறாளென்று சொன்னாள். நியாயாதிபதிக்குச் சந்தேகம் பிறந்து மறுநாள் வரச்சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் வருகிறதற்கு முன்னே நியாயஸ்தலத்திற்குச் சமீபத்திலே சேறாக்கி வைத்தான். மறுநாளவ்விருவரும் அந்த வழியாக நடந்து வந்தார்கள். சமீபத்தில் வந்தவுடனே அளவு சரியாக யிருக்கிற இரண்டு கொப்புகளில் நிறைய நீர் கொண்டுவரச் சொல்லி பேருக்கு ஒவ்வொரு சொப்பு நீர் கொடுக்கச் சொன்னான். இரண்டு பசுக்காரி அந்த நீரிலே பாதியினாலே கால்களைச் செவ்

வையாகக் கழுவிக்கொண்டு பாதிமீதியாக வைத்தாள். இருபது பசுக்காரி ஒரு சொம்பு நீரும் வார்த்துக் கழுவியும் பாதி சேறுகூட போகவில்லை. அதை மரியாதைராமன் பார்த்து கடன் வாங்கினவளை அழைத்து நீ யிருபது பசு வைத்துக்கொண்டிருந்தாலுங் குடித்தனத்திறமை யில்லாதவளென்று அறிந்தேன், அது எப்படி யென்றால்: ஒரு சொம்பு நீர் முழுவதும்விட்டுக் கழுவியும் பாதிசேறுயினும் உன்காலிலே போகவில்லை, அவளோவென்றால் அரை சொம்பு நீராலே தன் காலிலே எவ்வளவுஞ் சேரில்லாமல் கழுவினதால் குடித்தனத் திறமையுடையவளா யிருக்கிறாள். ஆகையால், நீ அவளிடத்தில் நெய்வாங்கினதற்குச் சந்தேகமில்லை என்று மோசத்தை வெளிப்படுத்தி வாதிபக்ஷந் தீர்ப்பு செய்தான். ‘பள்ளமுள்ள இடத்திலே தண்ணீர் நிற்கும்’ என்ற பழமொழிப்படியே மோசஞ் செய்தவளிடத்திலே தண்டனை சம்பவித்தது.

7-வது உனக்கிஷ்டமானதைக் கொடுவென்றது

ஒருவன் தன் மரணகாலத்திலே தன்னிடத்திலிருந்தபதினாயிரம் வராகனை ஒரு சாவகாரியிடத்தில் கொடுத்து, தன் பிள்ளை பெரியவனானபின் உனக்கிஷ்டமானதைக் கொடுவென்று சொன்னான். பின்புசாவகாரி அதுகளைத் தன் வீட்டிலே கொண்டுபோய் வைத்திருந்தான். பிள்ளை பெரியவனான பின்பு சாவகாரி யிடத்திற்குப் போய் பொருளைக் கேட்க, உன் தகப்பன் எனக்கிஷ்டமான பொருளைக் கொடுவென்றது இந்த தொகைதானென்று ஆயிரம் வராகன் கொடுக்கப் போனான்; அந்த பிள்ளை யாண்டான் எனக்கு வேண்டாமென்று விசனத்தை யடைந்து மரியாதை ராமனிடத்திலே போய் பிரியாது பண்ணினான். மரியாதைராமன் சாவகாரியை யழைப்பித்து விசாரித்து அவன் வாய்ச்சொல்லைக் கொண்டே உனக்கிஷ்டமானது ஒன்பதினாயிரம் வராகன் இந்தப் பிள்ளைக்குக் கொடுக்க நினைத்த உனக்கிஷ்டமான ஆயிரம் வராகன் நீ எடுத்துக்கொள்ளென்று தீர்ப்பு பண்ணினான், ‘ஊராருடமைக்கு பேயாய் பறந்தால் வருமோ’ வென்கிற பழமொழிப்

படியே சாவகாரியினுடைய அதிக ஆசை பயன்படா மற் போயிற்று.

8-வது வழியில் வித்வான் தீரவியத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டது

ஒரு வித்வான் தேசாந்திரம் போய்க் கொஞ்சந் திரவியம்சம்பாதித்துக்கொண்டு ஊரின் அருகே நிமையாக வருகையில் ஒருவன் வந்து அவன் மூட்டையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தன் வீட்டிற்குப் போய் விட்டான். வித்வான் மரியாதைராமனிடத்திற்குப்போய் பிரியாது செய்தான். மரியாதைராமன் அந்தத் திருடனை அழைத்துக் கேட்க, திருடன் நானென்று மறியேனென்று பொய் சத்தியஞ் செய்தான். அதைக்கேட்ட நியாயாதிபதி திருடனை வீட்டிற்குப் போக உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு அவனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பின்னே தானே இரண்டுபேர் வேவுகாரரை யனுப்பினன். திருடன் தன் வீட்டிற்குள்ளே போனவுடனே அவன் பெண் சாதி நீ போனகாரியம் எப்படி முடிந்ததென்று கேட்டாள். அதற்கவன் நானென்று மறியேனென்று ஏமாற்றி விட்டேனென்று சொன்னச் சொல்லை அவ் வேவுகாரர் ஒளிந்திருந்து கேட்டுப்போய் நியாயாதிபதியுடன் சொன்னர்கள். நியாயாதிபதி திருடனைப் பிடித்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி 'அடிமேலடி யடித்தால் அம்மியும் நகரு' மென்றபடியே அடிப்பித்து திருடனை விசாரித்து அவன் வாய்க்கொண்டே நிச்சயத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் கைப்பற்றிய திரவியத்தை வித்துவானுக்கு வாங்கிக்கொடுத்து திருடனுக்கு சாஸ்திரப்படி தண்டனையுஞ் செய்தான்.

9-வது தான்வாங்கின கெம்புக்கல்லை அறியேனென்றது

ஒருவன் ஒரு வர்த்தகனிடத்தில் விலை யுயர்ந்த ஒரு கெம்புக்கல்லைக் கொடுத்து இதை வைத்துவையும் நான் யாத்திரைபோய் வந்து வாங்கிக் கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லிப்போய் நாலுவாரங் கழிந்தபின்பு வந்து கெம்புக்கல்லை கேட்டான். என்னிடத்தில் அதை முன்னே

தானே நீ வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டா யென்று சாதித்து அப்போது தன் வீட்டிலே சோறெடுக்க வந்த வண்ணான் அம்பட்டன் குயவன் இம்மூன்று பேரையும் பொய்சாக்ஷி சொல்ல ஏற்படுத்தினான். கெம்புக்கல்லுக் காரன் அதையறிந்து மரியாதைராமனிடத்திலே போய் தன் கெம்புக்கல்லை அபகரித்ததையும் பொய் சாக்ஷிகளை ஏற்படுத்தினதையுஞ் சொல்லிக்கொண்டான் மரியாதை ராமனானவன் அந்த மர்மந் தெரிந்துக்கொண்டு வர்த்த கனையும் அவன் சாக்ஷிக்காரரையும் அழைப்பித்து விசாரணை செய்து அதன்பின்பு வாதி பிரதி சாக்ஷிக் காரனென்று மூன்று திறத்தாராகிய ஐந்துபேரையும் ஒருவரோடொருவர் பேசாமல் இருக்கும்படியாகத் தனியே சேவகர் கைவசப்படுத்திக் காவலிலே வைத் துக் களிமண்ணாலே அந்த கெம்புக்கல்லைப்போல உருவஞ் செய்துக்கொண்டு வரும்படியாக உத்தரவு கொடுத்தான். வாதி அந்தக் கெம்புகல்லுக்குத் தகுந்த அளவாகச் செய்துகொண்டு வந்தான். கெம்புக் கல்லி னுடைய வுருவே என்றும் பார்த்திராத கட்சிக்காரர் மூன்று பேருக்குள்ளே வண்ணான் தேய்க்கிற கல்லைப் போலவும் அம்பட்டன் தீட்டுகிற கல்லைப் போலவும் குயவன் பானை செய்யும் சக்கரத்தைப்போலவும் வேறு வேறு மாதிரியாகச் செய்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வித்தியாசத்தினாலே நியாயாதிபதிக்கு உண்மை தெரிந்து உடைமைகாரனுக்குக் கெம்புகல்லும் மற்ற வர்களுக்குத் தகுதியான தண்டனையும் செய்தான். எட்டியுடன் சேர்ந்த இலவந் தீப்பட்டது' எப்படியோ மோசஞ்செய்த பிரதிவாதியுடன் சேர்ந்த சாட்சிக்கார ரும் அவனுக்கு வந்த துன்பத்தை தாமும் அனுப வித்தார்கள்.

10-வது அயலான் பெண்சாதி தன் பெண்சாதி யென்றது

ஒருவன் தன் பெண்சாதியை அழைத்துக்கொண்டு ஊர் பயணம் போகையில் வழியிலிருக்கிற ஆற்றிலே புருஷன் முன்னும் பெண்சாதி பின்னுமாகப் போகிற போது மற்றொருவன் இவர்கள் பின்னாலே இறங்கி வந்

தான். இவன் வருவதை அவர்கள் பாராமல் போகிற போது ஆழமாக விருக்கிறவிடத்திலே அந்த ஸ்திரீ யானவள் புடவையை நனையாமல் தூக்கிக்கொண்டு போகையில் பின்னே வருகிறவன் அவளடி துடையில் இருக்கிற மச்சத்தை அடையாளமாகப் பார்த்துக் கொண்டு கரையேறினவுடனே அந்த ஸ்திரீயை தன் பெண்சாதி யென்று சொல்லி அவள் புருஷன் அவளை யழைத்துக்கொண்டு போகவொட்டாமல் தடுத்தான் அவ்விருவரும் வழக்காடிக் கொண்டு நியாயாதிபதியா கிய மரியாதை ராமனிடத்தில் போனார்கள். அவள் புரு ஷன் என் பெண்சாதியைத் தன் பெண்சாதியென்றிவன் சொல்லுகிறானென்று பிரியாது செய்தான். நியாயாதி பதி அந்த அன்னியனைக்கேட்கும்போது அவளைத் தன் பெண்சாதி யென்று சாதித்தான். நியாயாதிபதி உங்க ளிலே யாருக்காவது சாட்சியுண்டோ வென்று கேட் டான். அந்த புருஷாள் நாங்கள் நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகிறபடியால் எங்களுக்குச் சாட்சியில்லை யென்றான். பழி பாவத்திற் கஞ்சாத துஷ்டனானவன் எனக்குச் சமீ பத்திலே சாட்சியில்லை. ஆனால், இவளை யென் பெண் சாதியென்று ருசுக் கொடுக்கிறதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன். அதென்னவென்றால் நானனுபோக சாலியாகையால், இவளிடத் துடையிலே ஒரு மச்ச மிருக்கிறது; ஸ்ரீ களைவிட்டுச் சோதித்தறியலாம் என் றான். இப்படி சோதித்தறிந்த பின்பு அந்த ஸ்திரீயைப் பெண்காவலிலும் மற்றிரண்டு பேர்களையும் புருஷாள் காவலிலும் வைத்து மறுநாள் உதயத்திலே அவ்விரு வரையும் ஓரிடத்திற் கழைத்து அவ்விருவர்க்குள்ளே ஒரு ஸ்திரீயின் கற்பழித்த மகாபாதக னின்னானென்று உனக்கு முன்னே யறிவித்தேனல்லவா? இன்னுமவன் நிச்சயத்தைச் சொல்லாமையாலவனை யிப்போதேவெட் டிப்போடென்று உத்திரவு கொடுத்தான். அவன் கத் தியை உருவிக்கொண்டு போகையில் மோசக்காரன் பயந்து உண்மையைச் சொல்லி விடுகிறேன் என்னை வெட்ட வேண்டாமென்று ஆற்றிலே தான் கண்ட மச் சத்தைக் கொண்டு வியாச்சியமாகத் தொடங்கினதை. உண்மையாகச் சொல்லிவிட்டான். நியாயாதிபதி துஷ்

டனுக்குத் தகுமான தண்டனை செய்வித்து அந்த ஸ்திரீயை சொந்த புருஷனிடத்தில் ஒப்புவித்தான். அடாத காரியஞ் செய்தால் படாதபாடு படவேணுமென்கிற பழமொழியை அந்த துஷ்டனப்போது மெய்யென் றறிந்தான்,

11-வது யானைக்கும் பானைக்குஞ் சரியென்றது

ஒரு துலுக்கனிடத்திலே ஒரு வேளாளன் தன் பிள்ளை கலியாணத்திலே ஊர்கோலங்காட்ட யானை யிரவலாக வாங்கிக்கொண்டு வந்தான். அந்த யானை ஊர் கோலத்துக்கு வந்துகொண்டு இருக்கும்போது அகஸ்மாத்தாகச் செத்துப் போயிற்று. அந்த வேளாளன் உடனே துலுக்கனிடத்திற்குப் போய் தெய்வீகமாக உன்னுடைய யானைசெத்துப்போனதற்குவிலையானாலும் பதிலாக யானையானாலும் உனக்கு கொடுக்கிறேனென்றான். அதற்கு துலுக்கன் நீ சொன்ன இரண்டுக்கும் நான் சம்மதிக்கிற தில்லை. என் யானையே எனக்கு வேண்டுமென்று சொல்லிப்பின்பு மரியாதைராமனிடத்திலே பிரியாது செய்தான். மரியாதைராமன் பிரதிவாதியை யழைப்பித்துக் கேட்கும்போது அவன் நடந்த உண்மையைச் சொன்னான். மரியாதைராமன் துலுக்கனைப் பார்த்து தெய்வீகமாக நேரிட்டபடியால் பதிலாக யானையை வாங்கிக்கொள் அல்லது விலையானாலும் வாங்கிக்கொள்ளென்று பலவிதத்திலுஞ் சமாதானஞ் சொன்னதற்கு அந்த மூட்டு துலுக்கன் இண்டுக்கும் நான் சம்மதிக்க மாட்டேன். அந்த யானையே எனக்கு வேண்டும் வேறொன்றும் வாங்கேனென்று கடவுள்போல் ஆணையிட்டான். அதைக் கேட்டு வேளாளன் கலங்கினான்; பின்பு மரியாதைராமன் ஆலோசித்து நீங்கள் நாளையதினம் வாருங்களென்று அனுப்பிவிட்டு ரகசியமாக வேளாளனை யழைப்பித்து நாளையதினம் வரவேண்டாம்; உன் வீட்டுக்கடையிலே கதவு ஓரமாகபழம்பானைகள் அடுக்கி வைத்துக்கொண்டிரு; அந்தத் துலுக்கன் வந்தவுடனே உன்னெதிரி வரவில்லையாகையால் நீ போய் அழைத்துக்கொண்டு வாருமென்று அனுப்பி வைக்கிறேன். அவசரமாக வந்து கதவைத் திறப்பான்;

அப்போது பானைகளெல்லாம் நெரிந்துபோகும்; பின்பு எங்கள் பெரியோர்கள் நாள் முதற்கொண்டு ஆண்டு வந்த பானைகளை யுடைத்துப் போட்டானென்றழுது அயல் வீட்டாருடனே கூச்சலிட்டு சொல்லிக்கொள். அதற்காக அவன் என்ன சமாதானஞ் சொன்னாலும் என்பானையே எனக்கு வேண்டுமென்று நீ வந்து பிரியாது பண்ணிக்கொள்ளென்று சொல்லி யனுப்பிவிட்டான். மறுநாள் அந்தப்படியே நடந்த பின்பு வேளாளன் வந்து வெகுகாலமாக ஆண்டுவந்த பானைகளை உடைத்துப் போட்டான், என் பானைகளே எனக்கு வேண்டுமென்றான். மரியாதைராமனும் அந்த துலுக்கனைப் பார்தது நீ என்ன சொல்கிறா யென்றான். அதற்கு துலுக்கன் யானைக்கும் பானைக்கும் சரியாய் போச்சு போவென்றான், 'கண்மூடன் கைப்பொருளழிப்பானென்கிறதை' துலுக்கனிடத்தில் காட்டினான்.

12-வது சீட்டைக்கிழித்து வாங்கின கடனை யில்லை யென்றது

ஒரு குடியானவன் ஒரு செட்டியினிடத்தில் சீட்டெழுதிகொடுத்து நூறு வராகன் கடன் வாங்கி யிருந்தான். சிலநாள் போனபிறகு செட்டி கடனைக் கேட்டான். குடியானவன் நாளைய உதயத்திற்கு ஊருக்கப்புரங் கொள்ளை யேட்டிலிருப்பேன்; அவ்விடத்தில் சீட்டைக் கொண்டுவந்தால் முதலும் வட்டியுங் கொடுத்து விடுகிறேனென்று சொன்னான். அந்தப்படியேசீட்டைக் கொண்டுபோனான்; அதை வாங்கிப் பார்க்கிறதுபோலக் கிழித்து பக்கத்திலே மூட்டம்போட்டிருக்கிற நெருப்பிலே போட்டு உனக்கு கொடுக்க வேண்டியதில்லை யென்று போகச்சொன்னான் செட்டி துன்பத்துடன் மரியாதை ராமனிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டான். அவன் குடியானவனை யழைப்பித்து ஏன் சீட்டைக் கிழித்துப் போட்டாயென்று கேட்டான். அதற்கவன் நான் இவனிடத்தில் கடன் வாங்கினதுமில்லை; சீட்டைக் கிழித்ததுமில்லை யென்று சொன்னான். செட்டியை தனியேயழைத்துச் சீட்டெவ்வளவு நீளமென்று நியாயாதிபதி கேட்டான். ஜாண் நீளமென்று சொன்

ஞன். உடனே கேட்கும்போது முழநீளஞ் சொல் லென்று சொல்லிவைத்து நியாயஸ்தலத்தி லழைப்பித் துச் செட்டியைப்பார்த்து நீ பொய்சொல்லாதே அந்த சீட்டு எவ்வளவு நீளமென்று கேட்டான். ஐயா! நான் மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன்; அது முழநீளச் சீட்டு அதையுங் கிழித்துப்போட்டு பணமும் வாங்கினதில்லை யென்று பொய் சொல்லுகிறானென்றான். குடியானவ னுக்குக் கோபம் பிறந்து அவசரத்தாலே தான் ஜாண் சீட்டை முழச்சீட்டென்று பொய் சொல்லமாட்டே னென்றான். அதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி அவரிடத் திலே சீட்டெழுதிக் கொடுத்து கடன் வாங்காதிருந்தா யாகில் ஜாண்சீட்டென்று எப்படி சொல்லுவாயென்று சொல்லி பொய் சொன்னதற்காக அவனைத்தண்டித்துச் செட்டிக்கு வட்டியும் முதலுங் கொடுத்து விடும்படி கட்டளையிட்டான். 'ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டு' என்பதற்கு குடியானவன் திருஷ்டாந்திரமானான்.

13-வது எலுமிச்சங்காயளவு சாதம் போடச்சொன்னது

ஒருவன் வழிப்பயணம் போகும்போது ஒரு சத்தி ரத்திலிருக்கும் பிராமணத்தி கையில் நாலுபணங்கொடு த்து எனக்கதிக பசியாயிருக்கின்றது.எலுமிச்சங்காயத் தனை சாதம் சீக்கிரமாக போடென்றான். அந்தப்படியே அவள் எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதம் இலையிலே வைத் தாள். அந்தமனிதன் அவளை நோக்கி நாலுபணங் கொடுத்து உபசாரவார்த்தையாக எலுமிச்சங்காயத் தனை சாதம் போடென்றேன். அதற்கு இப்படி செய் தாய் இது வயிற்றிற்கு போதுமா என்றான். அதற்கு அவள் எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதந்தானே கேட்டாய். ஆகையால், அதற்குமேல் நான் அதிகமாகப் போடே னென்றாள். பின்பு அவன் மரியாதை ராமனிடத்திற் குப்போய் அந்த சங்கதிகளை சொல்லிக்கொண்டு என் பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்க வேணுமென்று பிரியாது செய்தான். நியாயாதிபதி யவனை யழைப்பித்து இவன் கேட்டபடியே எலுமிச்சங்காயத்தனை சாதம் போடு கிறேனென்று ஒத்துக்கொண்டாயா என்றான் அவள்

ஆமென்றாள். ஆனால் நீ அப்படி செய்தாயாவென்றான், நான் அப்படியேசெய்தேன். அவன் வீணாக வழக்காடு கிறானென்று அந்தச்சாதம் இலையில் அப்படியே யிருக் கிறதென்று சொல்லி சீக்கிரத்திலோட இலையோடே அந்த சாதத்தை எடுத்துவந்து காண்பித்தாள். மரியா தைராமன் ஓகோ! ஒரு சாதமாவது எலுமிச்சங்காயத் தனை பெருமன் இல்லாதபடியால் இவன் பணத்தையா வது கொடுத்துவிடு எலுமிச்சங்காயத்தனை பெரும னுள்ள ஒருசாதமாவது போடென்றான். அவள் அந்த தீர்ப்பைக்கேட்டு பயந்து அவள் கொடுத்த நாலுபணத் தையும் யாதொரு தடையுஞ் சொல்லாமல் கொடுத்து விட்டாள் 'மரத்தின்பழம் மரத்தண்டையேவிழும்' என் கிறபடியேபணத்திற்குரியவனிடத்தில் பணம்சேர்ந்தது.

14-வது இரவல் வாங்கின மோதிரத்தை அறியேனென்றது

ஒருவன் கலியாணத்திற்குப் போகும்பொருட்டு மற் றொருவனிடத்தில் இரவலாக ஒருபொன்மோதிரம்வாங் கிக்கொண்டுபோனான். சிலநாள்போனபின்பு மோதிரக் காரன் இரவலாக வாங்கிக்கொண்டவனுடைய கை விரலிலே தன் மோதிரத்தைக் கண்டு கேட்கும்போது என் மோதிரமாச்சுதே உன்னிடத்தில் இரவலாக வாங் கினதென்று ஏன் பொய்சொல்லுகிறாய் போவென்றான். சொந்தக்காரன் விசனத்துடனே மரியாதை ராமனிடத் திற்போய்ச் சொல்லிக்கொண்டான். அந் நியாயாதிபதி பிரதிவாதியை யழைத்து விசாரித்த யிடத்திலே நான் இரவலாக வாங்கினதில்லை என் சொந்த உடமைதான் என்று சாதித்தான், அவனுக்குச் சாக்ஷியில்லாமை யாலே உண்மையை வெளிப்படுத்தவேண்டியஇரகசியத் திலே ஒரு மத்தியஸ்தனை அழைப்பித்து இந்த மோதி ரத்தை அதிகமாக உரைத்து மாற்றையும் விலையையுங் குறைத்துச் சொல்லென்று அனுப்பிவிட்டு வாதிபிரதி வாதிகளையும் சேவகன் வசப்படுத்தி மத்தியஸ்தரிடத் திலே போய் மதிப்பிட்டு இவ்விரண்டுபேருக்கும் பேர் பாதியாகக் கொடுத்து விடுவோமென்று அனுப்பினான். மத்தியஸ்தன்உரைக்கிறபோது சொந்தக்காரன் பொன்

னதிகமாயுரைக்கிருனென்று பதைத்தான். மாற்றுச் சொல்லுகிறபோது என் உடமையை இப்படி அநியாய மாக விலைமதிக்கவும் நேரிட்டதாவென்று அழுதான். மற்ருெருவன் சும்மா இருந்தான். இதனுலே அழுதவன் உடமைக்காரனென்று அவன் பட்சமாய்த் தீர்ப்புசெய் தான். 'தான் தேடாப் பொன்னுக்கு மாற்றுமில்லை உரையுமில்லை' என்பதை அந்த மோசக்காரன் தன் னிடத்திலே காட்டினுன்.

15-வது கோழித்திருடி அறியேனென்றது

ஒருத்தியினுடைய கோழியை அண்டை வீட்டுக் காரி திருடிக் கொன்று தின்றுவிட்டாள். அவள் வீட் டுக்குள்ளேபோன கோழி மறுபடியும் வாராமற் போன தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சொந்தக்காரி அந்த திருடியினிடத்திற்குப்போய் என்கோழி உன் வீட்டுக் குள்ளே வந்ததே அது எதோவென்று கேட்க, அவள் நான் பார்க்கவில்லையென்று சாதித்தபடியால் மரியாதை ராமனிடத்திற்குப்போய் பிரியாது செய்தாள். அந்தத் திருடியை அழைப்பித்து கேட்டபோது நான் அந்த கோழியை பார்க்கவேயில்லையென்று சாதித்தாள், நியா யாதிபதி சாக்ஷியில்லாமையினுலே அவ்விரண்டு பேருக் கும்வீட்டிற்குப்போக உத்திரவுகொடுத்துவிட்டுக்கொஞ் சம் தூரத்திலே போகிறபோது கிட்ட விருக்கிறவர்க ளைப் பார்த்து ஒரு ஸ்திரீயானவள் கோழியைத் திருடி தின்றுவிட்டு இவள்மயிரை தலையிலே வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சபையிலே நின்று நான் அறியே னென்று சாதித்துவிட்டுப் போருளே அவளுடைய தைரியத்தைப் பார்த்தீர்களோவென்று அவளுக்குக் கேட்கும்படியாகச் சொன்னுன். அந்தத் திருடி அந்தச் சொல் தன் காதிலே விழுந்த மாத்திரத்திலே கையி னுலே மெள்ளத் தன் கொண்டையைத் தடவிப் பார்த் தாள். அதைக்கண்டு நியாயாதிபதி அந்தத்திருடியைப் பிடித்துக் கொண்டுவரச்சொல்லி அவள் வாயைக் கொண்டே திருட்டை வெளிப்படுத்தி அதற்குத் தகுந்த அபராதம் வாங்கி கொடுக்கும்படி உத்திரவு செய்தான்.

'பொய் நின்று மெய்யே வெல்லுமாய்' என்றதை அத் திருடி அன்றைக்குத்தான் நிஜமென்று நம்பினாள்.

16-வது வைத்த பணத்தை திருடிக்கொண்டு அறியேனென்றது

ஒரு பிராமணன் யாத்திரைக்குப் போகவேண்டிய நிமித்தம் தான் நெடுநாளாகப் பிச்சையெடுத்து சம்பாதித்த ஆயிரம் பூவராகனையு மொரு தவலைக்குள்ளடியிலே போட்டு மேலே துவரம்பருப்பை நிறையப்போட்டுத் தனக்கு விகசிதமாயும் நம்பிக்கையாயுமிருக்கும் ஒரு கோமுட்டியினிடத்திலே தானுந் தன்பெண்சாதியுமாக எடுத்துக் கொண்டுபோய் இந்தத் தவலை பானையிலிருக்கிற துவரம்பருப்பைத் தொடாமல் பத்திரமானவிடத்திலே வைத்துக் காப்பாற்றி நாங்கள் யாத்திரைப்போய் வந்த பிற்பாடு எங்கள் கையிலே கொடுமென்றுவைத்து விட்டு யாத்திரை போய்விட்டார்கள். ஒருநாளிரவில் கோமுட்டி வீட்டில் விருந்தாளிகள் மிகுதியாக வந்தார்கள் அந்த வேளைக்கு துவரம்பருப்பு எங்கு மகப்படாமையினாலே பிராமணன் வைத்த துவரம்பருப்பை யிப்போது யெடுத்துக்கொண்டால் பதிலுக்குக் கொடுத்துவிடலாமென்று கோமுட்டி தன் பெண்சாதியை எடுத்துக்கொண்டுவரச்சொன்னான். அவள் தவலையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து கொட்டுகிறபோது கீழே பருப்பும் மேலே பூவராகனுமாக விழுந்ததுகள், அவ்விரண்டு பேரும் சந்தோஷத்தையடைந்து பருப்பையும்வராகனையும் எடுத்துக்கொண்டு மறுநாள் வேறே துவரம்பருப்பு சம்பாதித்து தவலை நிறையப் போட்டு வைத்தார்கள். யாத்திரைபோன பிராமணன் தன் பெண்சாதியுடன் சில மாதங் கழித்து வந்து கோமுட்டி வீட்டிலே வைத்த தவலையை வாங்கிக் கொண்டுபோய் சோதித்து தான் வைத்த பூவராகனைக் காணமல் மிகுந்த விசனத்தை யடைந்து கோமுட்டி வீட்டிற்குப்போய் அவனுக்கும் அவன் பெண்சாதிக்கும் மிகவும் இரக்கம்வரும் படியாக பரிதாபத்துடனே சொல்லிப் பணத்தைக் கேட்டு. அவர்கள் நீங்கள்வைத்ததவலையைக்கொடுத்துவிட்டோம் நாங்கள் மற்றொன்றறிய மாட்டோமென்று

சொல்லியபடியினுல் மரியாதை ராமனிடத்திற் போய் பிரியாது செய்தார்கள். அவன் கோமுட்டியையும் அழைப்பித்து அநேக உபாயங்களினுலே விசாரணை செய்து உண்மை வெளிப்படாமையினுலே தனக்குள்ள ஒரு யுக்தி செய்துக்கொண்டு பூதத்தைப்போல ஒரு கூண்டு செய்து அதற்குள்ளே ஒரு ஆளை ஒளித்து வைத்து கோமுட்டியையும் அவன் பெண்சாதியையும் அந்த கூண்டையு மெடுத்துக் கொண்டு ஒரு பெரிய தேவாலயத்தை பிரதக்ஷணமாக வந்து சத்தியம்செய்யும் படியாக உத்தரவு கொடுத்தான். அவர்கள் தலைமுழுகி அந்த பூதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பாதிதூரம் போகையில் கோமுட்டி தன் பெண்சாதியைப் பார்த்து, ஓகோ என்ன காரியஞ் செய்துவிட்டோம் நாம் பொய்சத்தியம் செய்யும்படியாகவந்து நேரிட்டதேஎன, இதைக் கூண்டுக்குள்ளே யிருந்தவன் அதைக் கேட்டு நியாயாதிபதிக்குத் தெரியப்படுத்தினுன். நியாயாதிபதி பயமுறுத்தி அவர்கள் வாயைக்கொண்டே நிஜத்தை வெளிப்படுத்தி பிராமணனுக்கு அவன் வைத்த ஆயிரம் பூவராகனையும் வாங்கிக்கொடுத்துக் கோமுட்டிக்குத் தகுதியான தண்டனையுஞ் செய்தான். ‘தீராதவழககுத் தெய்வமே சாட்சி’ யென்பது இந்த வழக்கிலே விளங்கிற்று.

17-வது நெல்லோப்பந்தக்காரன் விலை மோசஞ் செய்தது

ஒரு வர்த்தகன் ஒரு குடித்தனக்கார னிடத்திலே போய் நெல்லு வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன் மாதிரி வாங்கிக்கொண்டுவா வென்ருன். அவன் ஒரு சின்னக்கூடையில் குருணி நெல்லைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தான். இதுவல்லாமல் இன்னம் வேறே யுண்டோவென்று கேட்டான். வேறே கிடையாது நீ ஒருவராகனுக்கு வாங்கினுலும் இதுதான் பத்து வராகனுக்கு வாங்கினுலும் இதுதானென்ருன். வர்த்தகன் பத்து வராகனை கொடுத்துவிட்டு வீட்டிற்குப் போய் பொதி மாட்டை யோட்டிக் கொண்டுவந்து என்பத்து வராகனுக்கும் நெல்லை யளவென்று கேட்ட விடத்தில் மூன்

மாதிரி காட்டின ஒரு கூடை நெல்லை கொண்டுவந்து கொட்டி எடுத்துப்போவென்றான். என்னுடைய பத்து வராகனுக்கு இந்த நெல்லுதானேவென்றுகேட்டான் நானப்போது தான் நீ எவ்வளவு தொகைக்கு வாங்கினாலும் இதுதானென்று சொன்னேனே அதற்கு சம்மதப் பட்டுதானே பத்து வராகனைக் கொடுத்தாய் ஆகையால் இதை எடுத்துக்கொண்டு வந்தேன். ஆகையால் இதை எடுத்துக்கொண்டு போவென்றான். வர்த்தகன் மரியாதை ராமனிடத்திலே பிரியாது செய்துக் கொண்டான். அந்த நியாயாதிபதி குடித்தனக்காரனை அழைப்பித்து விசாரித்த விடத்திலே சொன்ன பிரகாரஞ் சரியாய் நடந்ததாகச் சொனனான் நியாயாதிபதி இதற்கு தீர்ப்புச் சொல்ல ஒருமாதஞ் செல்லும் அதுவரைக்கும் நீங்களிரண்டுபேரும் ஒரு வீட்டிலே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருங்களென்று திட்டஞ் செய்து வர்த்தகனைப் பார்த்து சமையல் பண்ணுகிற சாதத்திலே வேளைக்கு வேளையும் சாப்பிட்டு குடித்தனக்காரனுக்கும் பாதி சாதம் போடென்று சொல்லி அப்புரம் இரகஸ்யத்திலே நீ வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டுவிட்டு அவனுக்கு ஒரு சாதத்திலே பாதி பிட்டுவையென்று புத்தி சொல்லிக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். அவனப்படியே செய்தபடியா லிரண்டு வேளையும் பட்டினி யிருந்து பார்த்து பசிவேதனை பொறுக்க மாட்டாமல் நியாயாதிபதியினிடத்தில் சொல்லிக் கொண்டான். அவன் வர்த்தகனை யழைப்பித்து நீயேன் அவனுக்கு சாப்பாடு போடவில்லை யென்றுகேட்க, உங்கள் உத்திரவின் படியே நான் பாதிசாதம் போட்டேன், ஆனால் இவன் சாப்பிடவில்லை யென்றான. அதற்கு குடியானவன் இவன் ஒரு சாதத்தில் பாதி கிள்ளி வைத்து சாப்பிடச் சொன்னால் எப்படி சாப்பிடுகிறதென்றான். அவன் ஒரு கூடையில் கொண்டுவந்து எவ்வளவு தொகைக்கு வாங்கினாலும் இதுதான் என்று மாதிரி காட்டின நெல்லைப் பத்து வராகனுக்கு கொடுக்க வந்தாயே. ஆகையால் நீ சொன்னபடிக்கு அப்படி பாதி சாதந்தான் போடுவேனென்றான். அதைக்கேட்ட நியாயாதிபதி பிரதிவாதியைப் பார்த்து ஊர்விலைப்படி அவனுக்கு பத்துவராக

னுக்கு நெல்லையாகிலும் கொடுத்துவிடு இல்லாவிட்டால் ஒருமாதம் வரைக்கும் அவன்போடுகிறசாதத்தையாகிலும் சாப்பிட்டுக்கொண் டிருவென்ருன். அது கேட்டு பிரதிவாதி எதிர் உத்திரவு கொடுக்க வழியில்லாமல் ஊர்விலைப்படி நெல்லைக் கொடுக்கவே ஒத்துக்கொண்டான். 'அழுக்கையழுக்குக் கொல்லும் இழுக்கு வெல்லும்' என்கிறது இவ்வழக்கிலே நிசமாக நம்பப்பட்டது.

18-வது ஒருவன் காது கடுக்கனை மற்ருருவன் திருடியது

ஓர் சத்திரத்திலே இரண்டு பேர் வழிபோக்கர் ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்முகமாக தலையை வைத்துப் படுத்துக் கொண்டார்கள். நித்திரை வேளையிலே வலக்காது கீழாக படுத்திருந்தவனுடைய இடக்காது கடுக்கனை இடதுகாது கீழாகப் படுத்திருந்தவன் கழற்றி தன் வலது காதிலே போட்டுக்கொண்ட பிற்பாடு கடுக்கனையிழந்தவன் என் கடுக்கனை ஏன் கழற்றிக்கொண்டாயென்ருன். இப்படி கலகப்பட்டுக் கடுக்கனை யிழந்தவன் மரியாதைராமனிடத்திலே சொல்லிக் கொண்டான், நியாயாதிபதி சமஸ்தானத்திலே திருடனை யழைத்துக் கேட்டவிடத்தில் அவனும் அப்படியே சொன்னபடியினாலே நீங்களிருவரும் எப்படி படுத்துக்கொண்டீர்களோ அப்படி படுத்துக்கொண்டு காண்பியுங்க ளென்ருன். அப்படியே காண்பித்தபோது திருடனைப் பார்த்து உன் இடது காது கீழே யிருந்தபடியால் அதிலிருந்து எப்படி கழற்றலாம் அவன் யிடதுகாது மேலிருந்தபடியால் எளிதாகக் கழற்றிக் கொண்டாய் நீதான் திருடனென்று சொல்லி உடமைகாரனுக்கு கடுக்கனை வாங்கிக்கொடுத்து திருடனை இருபத்து நாலடி யடித்து ஆறுமாதங் காவலிருக்கச் செய்தான். திருடன் 'பொய் சொன்னலும் பொருந்த சொல்லவேணும்' என்கிறதைக் கற்றுக்கொள்ளவுந் தெரியாமற் போயிற்றே யென்று துன்பத்தை யடைந்தான்.

19-வது ஒருவன் மற்றொருவன் பசுவின் கன்றுகளை மாற்றியது

ஒரு சமுசாரிக்கு ஒரு பசுமந்தை யிருந்தது அதன் பக்கத்தில் மற்றொரு சமுசாரிக்குப் பத்து பசுக்க ளிருந்தது. மந்தையை வைத்துக்கொண்டிருந்த சமுசாரி தானில்லாத போதெல்லாந் தன் மந்தையை பத்து பசுக்களை வைத்துக்கொண் டிருக்கிறவனைப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லுவான்,

இப்படி யிருக்கையிலே அவனில்லாத தருணம் பார்த்துத் தன் மூன்று செங்கன்றை மந்தை பசுக்களிலூட்டவிட்டு அதுகளில் மூன்று கிடாரி கன்றுகளை மாற்றிக்கொண்டான். பின்பு சிலநாளைக்குள்ளே நோய் வந்து அந்த மந்தைப்பசுக்களெல்லாம் இறந்து போச்சுதுகள் பத்துப்பசுக்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவன் மாற்றிக்கொண்ட மூன்று கிடாரிகளும் பெரிய எருதுகளாய்க் கன்றுபோட்டுக் கறந்துகொண் டிருந்ததுகள். இப்படி இருக்கிற காலத்திலே ஒருநாள் மந்தையில் பசு வைத்துக் கொண்டிருந்தவன் பால் மோர் இல்லாமையினாலே எனக்குக்கொஞ்சம் பால்வார்க்கவேணுமென்று பத்துப் பசுக்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனைக் கேட்டான். அவன் ஒரு பசுவின் பாலைக் கறந்து கொடுத்தான். அதை சாப்பிட்டவுடனே இப்பொழுது பால் கறந்த பசு வென்னுதென்றுவழக்கிட்டு மரியாதை ராமனிடத்திற்குப் போய் பிரியாது செய்தான். அந்த நியாயாதிபதி அவனை அழைப்பித்து இவன் பசுவை நீ ஏன் அபகரித்தாய் என்று கேட்டான். பிரதிவாதி அப்படி நான் செய்யவில்லை; செய்ததாகச் சாட்சிகளைக் கொண்டு வாதிநிசப்படுத்தினால் தண்டனைக்குள்ளாவேனென்றான். நியாயாதிபதி வாதியைப்பார்த்து, உன் பசுவென்றதற்கு காரணமென்ன வென்றுகேட்டான். பாலினுடைய ருசி எனக்கு தெரியும் என்றான். அதைக் கேட்டவுடனே நியாயாதிபதி இருவரையும் பதினைந்து நாள் பொறுத்து வாருங்களென் றனுப்பி விட்டு ஆட்டெருவும் மாட்டெருவும் குப்பையெருவும் இம்மூன்றையுந் தனித்தனி கீரையாற்றிலே போட்டு கீரையை

விரைத்துப் பயிராக்கிக்கொண்டு அவ்விருவரையும் அழைப்பித்து இந்த மூன்று கீரையாற்றிலிருக்கிற கீரைகளைப் பிடுங்கி ஒன்ருய்க் கலந்து சமையலும்செய்து பசுவின் தயிர் ஆட்டுத்தயிர் மூன்றையும் ஒன்ருய்க்கலந்து இருவருக்கும் விருந்துசெய்கிற பாவனையாய்ச் சாப்பிடச் சொல்லி இதுகளை வட்டித்தார்கள். அப்போது பிரதிவாதி சீக்கிரமாகச் சாப்பிடப்போனுன். அவ்வாதியைப் பார்த்துச் சாப்பாடு எப்படி யிருந்ததென்று கேட்க, அவன் சொல்லுகிருன். 'மூவெருவின் கீரையோடு மூப்பாலினற் றயிரும் நாவுருசி கண்டேன்' என்ருன். நியாயாதிபதி இவன்சொன்ன புத்தியினுலே நிஜத்தை யறிந்துகொண்டுப் பிரதிவாதியைப் பார்த்து, நீ உண்மையைச் சொல்லாவிட்டால்' தண்டனைக்குள் ளாவாயென்று கேட்க, பிரதிவாதி மந்தை பசுக்களிலே மூன்று செங்கன்றை ஊட்டவிட்டு மூன்றை கிடாரிக் கன்றை மாற்றிக்கொண்டே னென்ருன். அதுகேட்டு நியாயாதிபதி வாதிபக்ஷந் தீர்ப்பு செய்தான். 'அறிவுள்ளவனுக்கு அறிவதொன்றில்லை' என்கிறபடி வாதி அதிக புகழ்பெற்ருன்.

20-வது நால்வர் பொதுவிலிருந்த இரத்தினத்தை அவர்களி லொருவன் திருடியது

ஒருவன் தன் மரணகாலத்திலே புத்திரர் நால்வருக்கு பொதுவிலே நாலாயிரம் வராகனையும் சமமாக நான்கு இரத்தினங்களையும் ஒருபெட்டியிலே வைத்துப் பூட்டி தன் பெண்சாதியி னிடத்தில் சாவியைக் கொடுத்து ஒருமையா யிருக்கிறவரைக்கும் இருக்கட்டும்விரோதிக்கிற காலத்திலே பங்கிட்டுக் கொள்ளட்டுமென்று சொன்னுன். பிற்காலத்திலே பிள்ளைகள் தங்களுக்கு சிலவுக்கு வேண்டியபோது நாலுபேருமாகச் சேர்ந்து சாவியை வாங்கித் திறந்து எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அப்படி செய்யும்போது ஒரு தடவையில் இளையவன் ஒரு இரத்தினத்தை திருடிக்கொண்டான். அதைக் குறித்து நாலுபேருஞ் சச்சரவுபட்டு மரியாதை ராமனிடத்தில் போய் சொல்லிக் கொண்டார்கள், அந்த

நியாயாதிபதி இவர்களைச்சிலநாள் தன்வீட்டிலேவைத்துக்கொண்டிருந்து ஒரு கதை சொன்னான்.

அதாவது ஒரு ராஜகன்னிகை தான் படித்து முடித்தவுடனே வித்யாகுருவுக்கு தட்சணை கொடுக்கப் போனாள். அவனதி கர்வத்துடனே கேட்பதற்கு நீ யாதொரு தடையுஞ் சொல்லுகிறதில்லையென்று நமக்கு கொடுத்தால்தட்சணையெடுப்பேனென்றான். அப்படியே ஆகட்டுமென்றாள். அதற்கு அவன் உன்னோடொரு தரங் கூடவேண்டுமென்றான்; நீர் வித்தியாகுருவாகையால் உமது கருத்தின்படி நடந்துக் கொள்ளுவது எனக்கு கடமைதான். ஆனால், எனக்குச் சோபனஞ் செய்யும்போது மூன்னே உமது இஷ்டத்தை நிறைவேற்றாமல் நான் என் புருஷனைத் தொடுவதில்லையென்றாள். அப்படியே அவளுக்குச் சோபனஞ்செய்யும் போது இராத்திரி படுக்கைக்குப் போனவிடத்தில் புருஷன் சரசஞ் செய்யத் தொடங்கினான்.

அதைக் கண்டு அவள் புருஷனை நோக்கி தன் வித்தியா குருவுக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறதைச் சொல்லித்தடுத்தாள் புருஷன் அவளுடைய நிலையைக் கண்டு யோக்கியவதி என்று சந்தோஷப்பட்டுச் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றும்படியாக உத்தரவு கொடுத்து அனுப்பினான், அவள் போகும்போது வழியிலே திருடன் மடக்கிக்கொண்டான். அவனுக்குத் தான் போகிற காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும்போது தன்னுடைமைகளை எல்லாங் கழட்டிக் கொடுக்கிறேனென்று பரவசஞ் செய்து அவனைவிட்டுப் போய் வித்தியா குருவைக்கண்டு உமது இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற வந்தேன்; தயவுசெய்து என்னைச் சீக்கிரத்தில் அனுப்பவேண்டும். என் குருவானவர் அவளுடைய நிலைமையைக் கண்டு அஞ்சி அம்மா! நீ சற்புத்திரி குருபக்தி உனக்கிருக்குதோ இல்லையோவென்று சோதிக்கும்பொருட்டு அப்படிப்பட்டகாரியத்தை உனக்குச் சொன்னதே யல்லாமல் வேறில்லை. நீ சுகமாகப் போய் உன் புருஷனிடத்திற் சேரென்று ஆசிர்வாதம் பண்ணி அனுப்பிவிட்டார்.

அப்படியே வரும்போது திருடனிடத்தில் வந்து தன்னுடமைகளை எல்லாம் கழற்றிக் கொடுத்தாள். அவன் பயந்து இப்பேர்ப்பட்ட கற்புடைய உத்தமியை உலகத்திலே கண்டதில்லை யென்று அதிசயப்பட்டு அந்த உடமைகளுடனே தன்னிடத்திலிருந்த உடமைகளிற் சிலது கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். பின்பு புருஷனிடத்தில் வந்து போனவிடத்தில் நடந்தவர்த்தமானமெல்லாஞ் சொல்லப் புருஷன் அதிக சந்தோஷமுற்ருன்: பின்பு இருவருங்கூடிச்சுகத்திலே யிருந்தார்களிவர்கள் நாலுபேருக்குள் யார்யோக்கியமென்று கேட்டான். மூத்தவன் குரு யோக்கிய னென்ருன். அவனுக்கு இளையவன் திருடனே யோக்கிய னென்ருன். இதுகளைக் கேட்டவுடனே நியாயாதிபதி, 'பாலைக்குடித்தவனுக்கு பால் ஏப்பம் வரும், கள்ளைக்குடித்தவனுக்கு கள்ளேப்பம் வரும்' என்ற பழமொழிப்படியே திருட்டிலிச்சையுள்ளவன் திருடனை யோக்கியனென்று சொன்ஞனென்று அறிந்து இளையவன் வாயைக்கொண்டு உண்மையை வெளிப்படுத்தி இரத்தினத்தை வாங்கி மற்றவர்களிடத்திற் கொடுத்துத் தகுந்த தண்டனையுஞ் செய்தான்,

21-வது நவமி புருஷனுடைய பெருமைத் தெரிவிக்குதல்

ஒருகுடியானவன் நாட்டுப்புறத்திலேஒருபெண்ணை விவாகஞ்செய்து இருவரும் வாழ்ந்துக்கொண் டிருக்கையில் அந்தப்பெண்ணின் தகப்பன் பத்து தினத்திற்குள் அனுப்பிவிடுகிறேனென்று சொல்லித் தன் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டுபோனுன். ஒருமாத பரியந்தமனுப்பாததினுல் மேற்சொல்லிய குடியானவன் தன் பெண்சாதியை அழைத்துக்கொண்டு வருகிற நிமித்தம் மாமியார் வீட்டுக்குப்போய் தன் பெண்சாதியை அனுப்பும்படி கேட்டான். இன்றையதினம் நவமிதிதி யாகையால் ஊர் பிரயாணம் போகக்கூடாது என்று புரோகிதன் சொல்ல, மாமியானவள் அப்படியே வேண்டியமட்டுஞ் சொன்னுள். என் பெண்சாதியை நான் அழைத்துக் கொண்டுபோக நவமி என்னபண்ணுமென்று சொல்லி

உதாசினமான வார்த்தைகள் பேசினான். ஒரே மூர்க்கமாய் தன்பெண்சாதியை அழைத்துக்கொண்டுபோனான் வழியில்வரும்போது சலவாதை தொந்தரவினால் தன் பெண்சாதியை மரத்தடியில் வைத்துவிட்டுகுளத்தருகே போனான். அத்தருணம் ரூபங்கொண்டு நவமிபுருஷன் அவனைப்போலே மேற்படி பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு போனான். போய்க்கொண் டிருக்கையில் சொந்தபுருஷன் வந்து மரத்தடியிலிருந்த பெண்சாதி காணமல்திகைத்து வழிபார்த்து ஒருபுருஷன் பின்னே போகக்கண்டு ஓடி அருகில் வந்து ஏண்டா என் பெண் சாதியை இட்டுக்கொண்டு போறாயென்று கேட்டான். அவன் என் பெண்சாதியாச்சே நீ யாரடாவென்று கேட்டான். அவ்விருவரையும் பார்த்து அந்த ஸ்திரீ யானவள் இவர்களிருவரும் ஏகரூபமாயிருக்கப் பார்த்து தன் புருஷனின்னானென்ன குறிப்பு காணமாட்டாமல் திகைத்து நின்றுவிட்டாள். அவர்களிருவரும் சச்சரவு பட்டு மரியாதைராமனிடத்தில் பிரியாது பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுவறிந்து பிரதிவாதிகளைப் பார்த்து அவயவங்களும் ரூபங்களும் ஏகமாய்க் கண்டு அந்த ஸ்திரீயைப் பார்த்து இவ்விருவர்களிலே உன் புருஷன் யாரென்றுகேட்டான். அந்த ஸ்திரீயானவள் ஐயா நியாயாதிபதியே! இவ்விருவர்கள் ஒரேரூபமாயிருக்கிறபடியால் எப்படியாகிலும் கண்டுபிடித்து என் புருஷனை என்னோடுகூடசேர்க்கவேணுமையாவென்று மிகவும் பிரார்த்தித்தனள்.

அதற்கு நியாயாதிபதி தன்புத்தியினாலே ஆலோசித்து இது தெய்வமாய்கை யென்று கண்டுகொண்டு இவர்களை நாளையதினம் வரும்படி திட்டஞ்செய்தனுப்பி விட்டுத் தன்னிஷ்ட தேவதையைத் தியானித்து ஒரு மண்பானையைச் சுண்டுவிரல்பருமன்மூக்குக் கரகமுள்ளதாய்ச் செய்துகொண்டு வரச்சொல்லி குயவனுககு உத்தரவு பண்ணினான். அவனப்படியே செய்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். மறுநாட்காலையில் நியாயாதிபதி சமஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்துகொண் டிருக்க, மூவரையும் அழைத்துவரும்படி செய்து உபயவாதிக

ளைப் பார்த்து, ஓய் புருஷர்களே! இந்த ஸ்திரீக்கு புருஷன் தானென்று பெருவழக்கிட்டுச் சொல்லுகிறபடியால் அதோ சபையில்வைத்திருக்கிறகரகபாண்டத்தில் நுழைந்து காகமூக்கு வழியாக வருகிற புருஷனே அவனிந்த ஸ்திரீயின் புருஷனென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளலாம். சொந்தபுருஷனானவன் இது அசாத்தியமான காரியமென்று பேசாமல் சபையிலே தலையிரக்கங்கொண்டு சும்மா யிருந்தான். நவமிபுருஷரானவர் எழுந்திருந்து கரகத்தின் மூக்கின் வழியே வெளியே வந்து நின்றார்.

அப்போது மரியாதைராமன் சிம்மாசனந்தைவிட்டிறங்கி அந்த மகாபுருடனை பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து நீ எந்த தேவனே? நீர் மகாபுருடர் உமது நிச்சயத்தை வெளிப்படுத்து மையாவெனறு பிரார்த்தித்தான். அப்போது நவமிபுருடன் இவன் தன் பெண்சாதியையிட்டுக்கொண்டுவரச்சே புரோகிதனின்றைக்கு நவமி பிரயாணமாகாதென்று சொல்ல, என் பெண்சாதியை நவமி என்ன செய்யுமென்றுதுராக்கிரந்தமாக இட்டுக்கொண்டு வந்தான். ஆகையால் நான் பரீட்சை செய்யவந்தேன். இந்தச் சூட்சுமத்தை அறிந்து நியாயத்தைக் கண்டுபிடித்தாயே நீயேசத்தியவாதி; நீயேஇம்மையிலே சவுக்கியமும் மறுமையிலே முத்தியும் பெறுவாயென்று ஆசிர்வாதஞ்செய்து தன்னிருப்பிடத்திற்கெழுந்தருளினர். பின்பு நியாயாதிபதி அவனைப் பார்த்து, நீ பெரியோர்கள் வார்த்தையைத்தட்டி மூரட்டுத்தனமாய் நடந்தபடியினலே இந்த அவஸ்தை வந்தது. இனிமேல் அப்படி துராக்கிரதஞ்செய்யாதேயென்று புத்தி சொல்லி அவன் பெண்சாதியை அவனுடன் கூட்டி அனுப்பிவிட்டார். 'நான் செய்தது நல்லுற்றார் செய்யமாட்டார்கள்' என்கிற பழமொழிக்கு அத்தாக்ஷியாயிற்று.

மரியாதைராமன் கதை முற்றிற்று

அத்தியாயம் ஒன்றுக்கு கதைகள் இருபத்தொன்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

இராயர் அப்பாஜி கதை

முதலாவது அப்பாஜிக்கு முதல்மந்திரி பட்டங் கொடுத்தது

இராயர் ராஜரீகம் பண்ணுகிற காலத்திலே தமக்குள்ளடங்கிய குருநில மன்னவர்களை யெல்லாம் வரச் சொல்லி உத்திரவு செய்தார். மற்றவர்க ளெல்லாரும் வந்தார்கள். அவ்வொருவனுக்கு பதிலாக அவனிடத்தில் மந்திரியாயிருந்த அப்பாஜிவந்தான். எல்லோரும் இராயரை தரிசித்துக்கொண்டு வருகையில் கடைசியில் அப்பாஜி வந்தான். உன் பேரென்னவென்று கேட்கும் போது என்பேர் அப்பாஜி, எஜமானுக்கு பதிலாக வந்தேனென்முன், முதலாளி வராமல் இவனை யனுப்பினனென்று கோபங்கொண்டு அதைக் காட்டாமல் இராயர் உன் எஜமானை யழைப்பியென்று உத்திரவு செய்தார். அப்படியே யழைத்து நாலு நாழிகை வழிக் கப்புரம் ஒரூரில் நிறுத்திவைத்தான். இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் இராயர் கசாப்புக்கடை மார்க்கமாகச் சவாரி போகிறபோது அந்தக் கடைக்காரன் ஆட்டை கட்டி உரிக்கிறதைப் பார்த்து உன் எஜமானை சீக்கிரத்தில் அழைப்பியென்று அப்பாஜிஉடனே சொன்னர் கசாப்புக் கடையண்டையிலே போகிறபோது உத்திரவு செய்தபடியினலே ஆட்டைக்கட்டியுரிக்கிறபோது தன் எஜமானைக்கட்டியுரிக்க நினைத்திருக்கிறதாகத் தோண, அப்பாஜி சீக்கிரத்தில் தன் எஜமானை ஊருக்குப் போய் விடச்சொல்லி சமாசாரம் எழுதிவிட்டான். அப்படியே அவன் போய் ஊரிலே சேர்ந்தான். கொஞ்சநாள் போன பிறகு இராஜா சந்தோஷமா யிருக்கிற காலத்தில் அப்பாஜியைப் பார்த்து உன் எஜமான் வந்தானு வென்றுகேட்டார். இன்னம் வரவில்லையென்று சொன்னன். என்னத்திலே ஆலசியமென்று கேட்டார். ஐயா! என் எஜமானை ரட்சிக்கிறேனென்று வாக்குக்கொடுத்தாதரித்தால் காரணஞ் சொல்லுகிறேனென்முர். உன்

இஷ்டப்படியே கொடுத்தேன் என்ருர். எஜமான் சமீபத்தில் வந்திருந்தார் தாங்கள் கோபங் கொண் டிருக்கிறதைக் கண்டு ஊருக்குப் போகச்சொல்லி எழுதியனுப்பி விட்டேனென்ருன். எனக்குக் கோபம் வந்தபோது உனக்கு எப்படித் தெரிந்ததென்ருர். கசாப்பு கடையிலே போகும்போது ஆட்டை உரித்துக்கொண்டிருக்கிறது தங்கள் பார்வையில் பட்டமாத்திரத்தில் அழைக்கச் சொல்லி உத்திரவு செய்தபடியினுலே ஆட்டை உரிக்கிறதுபோல் எஜமானை கட்டி யுரிக்க நினைத்ததாகஎன் புத்தியிலேதோன்றின தென்றுரைக்க இராயர் அதுகேட்டு மெத்த ஆச்சரியப்பட்டு அப்பாஜியை தன்னிடத்தில் மந்திரியாக வைத்துக் கொண்டு அவன் எஜமானையு மிரட்சித்தா ராகையினுல் 'புத்தியுள்ளவர்க்குச் சித்தியாகத் தக்கது ஒன்றில்லை' யென்றறிக.

2-வது உத்தியோகத்துக்கு தக்க சுகமென்றது

ஒருநாள் இராத்திரி யெல்லாம் விடாமழை பெய்துகொண்டிருந்தது. விடியற்காலத்திலே மழைவிட்ட பின்பு இராயரும் அப்பாஜியும் புறப்பட்டு ஊருக்குப் புறத்தில் காட்டுவெளியே வெள்ளத்தின் சிறப்பைப் பார்க்கப் போனுர்கள். அங்கே ஓரிடையன் தன் மந்தையினண்டையிலே தலைப்பக்கத்திலே ஒருகல்லும் இடுப்பின் கீழே ஒரு கல்லும் கால் பக்கத்திலே ஒரு கல்லும் வைத்துக்கொண்டு ஐம்பங்குடையை மேலே மூடிக் கொண்டு தன் கீழே ஓடுகிற வெள்ளத்திலே தலைமயிரலைய நித்திரை செய்துகொண் டிருந்தான் இராயர் பார்த்து ஆச்சரியம் பிறந்து போய் இவன் அதிக நித்திரையிலிருக்கிருனென்ன அதுகேட்டுஒருவனுக்கு இப்படிப்பட்ட மழை வெள்ளத்திலே மயிர் நீரிலலையக் கீழே வெள்ளம் ஓட கல்லுகள் உடம்பிலேயுறுத்த நித்திரை பிடிக்குமோ வென்று கேட்டார். அதற்கு அப்பாஜி உத்தியோகத்துக்குத் தக்க சுகமென்ருர். இராயர் அதை சோதிக்கும்படியாக அந்த மூரட்டிடையனைத் தன் அரண்மனைக் கழைப்பித்துப் பெரிய உத்தியோகம் கொடுத்து போஜனம் ஆபரணம் வாகனம் இவை முத

லாகிய இராஜோபசாரங்கள் தனக்கு நடந்துவருகிறதி லும் அவ்விடையனுக்கு நாலுக்குநாள் அதிகமாக நடந்து வரும்படியாக திட்டஞ் செய்து வெளியில் காற்று, மழை, பனி இவைகளால் யாதொருவருத்தமும் இல்லாமல் அவனைச் சிலகாலம் வைத்திருந்து அதன் பின்பு அவன் வீட்டு வாசற்படியே பச்சை வாழைப்பட் டைகளைப் போடுவித்தார். அவன் அதன்மேல் நடந்து உள்ளே போனமாத்திரத்திலே அவனுக்கு ஜல தோஷம் காய்ச்சலுங் கண்டு, மிகவும் வருத்தப்பட் டதை இராயர் அப்பாஜி சொன்னது சரிதானென்று சந்தோஷப்பட்டு ஒரு வைத்தியனைக் கொண்டு குணப்ப டுத்தி விட்டார்.

3-வது இவளுக்கும் ஒரு புருஷ னிருப்பா னென்றது

இராயரும் அப்பாஜியும் ஒருநாள் சாயங்காலம்ஒரு வீதியில் வேடிக்கையாகப் போகையில் ஒரு திண்ணை மேலே ஒருத்திக் குரூபியாயும் சமீபத்தில் வந்தவரெல் லாம் அசங்கியப்படத்தக்க கெட்ட நாற்றமுடையவளா யும் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறதை இராயர்கண்டு இவளை யும் ஒருவன் சேருவானோவென்று கேட்டான். அப்பாஜி இவளுக்கும் ஒரு புருஷ னிருப்பானென்று சொன்னான். அவன எப்படிப்பட்டவனோ அவனைப்பார்க்க எனக்கு இச்சையுண்டா யிருக்கிறதென்று சொன்னார். அப்புறம் கொஞ்சம் தூரம் போகையில் நல்ல வேஷ்டியுந் தலைப் பாகையும் உத்தரியமும் உடையவனாய் கையிலே வெற் றிலை பாக்கு எடுத்துக்கொண்டு வருகிற ஒருவன் கையி லிருந்த உலர்ந்த சுண்ணாம்புக்கு ஈரமுண்டாகத் தெருச் சாக்கடை நீரை அருவருப்பில்லாமல் அள்ளியிட்டுக் கொண்டான். அதை அப்பாஜிபார்த்து, சுவாமி! இவன் அவளுக்கு நாயகனென்றான். அதைச் சோதிக்க அவ னுகுப் பின்னாலே திரும்பி வந்தார்கள், அவன சரே லென்று போய் அவள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து அவ ளுக்கு வெற்றிலை பாக்குக் கொடுத்து சரசஞ் செய்துக் கொண்டிருந்தான். அதைக்கண்டு இராயர் அப்பாஜியின் புத்தினுட்பத்தை மிகவும் மெச்சினார்.

4-வது தண்டை சதங்கையும் இடவேணு மென்றது

ஒருநாள் இராயர் பெண்சாதி அப்பாஜியின் உத்தி யோகத்திற்கு மற்ருெருவனைக் கொண்டுவந்து விட்டு இராயருக்கு சிபார்சு செய்தாள். இராயர் அப்பாஜி வல் லமை இவனுக்குண்டோவென்று கேட்டார். அதற் கவள் அதிகமாகவே யிருக்குமென்று அவளைப் போகும் படி உத்திரவு கொடுத்தார். பின்பு ஒருநாள் இராத்திரி அந்தப்புறத்திலே இராயர் புத்திரன் அவன் மார்பிலு முகத்திலும் காரியுமிழ்ந்து பாதத்தாலுதைத்து விளை யாடிக்கொண்டிருந்தது சூரியோதயமானபின்பு இராயர் அப்பாஜி உத்தியோகத்திற்கு வந்த மனிதனை யழைப் பித்து அவனைப்பார்த்து இராத்திரி ஒருவன் என்முகத் திலும் மார்பிலும் காரியுமிழ்ந்து காலால் உதைத்தான்; அவனை என்ன செய்யலாமென்ருர். அவன் உலகத்துக் கெல்லாம் இறைவனுயிருக்கின்றஉங்களை இப்படி அலட் சியம்செய்தவன் வாயில் ஈயத்தையுருக்கி வார்த்து கால் களை வெட்டி விடவேணுமென்ருன். அவனைப்புறம் போகச்சொல்லி அப்பாஜியை யழைத்து முன் அவனைக் கேட்டபடியே கேட்க, அதற்கு உங்களை உதைத்த பாத மெதுவோ அதற்குப்பொற்சதங்கை தண்டைகொலுசும் போட்டு உங்கள்மேல் உமிழ்ந்த வாயெதுவோ அதனை முத்தமிட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்ருன். அதன்பின் ராயர் நீ சிபார்சுசெய்த மனிதனை அப்பாஜியிலும் வல்ல வனென்று புகழ்ந்தாயே இவ்விருவர் விவேகத்தை பாரென்று கேட்டார். அதற்கவள் ஒரு பரீட்சைதானே எப்படி நிச்சயிக்கலாமென்ருள்.

5-வது இகழ்ச்சியாகக் கொண்டவனைப் புகழ்ச்சியாகக் கொண்டது

ஒருநாள் இராயர் சபையிலே ஆடல்பாடல்களிலே வல்லவர்களாகிய மூன்றுபேர் தாசிகள் தெற்கேயிருந்து தங்கள் வித்தையினுடைய பெருமைகளைக்காண்பித்தார் கள். இராயர் அவர்களைப்பார்த்து மெச்சி வெகுமதிகள் செய்தார். அந்தமூன்றுபேரில்ஒருத்தி இந்த மகாராஜா வின் குணம்வேரும் விறகுபடியென்ருள், மற்ருெருத்தி

மூள்ளுமூரடுமெடியென்ருள், வேமெருருவள் கல்லுங்கரடு மடியென்ருள். இராயர் பெண்சாதி சிபார்சுசெய்த மனி தனை அழைத்து இவர்கள் சொன்னதற்கு நாம் செய்ய வேண்டியதென்னவென்று கேட்டார். இராஜாதி ராஜ ராகிய உங்களை இப்படி தூஷணமாகச்சொன்னபடியால் இம்மூன்று பேரையும் மொட்டையடித்து துரத்திவிட வேணுமென்ருன். அப்பாஜியை யழைத்து கேட்டதற்கு சுவாமி! அவர்கள் சொன்னவாக்கியங்கள் தூஷணமல் லவே வேரும் விறகுமென்றது விறகைப்போலவும் வேருள்ளதாயு மிருக்கின்ற அடிக்கரும்பைப்போல மதுரமுள்ள குணமென்றும், தாம்முள்ளுமூரடுமென்று முன்னையும் மூரட்டு ரூபத்தையுடைய பிலாப்பழத்தைப் போல் ருசியுள்ள குணமென்றதாம். கல்லுங்கரடுமென் றது தாம் கல்லுங்கரடுமென்கிறது கல்லுருவமாகியுங் கரடாயுமிருக்கின்ற சண்டைபோலச் சுவையுள்ள குண மென்றதாம். ஆகையால் உங்களுடைய நிஜமானகுணத் தைப் புகழ்ந்ததற்காக அதிக வெகுமதி செய்யவேண்டு மென்ருன். இராஜன் சந்தோஷித்து அவ்விருவர் சொன்னதுகளை பெண்சாதிக்கறிவித்தார். அவள் இன்னமொரு பரிக்ஷை பெரிதாகச் செய்தாலொழிய எனக்குச் சந்தேகந் தீராதென்ருள்.

6-வது மயிருஞ் சாம்பலும் பிறவரசர்களுக்குக் கொடுத்தது

ஒருநாள் இராயர் அந்தப்புரத்தில் தன்பெண்சாதி யைப் பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு மயிருஞ் சாம்ப லும் வைத்து இரண்டு பொட்டணத்தைக் கொடுத்து கன்னடதேசத்து ராஜாகையிலிதைக் கொடுத்து கண்டு கொண்டு வாவென்றனுப்பினுர். மற்ருெரு பொட்ட ணத்தை அப்பாஜி கையிலேகொடுத்து இதை தெலுங்கு தேசத்து ராஜாகையிலே கொடுத்து கண்டு கொண்டு வரச்சொல்லி யனுப்பினுர். அந்தச் சிபார்சுக்காரன் கன்னட தேசத்திற்குப் போய் அதை அவ்வரசன் கையிலேகொடுத்து இராயர் உமக்கு கொடுத்துவரச் சொன்னுர் என்ருன். அதை அந்த இராஜாபிரித்துப் பார்த்து இதென்னவென்று கேட்டான். எங்களிராயர்

எமது அரசாட்சிக்கு முன்னே நீயும் இராஜாவென்று பேர் வைத்திருக்கிறதைவிட சாம்பலைத் தொட்டுக் கொண்டு மயிரைப்பிடுங்கிச் சீவனஞ் செய்யலாம் என்று தெரிவிப்பதற்கு அடையாளமாக அனுப்பியதுபோலத் தோன்றுகிறது என்ருன், அந்த சொல்லைக் கேட்ட போதே கோபம் பிறந்து கண்கள் சிவந்து அந்த கன்னட தேசத்து ராஜன் தன்னுடைய சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு வந்தான். அப்பாஜி அந்த பொட்டணத்தைப் பிரித்துப்பார்த்து ரத்தின மிழைத்த தங்கபானையில் வைத்துப்போட்டுச் சீலை சுற்றிப் பல்லக்கின்மேல் வைத்து சப்த சாமர நிர்த்தன கீதவாத்தியத்துடனே கொண்டுபோய் தெலுங்கு தேசத்து ராஜாவைக்கண்டு இராயர் அவர்கள் ஒரு எக்கியம் பண்ணி விபூதியும் எக்கிய சபரோமமாகிய பிரசாதமும் உம்முடைய சேமத்துக் கனுப்பினுரென்ருன். அதை அவன் வாங்கி சந்தோஷமடைந்து அப்பாஜிக்குச் சகலவெகுமதிகளும் செய்து ராயருக்கு அநேக வெகுமதிகளுங்கொடுத்துத் தன்னுடைய ஆனைசேனை பரிவாரங்களைக் கூட்டி அப்பாஜியைக் கொண்டுபோய் இராயரிடத்தில் விட்டுவரச் சொல்லி அனுப்பினுன். அப்பாஜி வருகிறதற்கு முன்னமே கன்னடதேசத்து ராஜாவினுடைய தண்டு வந்து கோட்டையைச் சுற்றிக் கொண்டு சண்டைக்கு ஆரம்பித்தார்கள். இராயர் இத்தருணத்தில் அப்பாஜி யில்லையேயென்று எண்ணமிட்டுக்கொண் டிருக்கையில் அப்பாஜி வந்துவிட்டான். அவன் பின் வந்தசேனையையும் தமது சேனையைக் கூட்டிக்கொண்டு இராஜாவைத் துரத்திவிட்டார். இராயர் பெண்சாதி நடந்த வர்த்தமானங்களைக் கேட்டு ஐயுற்று இராயரைப்பார்த்து, நான் ஒரு மூடனைக் குறித்து சிபார்சு செய்த குற்றத்தை க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று மிகுந்தவணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொண்டாள்.

7-வது குடப்பூசினிக்காயும் நடக்கீரையும் குழி கிணறு மனுப்பியது

டில்லிபாக்ஷாவானவன் இராயர்இடத்தில்இருக்கிற அப்பாஜியினுடைய உபாய தந்திரங்களையும் யுத்திவிசே

ஷங்களையும் புத்தியி னுட்பத்தையுங் கேள்விப்பட்ட தைப் பரிசோதிக்கும்படியாகக் குடப்பூசினிக்காயும் நடக்கீரையும் குழிக்கிணறும் சீக்கிரத்தில் அனுப்ப வேண்டும் என்று இராயருக் கெழுதி யனுப்பினான் அந்த நிருபம் ராயரிடத்திற்கு வந்தது, அவர் படித் துப்பார்த்து அப்பாஜிக்குக் காண்பித்தார். அப்பாஜி அப்படியே செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு பூசினிபிஞ்சைக் குடத்துக்குள்ளே விட்டு வளர்த்து அது அக்குடத்துக்குள்ளே தான் பழுக்கும்படிசெய்து ஒரு வண்டியின்மேலே முழுஉயரமண் பரப்பி பாத்தி கட்டி விரைத்து அந்தக் குடத்தையும் வண்டியையும் இராயரிடத்திற் கொண்டுபோய்க் காட்டி இதுகளை பாக்ஷாவுக்கு அனுப்பி இத்தேசத்தில் இருக்கிற குழிக் கிணறு அத்தேசத்திற்குப் புதிதாகையால் அத்தேசத் துக் கிணறுகளிலே ஒன்றை யனுப்பினல் பிணைபோடு கிறே னென்றெழுதி யனுப்பச் சொன்னான். இராயர் சந்தோஷப்பட்டு அப்படியே செய்தார். பாக்ஷா இந்த ஓலையையும் பூசினிக் குடத்தையும் கீரை வண்டியையும் பார்த்து மிகவும் அப்பாஜியின் வல்லமையை மெச்சிக் கொண்டான்.

8-வது விக்கிரகங்களைப் பரீட்சித்தது

டில்லிபாக்ஷா மறுபடியும் அப்பாஜி வல்லமையை யறிதற்பொருட்டு ஒரு மாதிரியான மூன்று விக்கிரகங் களையும் இதுகளிலே எதைப்போ லிருக்கிறவன் உத்த மன், எதைப்போல் இருக்கிறவன் மத்திபன், எதைப் போலிருக்கிறவன் அதமன் என்று பரீட்சித்து அந்த விக்கிரகங்களில் எழுதி அனுப்புகிறதென்று ஒரு காகி தத்தையும் இராயருக்கு அனுப்பினான். அந்த நிரு பத்தை வாசித்துப் பார்த்து சபையோருக்கெல்லாம் அந்த விக்கிரகங்களைக் காண்பித்து குணநிசயங்களைச் சோதிக்கச்சொன்னார். மூன்றும் ஒரேமாதிரியாக விருக் கிறபடியால் அதுகளிற்பேதங் கண்டுபிடிக்காமல் மயங் கினார்கள். அப்பாஜி அந்த விக்கிரகங்களுடைய கா சா ணதி அவயவங்களை யெல்லாம் உற்றுப்பார்த்து காதுக ளிலே சிறிது துளை யிருந்ததை யறிந்து மெல்லிய

யீர்க்கை அத்துளையில் நுழைத்து பார்க்குமளவில் ஒன்றுக்கு வாய் வழியாகப் புறப்பட்டது. வேறொன்றுக்கு வெளிப்படாமல் உள்ளே போய்விட்டதைப் போலக் கேட்டசமாச்சாரத்தையுள்ளடக்கினவன் உத்தமனென்றும் மற்றொரு காதின் வழியாகச் செலுத்துகிறவன் மத்திபனென்றும் வாயின வழியாகப் போலத்தான் கேட்ட சங்கதியை யடக்காமல் வெளியே காட்டுகிறவன் அதமனென்றும் நிச்சயந் தந்தபடியே அந்தப் பதுமைகளின்மேலே எழுதி யனுப்பிவிடச்சொன்னான். இராயர் அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்து பாக்ஷாவினிடத்திற்கனுப்பினார். இதைப்பார்த்து பாக்ஷா அப்பாஜியைக் குறிந்து சந்தோஷித்தான்.

9-வது பாக்ஷாவினுடைய தாசியை வென்றது

டில்லி பாக்ஷாவானவன் திரும்பியும் அப்பாஜி சாமர்த்தியத்தைப் பரீட்சிக்கும் பொருட்டாகப் பரத சங்கீதங்களிலே கெட்டிக்காரியாகிய ஒரு தாசியை அழைத்து அவளுக்கு வேண்டிய திரவியங் கொடுத்து நீர் ராயர் சபைக்குப்போய் இன்னவிதமான அவமானஞ் செய்து வாவென் றனுப்பினான். அவளப்படியே சம்மதித்து ராயர் சபைக்குவந்துசபையாருக்கும் இராயருக்கும் அநேகவிதமான நாட்டியங்களையுஞ் செய்து அநேகவிதமான நடனங்களையுஞ் செய்து அநேகவிதமான கீர்த்தனங்களைப் பாடினாள். இராயருக்கு அவள் மேலே அதிக விசுவாசம் பிறந்தது. உனக்கு வேண்டுவதைக் கேள் யாதொரு தடையுமில்லாமல் உனக்குக் கொடுப்பேனென்றார், அதைககேட்டு சத்திய பூமியாகிய என்னாண்டவரே! எனக்கு மற்றொன்றும் வேண்டுவதில்லை. உங்கள் சிம்மாசனத்தின்மேலே ஒருதரம் மலபாதை செய்யும்படியாக ஒருவர மாத்திர மனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டாள். இராயர் அந்த சொல்லைக்கேட்டு மிகவும் விசனத்தையடைய வேணுமென்று தீர்மானித்து நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தேன் நாளைக்கு அந்தப்படியே செய் என்றவளை அனுப்பிவைத்து அப்பாஜியை யழைப்பித்து நடந்த சங்கதியைச் சொன்னார். அப்பாஜி நீங்கள் இதற்கு

அஞ்சவேண்டாம். நான் உபாயஞ்செய்து அந்த தாசியைத் துரத்தி விடுகிறேனென்றும் நாளை உதயத்திற்கு அந்த தாசி வந்தவுடனே அவளைப்பார்த்து நீ இந்த சிம்மாதனத்தின்மேலே இராயர் உத்தரவு கொடுத்தபடி மலபாதை மாத்திரஞ் செய்யவேணுமே யல்லாமல் சலபாதை முதலானதுகள் செய்வாயேயானால் உனக்குச் சிரச்சேதம்வருமென்றுசொன்னான். அப்பாஜி சொன்னபடி செய்வது முடியாதகாரியமாய் இருக்கிறபடியால் அவள்வெட்கி அவமானப்பட்டுப்போய்விட்டாள். இராயர் அதைக்கேட்டு அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தார்.

10-வது பாஷாவின் மந்திரியை வென்றது

ஒரு முரட்டு துலுக்க சேவகன் மழைக்காக ஒரு வீட்டுத் திண்ணையிலுட்கார்ந்தான். அவன்பக்கத்திலே ஒரு க்ஷயரோகி வந்துட்கார்ந்து இரும்பினான். அந்த மூடன் கோபத்துடனே கத்தியை யுருவிக்கொண்டு அந்த நோயாளியை ஒருவெட்டாகத் துண்டித்தான். அதைக்கண்டு சமீபத்திலிருந்த எல்லோருங்கூடிப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் இராயரிடத்தில் ஒப்புவித்தார்கள். இராயரிவனை ஏன் வெட்டினையென்று கேட்டார். அவனை நான் இரும்பாதேயென்று சொன்னேன், என் பேச்சைத் தள்ளிக்கொண்டு இருப்பினான். அதனாலே வெட்டிப்போட்டேன் என்றான். இராயரிந்த மூடத்தனமான பேச்சைக்கேட்டு சிரித்து அப்பாஜியைப் பார்த்து இவனுக் கென்னதண்டனை விதிக்கலாமென்று கேட்டார். இவனை ஒன்றுஞ்செய்யாமல் காவலிலே வைத்து நாள்தோறும் இரண்டுசேர் மாமிசமும் ஒருசேர்நெய்யும் அதற்குதக்க சாமான்களும் கொடுத்துச் சாப்பிட்டு கொழுப்பேறும்படி செய்துவந்தால் நல்ல தருணத்திற்கு உதவுவானென்று சொன்னான். அப்படியே செய்துக்கொண்டு வருகிறகாலத்தில் ஒருநாள் பாக்ஷாவானவன் தன்னுடைய மந்திரிகளை நோக்கி மதியூகியாகிய அப்பாஜியினுடைய வல்லமையினாலே இராயர்நயக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து பகுதிகட்டாம லிருக்கிறான்; அவனை ஜெயிப்பதற்கு யாருக்காவது வல்லமையுண்டாயிருந்தால் சொல்லுங்களென்று கேட்க, அவர்களில்

ஒருவன் நான் ஜெயித்து வருகிறேனென்று சொல்ல அவனோடே தன்னுடைய திரளானசேனைகளைக்கூட்டி இராயரை ஜெயித்து வரும்படி யனுப்பினான். இராயருடைய பட்டணத்திற்குச் சமீபத்தில் வந்திறங்கி தான் வந்த சேதியைத்தூதர்களாலே இராயருக்குத் தெரிவித்தான். அப்பொழுது இராயர் தம்மருகிலிருந்த அப்பாஜியைப்பார்த்து இவன் இராட்சதனைபோலமகாதுஷ்டனாகவு மிகுந்த உபாயக்காரனாகவும் அதிக சேனைகளோடு கூடி வந்திருக்கிறானே இப்படிப்பட்ட விபரீதம் ஒரு நாளுமில்லையே இதற்கென்ன செய்யலாமென்று கேட்டார். அதற்கப்பாஜி முன்னாலே கொழுப்பேற வைத்திருந்த முரட்டுத்துலுக்கனை யழைத்து நான் எவ்வளவு இப்பஞ்சையின்மேலே இப்படியாகத்தண்டெடுத்துக்கொண்டு வரலாமா! நான் பகுதிபணத்தை செலுத்திப்போடுறேனென்று இராயரைக்கொண்டு சமாதானமான கடிதம் எழுதிவைத்து அந்த முரடன் கையில் கொடுத்து பாக்ஷாவின் மந்திரியிடத்திற் கனுப்பினான். வந்த சமாதான கடிதத்தை கையில்பிடித்துக்கொண்டு போய் மந்திரிகையில் கொடுத்தான். அதை மந்திரி வாங்கி படித்துப்பார்த்து எவ்வளவு சௌந்தரியமில்லாத இந்தப்பஞ்சையின்மேலே தண்டெடுத்து வந்தோமென்று இராயரை இகழ்ந்து காரியுமிழ்ந்தான். அந்த முரட்டுத்துலுக்கன் தன்னை நிந்தித்துக் காரியுமிழ்ந்தான் என்றெண்ணிக்கொண்டு தன்கத்தியினாலே மந்திரியை இரண்டாக வெட்டிப்போட்டான் அவனருகிலிருந்தவர் அந்த முரடனை வெட்டிப்போட்டார்கள். மந்திரி இறந்துபோகவே தண்டுமுறிந்து ஓடிப்போய் விட்டது. இராயர் இந்த சமாச்சாரத்தை யறிந்து அப்பாஜியினுடைய புத்தியுக்தியை மிகவும் புகழ்ந்துகொண்டான்.

11-வது அப்பாஜியை இராயர் மீட்டுக் கொண்டது

பாக்ஷாவானவன் அப்பாஜி துணையாயிருக்கிறவரைக்கும் இராயரை சண்டைபண்ணி வெல்லக்கூடாதாகையால் மோசஞ்செய்து வெல்லவேண்டு மென்று

நினைத்துவிலையுயர்ந்த ஆயிரங்குதிரைகளுடன் ஆயிரத்தெட்டு சேவகர்கள் ஆயுதங்கள் மறைத்துக்கொண்டு அக்குதிரைகளை விற்கிறவர்களைப்போல போய் மோசஞ் செய்து இராயரைப் பிடித்துக்கொண்டு வரும்படியனுப்பினன். அவர்கள் அதைக்கொண்டுபோய் இராயர் பட்டணத்திற்குக் காதவழி தூரத்திலிறங்கி இராயருக்கு சமாச்சாரம் அறிவித்தார்கள். இராயர் ஒருநாள் சாயங்காலம் சிலபேர் குதிரை பரீட்சைக்காரரை இட்டுக்கொண்டு வந்து குதிரைகளைப்பார்த்து இந்தக் குதிரைகள் என்ன விலையென்ருர். ஒவ்வொருகுதிரை ஆயிர வராகன்; எல்லாம் ஒரேமாதிரி நடையாகையால் ஒரே விலைதான்; நீங்கள்பரீட்சை பண்ணவேணுமானல் ஒரு குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு சவாரி பண்ணுங்கள். மற்ற குதிரைகள் எல்லாம் அதற்குச் சரியாக விட்டுக்கொண்டு வருகிறோம் பாருங்களென்று அப்படியே ஒரு குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு நாலுகாதவழி போன பின்பு இராயரை ஒரு பல்லக்குள்ளே எடுத்து போட்டுக்கொண்டு பாக்ஷாவிடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள்.

அப்பாஜி அதைக்கேள்விப்பட்டு அதிகவிசனத்தையடைந்து இதற்கென்ன செய்வோமென்று ஒருஉபாயந் தனக்குள்ளேபோய் ஆலோசித்தான். பட்டணத்துக்குள்ளேபோய் நானே அப்பாஜி எங்கள் இராயரை இட்டுக்கொண்டு பாக்ஷாவைப் பிடித்துக்கோண்டுபோக வந்திருக்கிறேனென்று எல்லோரும் கேட்கும்படியாகச் சொல்லி ஓகோவென்று கூவியெழும்பி குதித்துக்கொண்டு திரியத்தொடங்கி இப்படியே பாக்ஷாவின் சபைக்கு முன்னேயும் அரண்மனைக்குப் பின்னேயும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகையில் ஒருநாள் பாக்ஷாவானவன் பார்த்து இவன் உண்மையாகவே பயித்தியக்காரனே இதை பரீக்ஷிக்கவேண்டும் என்கிறதாகச் சேவகர் சிலரை இவன் எங்கேசாப்பிடுகிருன் அவன் அறியாமல் அவன் பின்னே போய்ச்சோதித்து வாருங்கள் என்று அனுபபினன். வேஷக்காரன் இராத்திரி பத்து நாழிகைக்குமேல் பிச்சையெடுத்து அரிசியும் ஒருபாத்

திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு சுடுகாட்டுக்குப்போய் ஓரடுப்புவைத்து பிணம்வேகிற கொள்ளி விறகினால் சோருக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது மேட்டுவரக்கண்டு ஏந்தலே நிதி ஆளிப்புப்பட்டது என்கிற வாக்கியப்பிர காரம் வேவுகாரர்கள்வந்து இருப்பார்களென்று புத்தியினால் தெரிந்து அங்கேயு மப்படியே கூவிச் சோற்றுப்பாத்திரத்தையுடைத்து விட்டு ஓடிப்போனான். அச் சேவகர்கள் போய் பாட்சாவுக்குத் தெரிவிக்கப் பயித்தியக் காரனென்றே நிச்சயித்துக் கொண்டான்.

பின்பு அப்பாஜி ஒருபெரிய கப்பலின்மேலே சில விலையுயர்ந்த இரத்தினங்களை ஏற்றிக்கொண்டுவருகிறது போலக் கொண்டுவரும்படி எழுதி யனுப்பினான். இப்படியே கொண்டுவந்து கப்பலில்வந்தவர்கள் சில இரத்தினங்களை எடுத்துக் கொண்டுவந்து பாட்சாவிடத்திற்குப்போய் காண்பித்தார்கள். பாட்சா இரத்தின பரிட்சைக் காரரைக்கொண்டு இரத்தினங்கள் விலைமதிக்க, இராடரொருத்தருக்கே தகுமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குத் தகுமோவென்றதை பாட்சா கேட்டு உங்களிடத்தி லின்னுமிருக்கின்ற இரத்தினங்களையெல்லாம் கொண்டு வாருங்க ளென்ருன். அதற்கு வர்த்தகர் நாங்கள் விஸ்தாரமாக இரத்தினங்கள் கொண்டுவந் திருக்கிறபடியால் நீங்கள் அங்கேவந்து பார்த்து உங்களுக்கு வேண்டியதுகளை எடுத்துக்கொண்டு வரலாமென்ருர்கள். அப்படியே ஆகட்டுமென்று பாட்சா இராயரையும் இன்னுஞ்சில ரத்தின பரீட்சைக்காரரையுமிட்டுக்கொண்டு கப்பலுக்குப் போனார்கள். பயித்தியக் காரனாகிய அப்பாஜி கூடப்போய் அங்கேயு மப்படியே கூவிக்கொண் டிருந்தான். அத்தருணத்தில் கப்பல் காரர்கள் லங்கரைத் தூக்கிப் பாயை விரித்துப் போட்டார்கள். கப்பல் இராயர்; சீமையில் வந்து சேர்ந்தது. பாட்சாவை இராயர் அரண்மனைக்கு இட்டுக்கொண்டு வெகு மரியாதைகள் செய்து, சிலநாள் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். பாட்சா தனக்குச்செய்த மோசத்தை யறிந்து அப்பாஜி புத்தியுக்திகளை மெச்சிக்கொண்டு, இராயரைப்பார்த்து இனிமேலுன் ஜோலிக்கு வருகிற

தில்லேயென்று உத்திரவு கொடுத்துவிட்டுப் போய் விட்டார். இராயர் அப்பாஜியைத் தழுவிக்கொண்டு நீயே என்பங்கு தெய்வமென்று கொண்டாடினர்.

12-வது கற்றறிமோழை முதலான பொருள் களைச் சம்பாதித்தது

ஒருநாள் இராயர் தமது மந்திரியாகிய அப்பாஜியை யழைத்து, கற்றறிமோழை, கைநட்புசேவகன், தாசியிற் சமுசாரி, சமுசாரியிற் ருசி, ஊர் திரிகின்ற நாய் மனித ரிற் கழுதை, சிம்மாசனமேருகின்ற கடா இவ்வேழும் உன்னுலே சம்பாதிக்கக் கூடுமோவென்று கேட்டார். அதற்கு அப்பாஜி சம்மதித்து உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டு வேறொரு இராஜபட்டிணத்தில் ஒரு பண்டித ரிடத்திலேபோய் நாலாயிரம் வராகன் கொடுத்து நான் கேட்கும் சமயத்தில் கொடுவென்று சொல்லிப், பின்பு ஒரு தாசியிடத்திற்குப் போய் ஒரு ராத்திரி படுக்கைக்கு நீ என்ன கேட்பாயென்று கேட்க, அதற்கு தாசி ஆயி ரம் வராகன் கொடுக்கவேணும் என்ருள். அதற்கு அப் பாஜி சம்மதித்து அப்படியே கொடுத்து. படுக்கை வீட் டுக்கு போகும்போது அவளுடனே சொல்லுகிருன்: நானுன்னைக் கூடினவுடனே இந்தக் கட்டாரியினுலே உன்னைக் குத்திப் போடுவேனென்று சொன்னுன். அதற்குத் தாசி ஆயிரம் வராகனை வாங்கிக்கொண்டு என்னுடைய திரேகத்தை அந்த இராத்திரிக்கு உமக்கு சுவாதீனப் படுத்தலினுலே உம்முடைய இஷ் டப்படி செய்யலாமென்ருள். அப்பாஜி எனக்கிஷ்டமான நாளில் வருவேனென்று சொல்லி அவளிடத்திலிருக் கும் நாய்க்குத் தன்கையிலிருந்த பலகாரத்தில் கொஞ் சம்போட்டு அப்பால் ராஜவீதியில் போகும்போது அந்தப் பட்டணத்து ராஜாவின் குமாரத்தி அப்பாஜி யைக் கண்டு, அவன் அதிரூப ஞகையால் அப்பொ ழுதே தன் தகப்பனிடத்திற் போய் எனக்கிஷ்டமான புருஷனை நான் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள நீர் சம்மதித்தபடி இப்போது நான் கண்ட புரு ஷனுக்கு என்னைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடு மென்று சொல்லத் தகப்பனப்படியே அப்பாஜிக்குத்தன்

குமாரத்தியைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுத்தான். இராத்திரியிற் படுக்கைக்குப் போனபோது பெண்சாதியோடு உன்னோடு கூடியவுடனே இந்தக் கட்டாரியினால் உன்னைக் குத்திப் போடுவேனென்று சொல்ல, கூ கூ வென்று பயந்து கூவினாள். அவள் தகப்பனாகிய ராஜா அந்தக் கூச்சலைக்கேட்டு, தன் குமாரத்தியினிடத்தில் வந்து என்னவென்று விசாரிக்க, அவள் தன் புருஷனாகிய அப்பாஜி சொன்னதை சொன்னாள். அப்பொழுது ராஜா மந்திரியுடனே இதற்கென்ன செய்யலாமென்றான். மந்திரி இவனைச் சிரச்சேதம் பண்ணவேண்டுமென்றான். அரசன் அப்படியே கொலை செய்வோருக்கு உத்திரவு கொடுத்தான். பின்பு அவர்கள் கட்டியிழுத்துக்கொண்டு போகையில், அச்சேவகருக்கு அநேக உபசாரஞ்சொல்லி இந்தராஜாவுடனே ஒருபேச்சு ருசுவிலே பேசவேணும், அதற்கு சாவகாசங் கொடுங்களென்று கேட்டான். கூடாதென்று இழுத்துக்கொண்டு போனார். பண்டிதன் வீட்டண்டையிலே போகும்போது அவனையழைத்து என் நாலாயிரம் வராகனையும் கொடுவென்று கேட்க, இவனுக்கு சிரசாக்கினை வந்ததை யறிந்து உன்னைக் கண்டவனார் போவென்றான். அப்புறம் தாசி வீட்டண்டையிலே போகும்போது அங்கிருந்த நாய் அப்பாஜியைப் பார்த்து, வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்து தாசி காலைச் சுற்றிக் கூவி தெருவில் அழைத்துக்கொண்டு வந்தது. அந்தத் தாசி அப்பாஜியைப் பார்த்து நடந்த வர்த்தமானங்களை விசாரித்தந்த சேவகர்க்கு இரண்டு நாழிகை வரைக்குங் கொல்லாமல் வைத்திருக்கும்படியாய் பேருக்கு நூறு வராகன் கொடுத்து ராஜாவினிடத்திற்குப்போய் நீங்கள் கொல்ல உத்திரவு கொடுத்தவனை யழைப்பித்து அவன் வாய்பிறப்பு விசாரித்து செய்தால் நல்லதென்றாள் அப்படியே அவனை யழைப்பித்து விசாரிக்குமளவில் இராயர் அருமையான சில பதார்த்தங்களைச் சம்பாதிக்கும்படி அனுப்பினார் என் அதிஷ்ட வசத்தினாலே உமது பட்டணத்திலே அவைகளெல்லாங் கிடைத்ததுகள். ஆகையால் இந்தச் சமாச்சாரத்தை இராயரவர்களுக்கும் அறிவிக்க உத்திரவு கொடுமென்று

கேட்டான். அவ்வரசன் இராயரால் அனுப்பப்பட்டவ னென்றபடியால் அஞ்சி அப்பாஜிக்கு வெகு மரியாதை செய்து அனுப்பினுன். அப்பாஜி இராயர் இடத்திற்குப் போய் நடந்த சங்கதியெல்லாம் ஆதியந்தமாகச் சொல்ல, அவ்வரசன் முதலாகிய ஏழுபேரையும்யழைப் பித்து இப்பண்டிதன் சகலமும் கற்றிருந்தும் என் கையில்வாங்கின பணத்தை சமயம்பார்த்து மோசஞ் செய்தபடியால் கற்றறிமோழையாகும். இந்ததாசிவீட்டு நாய் என் கையிலிருந்து ஒருதாங் கொடுத்த பலகாரந் தின்றபடியால் கைநட்புமறவாமல் உதவிசெய்தபடியால் கைநட்பு சேவகனுகும். இந்தத்தாசி குலஸ்திரீ யில்லா திருந்து ஆபத்திலே என்தலையைக் காத்தபடியால்தாசி யிற் சாதியாகும். இவ்வரசன்மகள் குலஸ்திரீயாகவிருந் தும் தலைக்குஆக்கினைநேரும்படிச் செய்தபடியால் சாதி யிற்ருசியாகும். இச்சேவகர்கள் நான் என்ன சொல்லி யுங் கேளாமல் லஞ்சம் வாங்கி விட்டபடியால் ஊர் திரி கிற நாயாவார் இம்மாதிரி மனிதனுயிருந்தும் என்வாய் பிறப்பைக் கேளாமல் கொல்லச் சொன்னபடியால் மனி தரிற் கழுதையாகும், இவ்வரசன் பகுத்தறிவில்லாமல் சிம்மாசனத்தின்மேலே ஏறி யிருக்கிறபடியால் சிம்மா சன மேறுகிற கிடாவாகுமென்று சொன்னுன். இது களைக் கேட்டு இந்த ராயர் அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்தார்.

13-வது மனக்கவலை பலக்குறைச்சலென்பது

இராயருடைய பட்டணத்தில் தாயார் யாதொரு குறைவு மில்லாமல் போஷிக்கப் பட்டுக் கொண்டு யாதொரு கவலையுமில்லாமல் இருந்த ஒரு வாலிபனை வன் தனக்குமுன்வருகிற யானைகளுடைய கொம்புகளைத் தன்னுடைய கைகளினுல்பிடித்து பத்து மார் தூரம் பின்னிட்டு போகும்படி நெட்டிவிட்டுப் போகிறதைப் பார்த்து இராயர் அப்பாஜி இவனிப்படி செய்வதென்ன காரணம் இவ்வளவு வல்லமை இச்சிறுபையனுக்கு எப் படி யிருக்கலாமென்று கேட்க, குடும்ப கவலையில்லாத தால் அவ்வளவு பலத்துடனிருக்கிருனென்று சொன் னுன், பின்பு அவ்விருவரும் அந்தப்பிள்ளையாண்டானு

டைய தாயாரை யழைப்பித்து உன்னுடைய பிள்ளை யாதேனுஞ் சமுசார காரியங்களை நிர்வாகம் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறானாவென்று கேட்டார்கள். அவர்கள் எனக்குப் புத்திரனாகையால் அவனுக்கு யாதொரு கவலைக்கு மிடம்வையாமல் போஷித்துக்கொண்டு வருகிறேனென்றாள், அப்படி செய்வது நல்லதல்ல; அது முன்னாள் ஏதுவா யிருக்குமோ ஆகையால் அவனுக்குக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கவலையுண்டாக்கவேணும். இன்றைக்கு அவனுக்கு சாதம்போடும் நாளைக்கு உப்புமில்லை கொஞ்சம் உப்பு சம்பாதித்துக்கொண்டுவாவென்றுகேளென்று சொல்லி அனுப்பினான். அவள் அப்படியேதன் குமாரனுக்குச்சொன்னாள். அது சொன்ன முதற்கொண்டு இதை நான் எப்படிசம்பாதிப்பேனென்று பிள்ளையாண்டான் அதிக கவலை கொண்டிருந்தான், மறுநாள் அந்த வாலிபன் தெருவிலே போகும்போது ஒரு யானை அவனுக்கு எதிரில் வரும்படியாகச்செய்ய அவன் தன் கொம்பைப்பற்றி நெட்ட அது அவனை தப்பிக்கையினாலே தூக்கிப்போட்டு போய்விட்டதை அப்பாஜி இராயருக்குக் காண்பித்ததுமன்றி அவனுடைய தாயை அழைப்பித்து நடந்தசங்கதிகளைவிளங்கச்சொல்லி மனக்கவலையால் பலங்குறையுமென்றறிவித்தான். அப்பாஜியினுடைய யுக்தியைக் குறித்து இராயர் மிகவு மாச்சரிய மடைந்தார்.

14-வது குறிப்பிற் சொன்னவைகளை வெளிப்படுத்தியது

இராயரும் அப்பாஜியும் ஓர் வழியில் நடந்துக் கொண்டு இருக்கும்போது ஒருவன் உழுதுக்கொண்டு இருந்த கழனியைப்பார்த்து மூன்று கன்னிய ஸ்திரீகளிலொருத்தி இது முகத்துக்காவென்றாள். மற்றொருத்தி இது வாய்க்காமென்றாள், வேறொருத்திஇதுபிள்ளைக்காமென்றாள். இவர்கள் இப்படி சொன்னதுகளில் பலனென்னவென்ன அப்பாஜி முகத்துக்காமென்பது மஞ்சள்பயிரிடுவதற்கான நிலமென்றும் வாய்க்காமென்றது வெற்றிலைக் கொடி நடுவதற்கான நிலமென்றும், பிள்ளைக்காமென்றது தென்னம்பிள்ளை வைப்பதற்கான நில

மென்றும் சொன்னதுகளா மென்றும் சொன்னுன்; அதைக்கேட்டு இராயர் அந்த ஸ்திரீகள் மூன்றுபேரையும் அழைத்து அவர்கள் வாய்ப்பேச்சையும்விசாரித்து மிகவும் மனமகிழ்ந்தனர்.

15-வது தனக்குள்ளது உலகத்திற்குமுண்டு தனக்கில்லாதது உலகத்திற்குமில்லை யென்றது

ஒருநாள் இராயர் தனக்கு சவரஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிற அம்பட்டனைப்பார்த்துஇந்தப்பட்டணத்திலே எல்லோரும் சவுக்கியமாக யிருக்கிருர்களாவென்று கேட்டதற்கு அவன் எவ்வளவு பெரியவர்களாய் இருக்கிறவர்களுக்குள்ளேயும் எலுமிச்சங்காயளவு பொன்னுக்குக் குறைச்சலுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லை யென்ருன். சமீபத்திலிருந்த அப்பாஜியைப்பார்க்க அப்பாஜி சற்றுநேரம் யோசித்துப்பார்த்து இராயருக்கு அம்பட்டன் மறைவில் கால்சவரம் செய்யும்போது தன்னுடைய ஊழியக்காரனெருவனை விட்டு அவன் அடப்பத்தைச் சோதித்து அதிலிருந்த எலுமிச்சங்காயளவு பொன்னை யெடுத்துவிட்டு அவன் போனபின்பு இராயருக்குக் காண்பித்து இதனுலேதானவன் தனக்குள்ளது உலகத்திற்குமுண்டு தனக்கு இல்லாதது உலகத்துக்குமில்லை என்று நினைத்தபடியால் சொன்னுனென்றதைப் பார்த்து பத்திரப்படுத்திவைத்து இன்னெரு சவரத்திற்கு அவனை அப்போ கேட்பதுபோல் கேட்டால் அப்போது அவன் சொல்லுகிற சங்கதியும் தெரியலாமென்ருன். இராயர் அப்படியே அவனை மறுசவரத்திற் கேட்டபோது எப்படிப்பட்ட மகாராஜருக்குள்ளேயும் மேல் டம்பமே அல்லாமல் எலுமிச்சங்காயளவுபொன்னுடையவர்கள் ஒருவருமில்லைஎன்ருன். பின்புஇராயர் அப்பாஜியைபார்த்து உன்னைப்போலும் விவேகமுள்ள மந்திரி எந்த தேசத்திலுங் கிடைப்பது மிகவும் அரிதென்று மெச்சி அம்பட்டனுக்கு அவன் பொன்னை கொடுத்து விட்டார்கள்.

16-வது கற்றர் மூடர்களைக் காட்டியது

வடதேசத்திலே பத்து வயது முதலாக முப்பது வயது வரைக்கும் தர்க்கசாஸ்திரம் ஒன்றையே படித்த

ஒரு தர்க்கனும் வியாகரணம் ஒன்றை படித்த ஒருவியா கர்ணியும் பாதசாஸ்திரம் ஒன்றையே அப்பியாசித்த ஒரு பாடகனும் சோதிட சாஸ்திரம் ஒன்றையே கற் பித்த சோதிடனும் தேசாந்திரம் போய் பணம் சம்பா தித்துக்கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ள ஆலோசிக்கும் போது வேலூரில் ஒரு இராயர் வித்வான்கட்கு வேண் டியபடியே தருகிருரென்று சொல்ல அவரைக் காணும் படியாக அதுவரைக்கும் துணையாக வந்தவர்களை அனுப்பிவிட்டு இராயருடையசபைக்குப்போ யவனவன் தங்கள் வித்தைகளைக்காண்பித்தார்கள். இராயர் அப்பா ஜியைப்பார்த்து இவர் மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள்என்று புகழ்ந்தார். அதற்கப்பாஜி இவர்கள் வித்தையில் எவ்வ ளவு கெட்டிக்காரர்கள் அவ்வளவு நற்காரியங்களில் மூடர்களா யிருக்கலாமென நினைக்கிறேனென்ருன். இராயரந்த மூடத்தனத்தை எனக்குக் காட்டவேணு மென்று கேட்க அதற்கப்பாஜி அப்படியே காண் பிக்கிறே னின்றைக்கவர்களைச் சாப்பிட்டு வரும்படி யனுப்பி வையுங்களென்ருன். அப்படியே யவர்களை அனுப்பிவிட்டார். பின்பு அப்பாஜி அவர்களை யறியா மல் நடக்கிற காரியத்தைப் பார்த்து வரச்சொல்லி சில சேவகரை அனுப்பினுன். அவ்வைந்து பேருக் குள்ளே தர்க்கீதன் நெய்கருப்போய் ஒரு தொன்னையில் வாங்கி வரும்போது கையிலிருக்கிற நெய் தொன்னை யைப் பார்த்து நெய்க்கு தொன்னை யாதாரமோ தொன் னைக்கு நெய்யாதாரமோ வென்றுகூற யுக்திகளைக் கொண்டு நெடுநேரம் யோசித்துப்பார்த்து சந்தேகந் தீராமையால் தொன்னையைக் கவிழ்க்க நெய் முழுதும் ஒழுகிப்போனதைக் கண்டு நெய்க்கு தொன்னையே ஆதாரமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந் தான். வியாகரண வித்வான் தயிர் வாங்கப்போய் ஓரிடைச்சி தயிரோ வென்று கடைசி ஓகாரத்தைப் பத்து மாத்திரை யளவாக நீட்டிக் கூறுகிறதைக் கேட்டு இந்த இரண்டு மாத்திரையுள்ள ஓகாரத்துக்கு அதிக மாத்திரை வியாகரணத்திற்கு விரோதமா உச்ச ரிக்கின்ருய் பயித்தியக்காரியென்று நெடுநேரம் அவ ளுடன் சண்டைபோட்டு கோபித்து தயிர்வாங்காமல்

வந்தான். பாடகன் உலையில் அரிசியைக் கழுவிப்போட்டது தளதளவென்று கொதிக்கிற ஓசையைக்கேட்டு அதற்குச் சரியாகதாளம் போட்டு அத்தாளத்துக்கு ஒத்து வராமையினல் கோபங்கொண்டு சோற்றுப் பானையை யுடைத்துவிட்டான். சோதிடசாஸ்திரி இலை பரிக்கப்போக பாதிமரத்தில் ஏறும்போது கெவுளி சொன்னதைக்கேட்டு ஏறுவதற்கும் இறங்குவதற்கும் தடையா யிருக்கிறதை யறிந்து வெகுநேரமங்கே தானேயிருந்து பின்பு சும்மா வந்துவிட்டான். வைத்தியன் காய்கரி வாங்கிக்கொண்டு வரப் போய்த் தன் வைத்திய நூல்படி அந்தக் காய்கரிகளி லிருக்கின்ற தோஷத்தை யறிந்து அதுகளையெல்லாந் தள்ளிவிட்டு வெறுங்கையனாக வந்துவிட்டான். இந்த விஷயமெல்லாந் தானனுப்பிய மனிதரா லறிந்து அப்பாஜி இராயரைக்கண்டு சேவகரைவிட்டவ்வைந்து பேரையு மழைப்பித்து விசாரிக்குமளவில் நடந்த சங்கதிகளை எல்லாம் அவரவர் சொல்லக் கேட்டு இராயர் ஆச்சரியப்பட்டு அப்பாஜியைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினர்.

17-வது குறிப்பாற்சொன்ன உவமானங்களை வெளிப்படுத்தியது

ஒருநாளிராயர் வேட்டைக்குப் போனவிடத்திலே தமக்கு வெயிலினலுண்டாகியசிரமந்தீர ஒருகுளக்கரையில் உட்கார்ந்துகொண் டிருக்கும்போது வழிபோக்கர் மூன்று பெண்களுக்கு ஒருத்தி காலுங்கழியு மொன்றடி யென்றும், மற்றொருத்தி இறகுமிலையு மொன்றடி யென்றும், பின்னொருத்தி வாயுங்கனியு மொன்றடி யென்றும் பேசிக்கொண்டுபோனர். அந்த மூன்றுபேர்சொன்னதுகளையும் இராயர் கேட்டு அவைகளின் பொருளை நெடுநேரம் ஆலோசித்துதமக்குதோன்றாமையினல் அரண்மனைக்கு வந்தபின்பு சபையாரை யெல்லாம் கேட்டுப் பார்த்தும் ஒருவரும் சொல்லமாட்டாமையால் அப்பாஜியை யழைப்பித்து மகா வாக்கியங்கட்குத் தாத்பரியமென்னவென்றுகேட்டார். அவர் சற்றுநேரம் ஆலோசித்துப் பார்த்து அந்த பெண்கள் ஒரு ஆலமரத்திலிருந்த கிளியை நோக்கிப் பேசியதுகளாக்கும் காலுங்

கழியும் ஒன்றென்பது அக் கிளியின் காலையும் மரத்தின் கழியையும்சொல்லியது, பின்னும் இறகுமிலையு மொன்றென்றது, அக்கிளியின் இறகையும் மரத்தின் இலையையும் சொல்லியதென்றும் வாயுங் கனியும் ஒன்றென்றது அக்கிளியின் வாயையும் மரத்தின் கனியையும் சொல்லியதென்று விசாரிக்க இராயர் கேட்டு சரிதானென்று சந்தோஷ மடைந்தார்.

18-வது மாறுவேஷத்தை வென்றது

டில்லிபாக்ஷாவானவன் இராயரிடத்தில் இருக்கின்ற அப்பாஜியை நம்மிடத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று இராயருக்குக் கட்டளையனுப்பினான், அப்பாஜி பாக்ஷாவை காணுகிறதற்கு மூன்பே பாக்ஷா பண்ணின உபாயமாவது மற்றொருவனுக்கும் தன்னைப்போல் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு மந்திரிகள் வரிசையாய் உட்கார்ந்திருந்தார். பின்பு அப்பாஜியை வரச்சொல்லி உத்தரவுசெய்தார். காணப்போன அப்பாஜி மந்திரி வரிசையிலிருந்த பாட்சா முன்னே நின்று காணிக்கை வைத்துவணங்கிக்கொண்டான், பாட்சா அப்பாஜியைப் பார்த்து என்னை என்னவிதமாயறிந்தாயென்றார். ஆண்டவனே! சபையில் இருக்கிறவர்களுடைய பார்வைகளெல்லாம் தங்கள் மேலே விழுந்திருந்த படியினால் தெரிந்துகொண்டேனென்றான். பாஷா அதுகேட்டு சந்தோஷப்பட்டு வெகுமதிசெய்தனுப்பிவிட்டார் பிறகு பாக்ஷா அதுகேட்டு இப்படிப்பட்ட மந்திரி இராயருக்கிருக்கிற தினாலேதான் இராயர் மற்றவர்களைப்போல தமக்கு பகுதி கட்டாமலிருக்கிறானென்று தன் மந்திரிகளுடனே பேசிக்கொண்டான்.

இராயர் அப்பாஜி கதை முற்றிற்று.

அத்தியாயம் இரண்டுக்கு கதைகள் நாற்பது.

மூன்ரும் அத்தியாயம்

தென்னாலிராமன் கதை

முதலாவது ஆசியக்காரனுகிய இராயரைச் சேர்ந்தது

வடதேசத்தில் தென்னுலென்கிற ஊரிலே இராமனென்று ஒரு பிராமணப்பிள்ளை பிறந்திருந்தான். அவனை ஒருநாள் வீதியிலேகண்ட ஒரு சந்நியாசி இவனுடைய ரூபத்தையும் குணுதிசயத்தையுங் கண்டு ஒரு மந்திரத்தை யுபதேசம்பண்ணி இந்த மந்திரத்தை மூன்று கோடிதரம் ஒரு இராத்திரியில் காளியம்மன் கோயிலில்போய் ஜெபித்தாயானல் காளியம்மன் ஆயிர முகத்துடன் உனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாவாள் அப்பொழுது நீ அவளைக்கண்டு பயப்படாமல் இருந்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளென்ருர்; இராமன் நல்லவேளை பார்த்துக்கொண்டு தன் ஊர்ப்புரத்திலிருக்கிற காளி கோயிலுக்குள் போய் விதிப்படி ஜெபம் பண்ணினுன். பத்திரகாளியானவள் ஆயிரமுகம் இரண்டு கையுமாகப் பெரிய ரூபத்தை யெடுத்துக் கொண்டு பிரசன்னமானுள். அப்போது மிகுந்த தைரியமுடையவனுகிய இந்த இராமன் அவள் கோரத்தைப் பார்த்து அஞ்சாமல் நகைசெய்தான். காளி ஏண்டா நகைக்கிருயென்று கேட்டாள். கேட்டதற்கு இராமன் அம்மா எங்களுக்கொரு மூக்குக்கு இரண்டு கைகளிருந்தும் ஜலதோஷங்கண்டால் சிந்த வருத்தமா யிருக்கிறது, ஆயிர முக மிருக்கிறபடியால் ஒருவேளை ஜலதோஷங் கண்டால் இரண்டு கையினுல் இந்த ஆயிர மூக்குசளையும் எப்படி சிந்துவா யென்ருன். அதற்குப் பத்திரகாளி அடா பையா நீ இன்றுமுதல் விகட கவியாகப் போகக் கடவாயென்ருள். ஆ!! ஆ!! நல்ல வரங் கொடுத்தாய் அப்படிப் பார்த்தாலும் விகடகவிதா னிப்படிப் பார்த்தாலும் விகடகவிதா னென்ருன். அதைக்கேட்டு இரக்கம்வந்து உன் உபசாரணைக்கு ராஜசபை மெச்சும்படியான விகடகவியாயிருக்கக்கடவாயென்று மறைந்து.

போய்விட்டாள். அது முதல் விகடம்பவசனம் பண்ணிக்கொண் டிருந்தான்.

2-வது ஆனைக்காலி லிடறுக்குத் தப்பித்துக் கொண்டது

தென்னுல்ராமன் ஒருநாள் ஆசிரமத்தில்வந்த குற்றத்திற்கு இராயர் கோபஞ்செய்து அவனை யானைக்காலில் இடறும்படியாக உத்திரவு கொடுத்தார். சேவகர் அவனைக்கொண்டுபோய் ஊருக்குப்புறத்திலே மைதான வெளியிலே குழிவெட்டித் தலைதெரியும் படியாகப் புதைத்து தலையிடறும்படியாக யானைகொண்டு வருகிறதற்கு போனுர்கள். அத்தருணத்தில் கூன்வளைந்த வண்ணுன் அந்த வழியாய்ப்போகும்போது ஏனையா புதைச்கப்பட்டிருக்கின்ருயென்று கேட்டான். அதற்கு தென்னுல்ராமன் எனக்கு நெடுநாளாய் கூன்வளைந்திருந்தது. அது நிமிரும்படியாக ஒரு வைத்தியன் என்னை இங்கே புதைத்து வைத்தான் எனக்கு கூன் நிமிர்ந்தது என்னைத் தோண்டி வெளியில் பார்த்துக்கொள்ளென்ரு னிந்தப்படி வண்ணுன் செய்து பார்த்து கூனில்லாம லிருக்கிறதைக் கண்டு ஐயா எனக்கு கூன் நிமிரும்படியாக புதைக்கவேண்டுமென்ருன். தென்னுல் ராமன் அவனைக் குழியில்வைத்து கழுத்தளவிற் புதைத்து மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து இராயரைக் கண்டான். ஏண்டா ஆனையின்காலி லிடறும்படிச்சொன்னேன் அதற்குத்தப்பி எப்படி வந்தாயென்று கேட்டான் எனக்குப் பதிலாக வண்ணுனை இடறிவரும்படி ஜாக்கிரதைசெய்து நானவன் மூட்டையை வாங்கிக் கொண்டு வந்தேனென்ரு னதைக்கேட்டு இராயர் நகைசெய்து அக்குற்றத்தை மன்னித்து விட்டார்.

3-வது தலைவெட்டுக்குத் தப்பித்துக் கொண்டது

மற்ருெருநாள் தென்னுல் இராமன் ஆசிரமத்தில் இராயருக்கு அதிககோபம் உண்டாகும்படியாய் பிரபலமான குற்றம்செய்தான். இராயர் கண்டு இரண்டு சேவகரை யழைத்து அவர் வசம்பண்ணி இவனை விடாமற் கொண்டுபோய் வெட்டிப் போடுங்களென்ருர். அப்

படியே அந்தச் சேவகர் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் வெட்டப்போகிற தருணத்தில் அவர்கட்கு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லி நீங்கள் எப்படியும் வெட்டப் போகிறீர்கள். நான் நற்கதி யடையும்படி ஒரு குளத்தில் இறங்கிமாரளவு ஜலத்தில் ஒரு மூகூர்த்தகாலம் கடவுளை தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். அத்தருணத்தில் நீங்கள் இரண்டுபேரும் இரண்டு பக்கத்திலிருந்து ஒரு வீச்சாக என் தலையைவெட்டி போடுங்களென்றான். அதற்கவர்கள் உடன்பட்டபடியால் அப்படியே ஒரு குளத்தி லிறங்கி இருந்து அசப்பில் கம்மென்று தண்ணீரில்மூழ்கிவிட்டான். அவர்கள் விசையாக வீசினபடியால் ஒருவர் கத்தி ஒருவர்மேல் பட்டு அச்சேவகரிருவரும் வெட்டுண்டார்கள், அதன்பின்பு தென்னால்ராமன் சரேலென்று இராயருக்கெதிரில்போய் நின்றான். இராயர் எப்படி வந்தாயென்று கேட்டார். அதற்கு தென்னால்ராமன் அச்சேவகர்கள் ஒருவரால் ஒருவர் வெட்டுண்டு போகும்படி செய்ததில் நான் தப்பி வந்தேனென்றான். அன்றைக்கு மந்தக் குற்றத்தை க்ஷமித்தார்.

4-வது தலைமறைவாகத் திரிந்தது

திரும்பி ஒருநாள் தென்னால்ராமன் பொல்லாதகுற்றம் செய்தபடியால் இராயர் அவனை யழைத்து தென்னால்ராமா! இன்றுமுதலாக என்னெதிரே தலையைக் காட்டாமல் மறைவாகத் திரிந்தாயானால் பிழைப்பாய்; அப்படிச் செய்யாமற்போனால் தலைவெட்டுண்டு போவாயென்றார். அதுகேட்டு தென்னால்ராமன் தலையில் சாலைக்கவிழ்த்துக்கொண்டு சபைக்கெதிரே திரிந்துக்கொண்டிருந்தான். இராயர் கண்டழைத்து என்னடா இந்தாகாத்தியம் செய்கிறாயென்று கேட்டார். அதற்கவன் ஓ ஆண்டவனே! நீங்கள் என்னை தலைமறைவாகத் திரியச்சொல்லி ஆக்யாபித்தபடியே திரிகிறேனென்றான். இராயர் சந்தோஷப்பட்டு அந்தத் தடவையும் பொறுத்தார்.

5-வது காவற்காரரை யடிப்பித்தது

ஒருநாள் தெலுங்கு தேசத்திலிருந்து பாகவத வேஷக்காரர் வந்தபடியால் இராயரவருக்கு ஆடும்படி உத்திரவு கொடுத்து அவ்விடத்தில் தென்னுல்ராமனை வரவொட்டாமல் இரண்டிடத்துக் காவற்காரருக்குத் திட்டம்பண்ணினுர். தென்னுல்ராமன் கூத்தாடுகிற சமயத்தில் முதற்காவற்கார னிடம்போய் என்னைமாத்திரம் விட்டுவிடு எனக்கு வருவதில்பாதி உனக்கு தருகிறேனென்ருன். சம்மதப் படுத்திக்கொண்டு இரண்டாங் காவற்காரனுக்கும் அப்படிச்சொல்லி உள்ளேபோய் தான் மறைந்துக்கொண்டு மத்தினுலே கிருஷ்ண வேஷக்காரனை யடித்தானவன் ஐயையோ வென்று கூவியழுதான். சீ இவ்வளவுதானு இந்த கிருஷ்ணன் அநேக இடைச்சிகள் மத்துக்களால் அனேக அடிபட்டான் என் ஒருத்தன் மத்திலே ஒரடி அடித்ததற்குப் பொறுக்காமற் போனுயென்ருன். இராயர் பார்த்து இவன் எப்படி உள்ளேவந்தான் குறடாவில் இருபத்து நாலடி அடியென்று உத்திரவு பண்ணினுரந்தப்படி அடிக்கக்கொண்டுபோம்போது இரண்டாங்காவலனைப் பார்த்து எனக்கே வருவதில் பாதி நீ வாங்கிக்கொள்ள சம்மதித்திருக்கிருயல்லவாவென்ருன். அவன்மெய்தானென்று சொன்னுன். எனக்குவந்த பிரயோசனம் இருபத்துநாலடி அதில் பாதியாகிய பன்னிரெண்டடி நீ பட்டுக்கொள்ளென் றடிப்பித்து முதற்பாராக்காரனுக்கு பனிரெண்டடியு மந்தப்படி கிடைக்கும்படியாகச்செய்து தன்மேல் ஒரடியும்படாமல் தப்பித்துப்போய்விட்டான்.

6-வது இராயரிடத்தில் பிரமாணம் செய்துகொண்டது

ஒருநாள் தென்னுல்ராமன் எவ்வளவு கெட்டிக் காரனுயிருந்தாலும் என்னுடைய ஆலசியத்தைப்பற்றி இராயருக்கும் அவர் குருவுக்கும் அடிக்கடி கோபம் வருவதால் ஒருவேளையைப்போ லிராது பிராணச் சேதம் வந்தாலும் வரும். ஆகையால் முன்னதாகஒரு நம்பிக்கை அவரிடத்திற் பெறவேண்டுமென்று நினைத்து இராயர் குருவினிடம்போய் அந்தரங்கமான சில

பேச்சுகளைப் பேசி சிலநாள் சிநேகம் செய்து பின்பு வடதேசத்திலிருந்து ஒரு ஸ்திரீயும் புருஷனும் என் வீட்டில் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்திரீயினுடைய அழகை என்னென்று சொல்லுவேன் அவளுக்குச் சமானம் இந்த ஐம்பத்தாறு தேசத்திலும் ஒருத்தி யிருப்பாளென்று நான் நினைக்கவில்லை யென்றான். அதைக்கேட்டு குருவானவர் எனக்கு ஒரு வேளைக்கு அப்படிப்பட்டவளை இசையும்படிச் செய்ய மாட்டுவாயா வென்றான். அவள் புருஷன் எப்போதும்பிரியாதிருப்ப தால் வருத்தம்தான் ஆனால் நீங்கள் இன்றிரவு பத்து நாழிகைக்குமேல் ஸ்திரீவேஷப் தரித்துக்கொண்டு என் வீட்டிற்கு வந்தால் அவள் புருஷனுக்குச் சந்தேகந் தோன்றாமல் இணங்கும்படி செய்கிறேனென்றான். அதன் பின்பு இராயரிடம்போய் ஒரு ஸ்திரீ வந்திருக் கிறாள் என்று குருவுக்கு சொன்னபடிசொல்ல இராயர் அப்படிப்பட்டவள் எனக்கு ஒருவேளை உதவச் செய்ய வேணுமென்று கேட்டதற்கு நீங்கள்தனியாகஇரவுபதி னைந்து நாழிகைக்குமேல் ஒருஸ்திரீவேஷந் தரித்துக் கொண்டு என் வீட்டிற்குவந்தா லதற்குள்ளாக நான் ஜாக்கிரதை பண்ணி வைக்கிறேனென்றான்.

குரு சொன்ன கெடுப்படியாக ஒரு அறை வீட்டில் கட்டில் மெத்தைபோட்டு படுத்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்தான். இராயரதன்பின்வர அந்தறை வீட்டிற் குள்ளே நான் சொன்ன ஸ்திரீ இருக்கிறாள் போகலா மென்று சொல்லி அவருள்ளே நுழையப் பார்த்துக் கதவை இழுத்து சாத்தி வெளிச்சங்கிலி போட்டுக் கொண்டான். உள்ளே இருவரும் ஒருவரை யொருவர் ஸ்திரீயென்று நினைத்து சரசமுதலானவைகளைச் செய் யப்போகையில் குரு இராயரையும் இராயரானவர் குரு வையு மறிந்து அதிக அவமானத்தை யடைந்து தென் னால் ராமன்மேல் மிகவும் கோபித்து கதவைத்திறக்கச் சொன்னார்கள். அவன் வெகுநேரம் திறவாதிருந்தபடி யால் நல்லவசனத்தைசொல்லி வேண்டினார்கள். தென் னால்ராமன் அவ்விருவரையும் இதுமுதலாக உங்களிரு வரில் யாருக்காவது என்ன குற்றம்செய்தாலும்நாளொ

ன்றுக்கு நூறுகுற்றம் வரையில் பொறுத்துக் கொள்ளு கிறேமென்று நீங்களிருவரும் கடவுள்பேரால் சத்தி யஞ்செய்து கொடுத்தால் கதவைத் திறப்பேனென்று சொன்னுன். அவ்விருவரும் அவனிஷ்டப்படி செய்து கொடுத்தார்கள். பின்பு தென்னுல் ராமன் கதவைத் திறந்து அதிக மரியாதையுடன் அவர்களே அனுப்பி விட்டான்.

7-வது பிராமணருக்குச் சூடுபோட்டது

இராயர் தன் தாயார் மரணகாலத்தில் மாம்பழந் தின்ன வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அதை வாங்கி வந்து கொடுப்பதற்குமுன்னே இறந்துபோய் விட்டாள் இராயர் தன் தாயாருடையஅபீஷ்டத்தை நிறைவேற்று தற்கில்லாமற் போச்சுதேயென்று விசனமடைந்து சில பேர் பிராமணர்களே யழைப்பித்து என் தாய் மாம்பழத் தின்மேல் ஆசைகொண்டு அதை தருவித்து கொடுப்ப தற்குமுன்னே இறந்து போய்விட்டபடியினுலந்த ஆத் மாவுக்கு என்ன செய்தால் திருப்தி யடையுமென்று கேட்டார். அதற்கவர்கள் பொன்னுல் மாம்பழம்செய்து சிலர் பிராமணர்கட்கு திவசகாலத்தில் தானம் தந்தா லந்த ஆத்மாவுக்கு திருப்தியாகுமென்றுசொன்ஞர்கள். இராயரதை நம்பி அப்படியே தானம் செய்தார். தென் னுல்ராமன் அந்தத் தானம் வாங்கின பிராமணர்களே யெல்லாம் தன் தாயாருக்குத் திதியென்று தன் வீட்டுக் கழைத்துக் கொண்டுபோய் கரண்டியைக் காய்ச்சி ஒவ் வொருவருக்கு இரண்டுசூடு போட்டுவிட்டான். அவர்க ளெல்லாம் அழுதுக்கொண்டுபோய் இராயரிடம் சொன் ஞர்கள், இராயர் தென்னுல்ராமனே யழைத்து இப்படிப் பட்ட அக்கிரமஞ் செய்யலாமாவென்று கேட்டார். என் தாயாருக்கு அனித்தியகாலத்தில் கைகால்க ளிழுப்பு கண்டதால் சூடுபோடச் சொல்லி கரண்டிக்காம்பை காய்ச்சிக்கொண்டு வருவதற்கு முன்னமே இறந்து விட் டாள். அவளுடைய ஆத்மாவுக்கு திருப்தியுண்டாக்க வேண்டுமென்று இப்படி செய்தேன் என்ருன். இராய ரதை கேட்டு வெகுநேரம் பெருநகை செய்தார்.

8-வது குதிரையைக் கட்டி வளர்த்தது

இராயர் சில குதிரைக்குட்டிகளையழைப்பித்து தன் பட்டணத்திலுள்ளவீட்டில் ஒவ்வொன்ருய்க் கொடுத்து அதுகளுக்கு வேண்டும்படியான புல்லுக்கும் கொள்ளுக்கும் சாலுக்கும் மும்மூன்று வராகன் வாங்கிக் கொண்டுபோய் சீக்கிரத்திலே பெரியதுக ளாகும்படியாக வளர்த்துக்கொண்டு வாருங்க ளென்று உத்திரவு கொடுத்தனுப்பினர். அப்படியே எல்லோரும் அந்தக் குதிரைக்குட்டிகளை யெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு வெகு நேர்த்தியாக போஷித்துக் கொண்டே வந்தார்கள். தென்னல்ராமன்மாத்திரம் நாலுபக்கமும்சுவர்வைத்து விட்டு அதற்குள் குதிரைக் குட்டியைவிட்டு, அந்தச் சுவரில் ஒரு துவாரமும் அதன் உள்ளே அதன் மூக்குக் கெதிராக ஒரு பள்ளமுஞ் செய்துவைத்து துவாரத்தின் வழியாகத்தானே அதன் முகத்துக் கெதிராகப் பள்ளத்தில் தண்ணீர் ஊற்றிச் சாயங்காலமு மப்படியே செய்துக்கொண்டு வந்தான் இப்படியாகநாள்தோறுஞ் செய்து அந்தக் குட்டிக்குத் தருகிற வராகன்களை தான் எடுத்துக்கொண்டான் மூன்று வருஷத்திற்கு பிற்பாடு எல்லாக் குதிரைக் குட்டிகளைக் கொண்டுவரும்படி ராயர் உத்திரவு செய்தார்.

அப்படியே எல்லோருங்கொண்டுவந்தார்கள். குட்டிகளெல்லா மினுக்கென்று சதையிட்டு மேனிகொண்டு துள்ளுகிறதுகளும் குதிக்கவோடுகிறதுகளுமாக விருந்ததுகள். தென்னல்ராமன் மாத்திரம்குதிரையைக் கூட்டிக்கொண்டு வராமலிருந்தான். இராயரழைத்து நீ ஏன் கொண்டுவரவில்லையென்று கேட்டான். என்னிடமிருக்கும் குதிரைக்குட்டியை யாராலும் பிடிக்க முடியாது உம்மிட மிருக்கிற ரவுத்தர்களில் கெட்டிக்காரனை ஒருத்தனை யனுப்பினல் கொண்டு வருகின்றேனென்ருன். அப்படியே ஒரு ரவுத்தனை யனுப்பினர். அந்த ரவுத்தனுக்கு ஒருமுழ நீளத்தில் கொடுங்கை தாடியுண்டு. அவனை யழைப்பித்துக் கொண்டுபோய் துவாரத்தண்டையில் நிற்கச் சொல்லி குதிரையை எப்படிப் பாருமென்ருன். அப்படியே அந்த ரவுத்தன்

துவாரத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தான். பில்லென்று குதிரைக்குட்டி எட்டி தாடியைப் பிடித்துக்கொண்டது. ரவுத்தன் அல்லாரே அல்லாரே யென்று கூச்சலிட்டான். தென்னுல்ராமன் சீக்கிரமாக இராயரிடம் போய் ரவுத்தனை குதிரை பிடித்துக்கொண்டு விடவில்லை ரவுத்தன் கூச்சிலிடுகிருனென்று சொன்னுன். அப்பாஜியை யழைத்துக் கொண்டுவந்து பார்க்கும்போது ரவுத்தன் தாடியைக் குதிரைக்குட்டி பிடித்துக்கொண்டு விடாமல் இருக்கிறது ரவுத்தன் தவிக்கிறதை பார்த்துச் சுவரை யிடிக்கச்சொல்லி உத்திரவுசெய்து குதிரையை பிடித்துக் கொண்டு தாடியை வாங்கி யிட்டுக்கொண்டு போகும்போது நடக்கிறதற்குக்கூட துற்பலமா யிருக்கிறதென்று கேட்டார். நானே வெகு ஜாக்கிரதையாக எவ்வளவு மிதத்தில் வைத்திருக்கையில் தானே ரவுத்தனை தாடியை பிடித்துக் கொண்டதே அதிகமாக போஷித்தால் ஒருவரால் பிடிக்கக் கூடுமோ என்ருன். இராயர் அவனுகாத்தியத்திற்குச் சரீரமெல்லாங் குலுங்கும்படியாகச் சிரித்தார்.

9-வது பூனைக்குட்டி வளர்த்தது

இராயர் ஒருநாள் வீட்டுக்கொரு பூனைக்குட்டியும் பசுவுங்கொடுத்து அந்த பசுவின்பாலை பூனைக்குட்டிக்கு வார்த்து வளர்க்கச் சொன்னுன். அப்போது தென்னுல்ராமன தானும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் பசுவும் வாங்கிப் போனுன். எல்லோரும் பசுவின்பாலை கறந்து பூனைக்கு வார்த்து வந்தார்கள். அவன் முதல்நாள் பாலைக்கறந்து கொதிக்கக்காய்ச்சி பூனைக்குட்டி யண்டையில் கொண்டு போய் வைத்தான். அது சீக்கிரத்தில்வந்து வாய்வைத்தது. வாய் எந்தமட்டும் பாலில் அழுந்திற்ருே அந்த மட்டும் வெந்து போய்விட்டது. அன்று முதலாக பாலைக் கண்டாலந்த பூனைக்குட்டி தூரம் ஓடிப் போய் விடுகிறது. அதற்காக யந்த பசுவின்பாலை அவன் சாப்பிட்டு வந்தான். ஆறுமாதம் போனபிற்பாடு இராயர் குடிகளெல்லோரையும் பூனைக்குட்டியை கொண்டுவரச் சொல்லி பார்வையிடும்போது தென்னுல்ராமன் பூனைக்குட்டி மாத்திரம் இளைத்துச் சாகப்போகிறதுபோ

விருந்தது. இராயர் பார்த்து, தென்னல்ராமா? இது எனிப்படி இளைத்து போச்சுதென்றார் பாலைக் கண்டால் ஓடி விடுகிறது நானென்ன செய்வேனென்றான். இராயர் அப்போது தானே பாலைக் கொண்டு வந்து வைக்கச் சொன்னார் பாலைக் கண்டவுடனே அஞ்சி கூவிக்கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தது, இராயர் அதைப் பிடித்து வரச்சொல்லி பார்க்கும்போது பாதி வாய் வெந்தபடி யிருந்தது; இராயர் அதுகண்டு 'சூடுண்டபூனை அடுப்பங்கரை ஏறாதென்கிற, பழமொழிப்படியே பாலைச் சுடக் காய்ச்சி வைத்து பாலைக் கண்டால் அஞ்சி ஓடச் செய்தாயென்று நிச்சயித்து அவனு காத்தியத்திற்காக சந்தோஷப்பட்டு கடகடவென்று சிரித்தார்.

10-வது திருடர்களை ஏற்றம் இறைப்பித்தது

ஒருநாள் ஆறு திருடர் வந்து தென்னல்ராமன் வீட்டு பின்பக்கத்திலிருந்து உள் நுழைந்து திருடச் சமயம்பார்க்கிறசாடையை தென்னல்ராமனறிந்து வீட்டிற்குள்ளேபோய் பெண்சாதியை யழைத்து ஊரில் திருடர் உபத்திரவம் அதிகமா யிருக்கிறபடியால் நம்முடைய வீட்டிலிருக்கின்ற பணங்கள் ஆபரணங்கள் பட்டாடைகள் முதலிய ஆஸ்திகளை யெல்லாம் ஒரு பெரிய பெட்டியிற்போட்டு நம்முடைய தோட்டத்திலிருக்கும் துறவில் போட்டு வைத்து திருடர் உபத்திரவந் தீர்ந்த பிற்பாடு எடுத்துவிடலாமென்று அந்த திருடர்களுக்கு கேட்கும்படிச் சொல்லி ஒரு பெட்டிலே கல்லையும் கட்டிகளையும் போட்டு அதைப் பெண்சாதி பிள்ளையுந் தானுமாக எடுத்து துறவில்தொப்பெனப்போட்டார்கள். முன்னே சொன்ன பேச்சையுந் துறவில் திடீலென்று விழுந்த ஓசையையுங் கேட்டு, திருடர்கள் நாம் வீட்டுக்குள்ளே கூட நுழையாமல் தோட்டத்தில் போய் துறவிலே யிறங்கி எடுத்துக்கொண்டு போய் விடலாமென்று சந்தோஷித்து பேராசையுடன் துறவில் ஒருவனை இறங்கிப் பார்க்கச் சொன்னார்கள். அவனிறங்கிப் பார்த்து நிலை கொள்ளாமையால் தண்ணீர் இறைத்துப் போட்டால் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்றான். சரிதானென்

றங்கே சாலுடனிருக்கிற இரண்டேற்றத்தையும் மூம் மூன்றுபேரா யிறைத்தார்கள். தோட்டத்திலேயிருக்கிற வாழை-எலுமிச்சை-கிச்சிலி-கமுகு-தென்னமரம்இவை கள் முதலானவைகளுக்கெல்லாம் தென்னுல்ராமன் மறைவாக வந்து மடைமாறிக்கொண்டே வந்தான். இறைக்க இறைக்க துறவு வடியாமையாலே விடாமல் இறைத்துக்கொண்டே வந்தார்கள். விடியற்காலமாச் சுது தென்னுல்ராமன் தோட்டமெல்லாம் பாய்ந்தாச் சுது இறப்பை நிறுத்துங்களென்றுகெட்டியாகச் சொன் ஞன். அதைக் கேட்டவுடனே இந்தமட்டில் விட்டால் போதுமென்று திருடர் ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

11-வது சகல சாஸ்திர பண்டிதரைத் துரத்தியது

இராயர் சமூகத்துக்கு ஒருநாள் வித்தியாசாகர மென்னும் பெயரையுடைய சகல சாஸ்திர பண்டிதர் இராயரிடத்தி லிருக்கிற வித்வான்களெல்லா மஞ்சி அவர் வல்லமைக்கு எங்கள் வல்லமை எவ்வளவும் போதாதோ அவர் ஜெயித்துவிட்டால், நமக்கெல்லாம் அவமானமாகும் இராயரும்நம்மை இகழ்வாரே எப்படி யென்று தென்னுல்ராமனுடன் யோசனை பண்ணினர் கள். தென்னுல்ராமன் நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம் நான் அதற்குத் தகுத்த உபாயஞ்செய்து வென்றுவிடுகிறே னென்ருன். அந்த வித்தியாசாகரர் ஒருநாள் இராயர் சபைக்கு பிரசங்கத்திற்கு வந்தார். தென்னுல்ராமன் எள்ளுவிறகை புத்தகம்போலடுக்காகவைத்து எருமைக் கட்டும் கயற்றினுல் கட்டி அதன்மேல் ஒரு குட்டையை போட்டு சுற்றி எடுத்துக்கொண்டு அந்த பண்டிதற்கு எதிரே வந்து உட்கார்ந்தான். சகல சாஸ்திரபண்டிதர் பார்த்து இதென்ன புத்தகமென்ருர். திலகாஷ்ட மகிஷ பந்தனமென்ருன். அதுகேட்டு பண்டிதர் திடுக்கிட்டு நாம் சகலசாஸ்திரமும் வாசித்து இப்புத்தகம்பாராமற் போனேம்; இந்தப் புத்தகத்தின் பெயரைக்கூட கேட்ட தில்லையென்ருலோசனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். தென்னுல்ராமன் பண்டிரைப் பார்த்து இந்த மகா சாஸ்திரம் இதுவரையில் பார்த்ததில்லையாவென; அதற்குப் பண்டிதர் இதற்கு நாளை உத்திரவு சொல்லு

கிறேமென்று தாமிறங்கி யிருக்கிறவிடத்திற்குப் போய் மிகவும் ஆலோசனை பண்ணிப் பார்த்து ஒன்றும்வகை பிரியாமல் நமக்குப் புத்தகத்தின்பெயருக்கு அர்த்தமாக வில்லை. அந்தப் புத்தகத்தில் என்ன சொல்லி இருக் குமோ தெரியாது இங்கிருந்தால் அவமானம் வரு மென்று விடியற்காலத்தில் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார். சகல சாஸ்திர பண்டிதர் சொல்லாமலோடிப்போன சமாச்சாரம் இராயர் கேள்விப்பட்டு தென்னல்ராமனை யழைத்து சகல சாஸ்திரப் பண்டிதரை எப்படி ஜெயித் தாயென்று கேட்டார், இந்தத் திலகாஷ்ட மகிஷபந் தனமென்னும் புத்தகத்தைக் கொடென்றான்; அதை அவிழென்றார். மேலே இருக்கிற குட்டையை அவிழ்த் துக் காட்டினன். எள்ளுவிறகை எருமைக் கயிற்றல் கட்டியிருக்கிறதைப் பார்த்து, எள்ளுக்குத்-திலதமென் றும். விறகுக்கு-காஷ்டமென்றும் பேராகையால் இப்ப டியா மோசம் பண்ணினயென்று சிரித்தார்கள்.

12-வது சங்கு சக்கிராங்கதஞ் செய்துகொண்டது

இவனை யடிமையாக்கிக் கொண்டால் மரியாதை யாக நடப்பானென்று இராயர் ஆச்சாரியர் தென்னல் ராமனுக்குப் போதித்து நீ சமாசிரயணம் பண்ணிக் கொண்டுவைஷ்ணவனகிவிட்டால் இராயரைக்கொண்டு உனக்கு வேண்டிய காரியமெல்லாம் செய்விக்கிறே னென்று சொன்னர். அதைக் கேட்டு தென்னல்ராமன் சுவாமி! அடியேனுக் கிதைவிடப் பெரிதான காரியம் ஒன்றுமில்லை தங்களுத்தரவின்படியே நடந்து கொள் கிறேனென்று மேலுக்குச் சம்மதித்தவனைப்போலச் சொல்லி ஆண்டவரே இப்போது அவசியமாக ஆயிரம் வராகன் எனக்கு வேண்டு மென்று வாங்கிக்கொண்டு எனக்கு வைஷ்ணவம் கொடுக்கிற தினத்தில் வருகிறவர் கட்கெல்லாம் சாப்பாட்டுசிலவும் நீங்கள்போட்டுச்செய் யவேண்டும் நான் ஒரு பணந்தான் குருதக்ஷணை கொடுப் பேனென்றான். அதுகேட்டவ்வாசாரியாரிவன் சம்ம தித்ததே பெரிய காரியமென்று சீக்கிரத்தில் ஒருநாளை நிச்சயித்து சகலசாமான்கள் சேகரம்பண்ணி அன்றை யதினம் தென்னல்ராமனைவரவழைத்தார். அவன்வந்து

ஸ்நானமாடி கட்டிக்கொண்டுதண்டம்செய்தான். ஆசாரியச்சடங்குகளெல்லாம் நடப்பித்து பிறகு சக்கிராந்தம் பண்ணுதற்கு நெருப்பில் காயப்போட்டு இருக்கிறதை யெடுத்து ஒருதோளில்வைத்தார், வைத்தமாத்திரத்தில் தென்னுல்ராமன் ஐயையோவென்று வயிற்றி லடித்துக் கொண்டு ஆசாரியரே அரைப் பணத்திற்குப் போது மென்று ஓட்டம்பிடித்தான், ஓடுகிறபோது அவ்விடத்தி லிருந்தவர்களெல்லாம் ஏன் ஓடுகிருயென்று கேட்டார் கள். அதற்கு தென்னுல்ராமன் அவ்வாச்சாரியர் நீ வைஷ்ணவனுனுல் அதிலிருக்கிற சந்தோஷமும் பிர யோசனமும் பிற்பாடுதெரியுமென்று ஒருதோளிலேசூடு போட்டார். உபத்திரவம் பொறுக்கக்கூடாமையால் மற் ரெருதோளிலேயும் சுடுவாரென்றஞ்சி அரைபணத் திற்கு போதுமென்று ஓடுகிறேனென்ருன், எல்லாரும் கலீரென நகைத்தார்கள். இவனிப்படியா மோசம் செய்தானென்று ஆசாரியர் வெட்கித் தலையிறங்கிக் கொண்டார்.

13-வது அரங்கேற்ற வித்வானை அவமானம் பண்ணினது

ஒரு வித்வான் இராயர்பேரிலே ஒரு பிரபந்தம்பண் ணிக்கொண்டுவந்தான் தென்னுல்ராமனுக்கு மரியாதை பண்ணுமல் அலக்ஷியமாயிருக்கையில் ஒருநாள்பிரபந்த மரங்கேற்றுவதற்கு உத்தரவாய் பிரசங்கம் பண்ணிக் கொண்டு வருகையில் சில சுலோகங்களான பிறகு ஒரு சுலோகத்திலே ஒரு அடிவிட்டுப் போயிருந்தது. அது முதலாக ஐந்து நடுவரைக்கும்நெருங்கப்படித்து எழுதி இருந்தமையால் எழுதவிடமில்லாமல் விட்டவிடத்தில் ஓரடையாளம்பண்ணி அவ்வடையாளத்தை ஆருவது ஏட்டில்வைத்து முன்விட்ட அடியை எழுதியிருந்தது, பிரபந்த சுலோகத்தை படிக்கத்தெரியாமல் மயங்கினுன். அப்போது வித்வான் ஆருவது ஏட்டிலெழுதியிருக்கிற தைக்காண்பித்து படிக்கச்சொன்னுன். அப்படியே படி த்து அந்தப் பிரபந்தமுழுதும் நிறைவேற்றி மறுநாள் வெகுமதி வாங்கிக்கொள்ளப் போகையில் தென்னுலிரா மன்க்ஷவரம்செய்துக்கொண்டுகுடிமியைவாங்கிப்போட்டு

குடுமியிருந்த விடத்தில் இரண்டுமூன்று கட்டைமயிரை அடையாளமாக விட்டுவைத்து ஒருபக்கத்திலிருக்கிற மயிரைச்சுற்றிலும் வாங்கிக் குடுமியைப்போல விட்டு அதைப் பக்கத்தில் இரண்டு மூன்றுகட்டை மயிரை அடையாளமாக வைத்துக்கொண்டு இராயர்சமூகத்தில் அந்த வித்வானுக்கு எதிராக உட்கார்ந்து தலைப்பாகையை வாங்கிவைத்துத் தலையைத் தடவிப்பார்த்துபக்கத்தில் இருக்கிறமயிரை கையினாலே யுருவினான். இராயர்பார்த்து இதென்ன குடுமியை வாங்கிப்போட்டுபக்கத்தில் மயிரைவைத்துக்கொண்டது என்னவென்று கேட்டார். க்ஷவரம் பண்ணிக்கொள்ளும்போது மறந்து குடுமியை வாங்கிப்போடச் சொன்னேன் பிறகு ஞாபகம் வந்து அந்தவிடத்தில் அடையாளம்பண்ணி அவ்வடையாளத்துக்கு குடுமியை பக்கத்தில் விடலாம் வித்வான்கள் எல்லாம் ஒத்துக்கொண்டது என்னவென்று கேட்டார். இதோதங்களிடத்தில் ஒருசுலோகத்தில்விட்டுப்போன குறையை அதற்காருவது ஏட்டில் எழுதியிருக்கிறாரே அந்தப் பிரமாணத்தைக்கொண்டு நானிப்படி செய்தேன் என்றானதனால் வித்வானுக்கு தலையிறக்கமும் இராயருக்கு சிரிப்பும் உண்டாயிற்று.

14-வது மல்லக செட்டியை மோசம் பண்ணினது

அதிசூரனென்னும்பெயருடையஒருமல்லகசெட்டி அநேக சமஸ்தானங்களிலிருக்கிற மல்லக செட்டிகளையெல்லாம் ஜெயித்துக்கொண்டு அநேக விருதுகளோடு இராயர்சமஸ்தானத்திற்குவந்தான். இராயரிடமிருக்கிற மல்லகசெட்டிகளெல்லாம்திகிலடைந்து மயங்கிகொண்டிருக்கிறதைப்பார்த்து தென்னால்ராமன் என்ன விசனமென்றுகேட்டான்.இதுவரைக்கும்மகாராஜாவிடத்தில் சன்மானத்துடன்சீவனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். இப்போதெங்களுக் கவமானமும் சீவனயீனமும் வரும்படியாக ஒரு மல்லகசெட்டி வந்திருக்கிறான் என்னசெய்வோம்என்றார்கள். தென்னால்ராமன்பயப்படாதே உங்களுங்கள் விருதுகளெல்லாங் கொடுத்து என்னை எஜமானாகவைத்துக்கொண்டுஎன்முன்னே நீங்களெல்லாம் வாங்களென்று திட்டம்செய்தான். அவ்விருதுகளெல்

லாம் தரித்துக்கொண்டு அந்த அதிசூரனிறங்கியிருக்கிற கூடாரத்துக்கெதிரே கூடாரமடித்திறங்கினுன். அந்த மல்லகசெட்டி நமக்கெதிரிபோலிருக்கிறதே நாம் போய் நிர்வாக மறியலாமென் றெண்ணிக்கொண்டு நான் உன்னிடம் வருகிறேனென்று கூறியனுப்பினுன். தென்னுல்ராமன் இங்கு வரவேண்டியதில்லை நாளைக்கு மகாராஜா முன்பாக எல்லாக் காரியங்களையும் தெரியப் படுத்தலா மென்ருன். அது கேட்டு அதிசூரன் எதிரி எப்படிப்பட்டவனே வென்று அவன் பேரைக் கேட்டு பயந்துக்கொண்டிருந்தான். மறுநாளைக்கு ராயர்வந்து அதிசூரன் வீரகேசரி இருவருக்கும் யுத்தம்பண்ண உத்தரவுகொடுத்தார். வீரகேசரி அதி சூரனைப்பார்த்து நீ யுத்தம்பண் ணுகிற கொடிய சாஸ்திரப்படியாகவா அல்லது மூரட்டுத்தனமாகவா வென்று கேட்டானதிசூரன். சாஸ்திரப்படி தானென்ருன். வீரகேசரிசிலகைவரிசைகள் காண்பிக்கிறேன். அதுகளைக் கொண்டு சாஸ்திரப் படி சரியாக இன்னின்ன வரிசையென்று சொல்வீராஞல் பிற்பாடு யுத்தம் பண்ணலா மென்று சொன்னுன். அதிசூரனப்படியே ஆகட்டுமென்ருன். வீரகேசரி அவனுக்கு நடுவில் மூன்றையும் சேர்த்து தன்மார்பில் குத்திக் காட்டி இரண்டுகைகளுந் தோளின் மேலாக விரித்துக் காட்டி ஆள்காட்டி விரலில் கழுத்தைச் சுற்றிக் காட்டி வலது கையை இடுப்பளவில் குவித்துக்காட்டி அவன்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அசைத்துக்காட்டினுன் மல்லகசெட்டி இவையெல்லாம் பார்த்து ஒன்றுந் தோன்ருமல் தான்கற்ற சில வரிசையெல்லாம் ஞர்பகம் பண்ணி மயங்கி ஒன்றும்சொல்லமாட்டாமல் நின்ருன். தென்னுல்ராமன் விருதுகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அவனைத் துரத்திவிட்டு ஜயபேரிகை யடித்துக்கொண்டு தன் கூடாரத்திற்குப் போனுன். இராயர் கேட்டார். தென்னுல்ராமன் முன்காட்டிய வரிசைகளைக் காட்டி அதிசூரா நானுன்னிடம் வந்தால் என்னைக் கட்டாரியினுல் மார்பில் குத்திக் கொன்றிடுவாய் நானிப்படி மல்லாந்துகொள்வேன். பிறகு என் பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் ஆர் சவரக்ஷணைபண்ணுவார் சொல்லென்று கேட்டேனென்ருன். இராயரது கேட்டுசந்தோஷித்தார்.

15-வது பார்ப்பாரை அவமானம் பண்ணியது

ஒருநாள் தென்னுல்ராமன் ஓர் அக்ராரத்தில் வீடு தோறும் போய்த் தானம்கேட்டதற் கில்லையென்ற கரத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஒருநாள் உதயத்தில் அந்தக் கிராரத்துப் பிராமணர்கள் எல்லாம் மலபாதைக்கு போயிருக்கிறவிடத்தில் போய் இன்றைக்கு இராயர்கள் அவமானியதானம் பண்ணுகிறதற்கு உங்களை எல்லாம் சீக்கிரமாக வரவழைத்துக்கொண்டு வரச் சொன்னு ரென்று சொன்னுன். மல பாதைக்குப் போனேமே கால் சுத்தம் பண்ணி வருகிறேமென்று சொன்னுர்கள். நீங்களதற்குப் போனுல் இரண்டு நாழிகை செல்லும். அதற்குள் இராயருடையசித்தவிர்த்தி எப்படியிருக்குமோதெரியாது, ஆகையால் சீக்கிரம் புறப்படுங்க ளென்று சொன்னுன். இப்படியே வந்தால் இராயர் அசங்கியப்படுவாரே எப்படிவருவோம்என்ருர்கள். அவ்விடம் இருக்கிறஎருக்கம்பழுப்புகளை ஆசனத்தில் வைத்து கோமணத்தையிழுத்துக்கொண்டு வேஷ்டியை யுடுத்திக்கொள்ளச் சொல்லி ஒருவர்க் கொரு பழுப்பு மற்ருெருவருக் கிரண்டுபழுப்பு அந்தப்படி ஏழு பேருக்கும் ஏழுபழுப்புவரைக்கும் பொருக்கிக்கொடுத்து அவர்களப்படி செய்த பின்பு அவரை யழைத்துக் கொண்டு போய் இராயர் எதிர்பார்த்திவர்களை ஏனழைத்து வந்தாயென்ருர்.இந்த ஏழுபேரும் மகாயோக்கியர்; நீங்கள் எந்தக் காலத்தில் எந்தப் பிரயோசனம் செய்தாலும் இவர்கட்குச் சொல்லவேண்டு மென்ருன். அதெப்படி யென்ருர், இவர் ஒரு பழுப்பட்டார், இவர் இரண்டு பழுப்பட்டார் என்று தனித்தனி அவ்வேழு பேரையுங் காட்டி எல்லாரையும் கோமணத்தையவிழ்த்துச் சோதிக்கும்படியாகச் செய்தான்.சோதிக்கும்போது கோமணத்துக்குள்ளிருந்து வரிசைப்படி எருக்கம் பழுப்புகள் அசங்கியத்துடன் கீழே விழுந்ததுகள். அதைப் பார்த்து ராயர் அசங்கியப்பட்டு அவர்களை யப்புறம்போகச்சொல்லி தென்னுல்ராமனையழைத்து இவர்களுடைய நடத்தை என்னவென்று கேட்டார். அதற்குத் தென்னுல்ராமன் இவர்கள் மிகுந்த அனுச்சாயக்.

காரர்கள்; மலபாதைக்குப் போனவர்கள் சுத்திசெய்யாமல் எருக்கம் பழுப்பைவைத்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்களே இவர்க ளெப்படிப்பட்ட அசங்கியத்துக்கு தான் சம்மதிக்கமாட்டார்களென்ருர். இராயர் கோபித்துக்கொண்டு அந்தப் பிராமணர்கட்கு விட்டிருந்த மானியங்களை யெல்லாம் கட்டிப்போடச் சொல்லி உத்திரவு செய்தார்.

16-வது கருப்புநாயை வெள்ளைநாயாக்கிறேனென்றது

ஒருநாளிராயர் உதயமாகி நாலு நாழிவரைக்கும் நித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்தார். அன்றைக்கு க்ஷவரம் பண்ணிக்கொள்கிற தினமாகையால் அம்பட்டன் வந்து பார்த்து நித்திரைபங்கம் வாவொட்டாமல் படுக்கையிலே தான் மெதுவாக க்ஷவரம் பண்ணிவிட்டுப் போனுன். க்ஷவரம் வெகு நேர்த்தியாகச்செய்திருக்கிறது தெரிந்து அதனுல் மிகச் சந்தோஷமடைந்து அம்பட்டனை யழைத்து உனக்கு என்னவேண்டுமென்ருர். சுவாமி! என்னை பிராமணனுக்க வேண்டுமென்ருன். பிராமணர்களையெல்லா மழைத்து ஆறு மாதத்திற்குள் அந்தம்பட்டனைப் பிராமணனுக்கிப் பந்தியிலே வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடாமற்போனுல் உங்கட்குவிட்டிருக்கிற மானியங்களையெல்லாம்ஜப்திசெய்து விடுவேனென்ருர். பிராமணரெல்லாம் விசனப்பட்டுக்கொண்டு வெளிக்கு நல்லதென் றழைத்துக்கொண்டுபோய் நித்தியம் மூன்று காலம் ஸ்நானம் பண்ணுவித்து நித்யாக்கினி சந்தியாவந்தனம் செபங்கள் முதலாகிய சமஸ்தகாரியங்களையும் நடப்பித்துக்கொண்டு வருகையில் ஆருவது மாதக்கடைசியில் இராயர் பிராமணர்களுடைய பந்தியில் அம்பட்டன்கூட உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதைப் பார்க்கவேண்டு மென்று அக்கிராரத்துக்குப் போகும்போது அந்தப் பிராமணர்கள் தென்னுல்ராமனிடத்திற் போயழுதார்கள் அதற்கு நீங்களஞ்சவேண்டாம் நான் உபாயம் செய்து தப்புவிக்கிறேனென்று இராயருக்கு முன் தென்னுல்ராமன் ஒருகருப்பு நாயின் கழுத்தில் கயிற்றைக்கட்டி யிழுத்துக்கொண்டுபோய் அக்கிராரத்

தின் சமீபத்திலிருந்த குளக்கரையில் ஓமகுண்டம் போட்டுநாலுபேர் பிராமணர்களை வைத்து ஓமம் பண்ணச்சொல்லி தான்கொண்டுவந்த நாயைமுழுகப்படுத்தி அது வாள்வாளென்று கத்த அதையிழுத்துக்கொண்டு போய் முழுகப்படுத்தி ஓமகுண்டத்தை பிரதக்ஷணம் செய்வித்தான். இப்படி யாக்கிக்கொண்டிருக்கையில், இராயர் வந்து இந்த நாயை ஏனிப்படி செய்கிறுயென்று கேட்டார். தென்னுல்ராமன் இந்த கருப்பு நாயை வெள்ளை நாயாக்கப் போகிறே னென்ருன். இராயர் அடா பித்தனே! எங்கேயாகிலும் கருப்புநாய் வெள்ளை யாகுமா? ஆகமாட்டாதென்ருர். அதற்குத் தென்னுல் ராமன் அம்பட்டன் பிராமணனுகிறபோது கருப்புநாய் வெள்ளை நாயாகிறது ஆச்சரியமாவென்ருன். அதைக் கேட்டவுடன் இராயர் சரிதான் யோசனைபண்ணுமற் சொன்னேமென்று மனதில்வைத்துக்கொண்டு அக்கிராரத்துக்குப்போகாமல் அரண்மனைக்கு வந்து அம்பட்டனை அழைப்பித்து வேருெரு விதத்தில் சமாதானம் பண்ணியனுப்பிவிட்டார். அதைக்கேட்டு பிராமணர்களெல்லாம் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

17-வது அப்போது முளைக்கீரை விதை விதைக்கச் சொன்னது

ஒருநாள் அந்தப்புரத்தில் தனது பாரியாளுடனே பேசிக்கொண்டிருக்குப்போது பாரியாளுக்கு வாயுபரிந்தது. அதனுலிராயர் அசங்கியப்பட்டுஅந்தப்புரத்துக்கு போகாமல் நெடுநாளாக யிருந்து விட்டார். அதைக் காற்று விசேஷமாகத் தென்னுல்ராமன் கேள்விப்பட்டு உழக்கு கீரைவிரை துணியில் முடிந்துகொண்டு இராயரிடம்வந்தெதிர்வைத்தான். இதென்னவென்று கேட்டார். மகாராஜாவே! கீரைவிரை ஒரு தீவிலிருந்துவந்தது. இதை விரைத்த நாழிகைக்கு முளைக்கும் விதைப்போமாவென்று இராயர்கேட்டார். தென்னுல்ராமன் அப்படியே செய்யலாமென்று சொன்னுன். மறுநாளிராயர்தோட்டத்துக்குப் பிரசிகட்டச்சொல்லி இவ்வாச்சரியத்தை தெரியப்படுத்தி வெகுபேரை யழைத்துக் கொண்டு தானும்வந்துசிங்காரத்தோட்டத்தில்இருந்து

கொண்டு தென்னுல்ராமனை யழைப்பித்து கீரைவிரை விதைக்கச்சொன்னுர்.தென்னுல்ராமன் அந்தவிதையை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்துவிட்டு அங்கிருக்கிறவர்களை எல்லாம் ஒவ்வொருவராகச் சமீபத்தில் அழைப்பித்து இரகசியமான இந்தவிரையை அபானவாயுவிடாதவர் கள் விதைத்தாற்ருன் முளைக்குமாமுமக்கு அதிலில்லாம லிருந்தால் விதையுமென்று கேட்டார்.எல்லோரும் தங் கள் தங்கட்குண்டென்று சொன்னுர்கள். அதற்குமேல் இராயர் இடம்போய் அபானவாய் வில்லாதவர்கள் விதைக்கவேண்டுமாதலால் இங்கே அப்படிப்பட்டவர் ஒருவருமில்லை. நீங்கள் விதைக்கலாமென்ருர். இராயர் எனக்கும் உண்டென்ருர். தென்னுல்ராமன் நீங்களேன் அந்தப்புரத்துக்கு அனேக தினமாகப் போகாம லிருக் கிறீரென்ருன். இராயர் தெரிந்துகொண்டு அதுமுதற் கொண்டு எப்போதும்போலே அந்தப் புரத்துக்குச் செல்ல வாரம்பித்தார்.

18-வது சித்திரங்க ளெழுதி வைத்தது

இராயர் அலங்காரமாக ஏழு மெத்தைவீடு கட்டி வைத்து அதில்சித்திரக்காரனை யழைத்து விநோதமாக சித்திரங்க ளெழுதச்சொல்லி கட்டளையிட்டார். சித்தி ரக்காரன் எழுதினவுடன் இராயருக்கறிவித்தான். இரா யர் மந்திரிமுதலானவர்களுடன் கூடப்போய் சித்திரங் களைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு வருகையில் தென்னுல் ராமன் அந்தரமுகமாக விருந்த ஒரு சித்திரத்தைப்பார் த்து மகாராஜாவே இதற்கு ஒருபுறத்து அவயவமாத் திர மிருக்கிறதே மற்றபாதியு மெங்கே யென்ருன். இராயரது அந்தப் பக்கத்திலிருக்கிற பாவனை இது உனக்குத் தெரியுமாவென்று நகைத்தார். இப்போது தெரியவந்ததென்ருன். பிறகு சில மாதங்கழித்து ஒரு நாள் தெனுல்ராமன் இராயரைப்பார்த்து இப்போது சித்திரத்தில் கைதேர்ந்திருக்கிறேன். என் வேலை திரத் தைப் பார்க்க வேண்டுமென்ருன். இராயர் அப்ப டியாவென்று சந்தோஷப்பட்டு தன்னரண்மனையி லிருக்கிற சித்திரங்கள் கற்பழியா திருந்ததினுல் அவை களையெல்லாம் துடைத்து போட்டு நீ யோக்கிய

மான சித்திரங்களெழுதென்று தாம்பூலங் கொடுத்தந்த வீட்டை ஒழித்துவிட்டு தான் மற்றொரு வீட்டிற்குப் போனார். தென்னாலிராமன் முன்னிருந்த அலங்கார முள்ள விசித்திரங்களை எல்லாம் கழுவித் துடைத்து விட்டு ஓரிடத்தில் ஒரு நகமும் ஓரண்டை யொருவிர லும் ஓரிடம் ஒரு கையும் இப்படி ஒவ்வொரு ரூபமாக விட்டு நிறைய எழுதி வீட்டைக் கெடுத்துப் பின்பு இராயரண்டை வந்து சித்திரமெல்லா மெழுதி தீர்ந் தது தாங்கள் கடாக்ஷிக்க வேண்டுமென்றான். இராயர் மெய்யென்று நம்பி வெகுபெயருடனே வந்து நுழைந்து பார்க்கையில், இராயர் தென்னாலிராமா யிதென்ன ஒவ் வொரு ரூபமாத்திரம் இருக்கிறதென்றார். மற்றவை யெல்லாம் அந்தப்பக்க மிருக்கிற பாவனை இப்போது மறந்து போனீர்களாவென்றான் இராயர் ஓகோமோசம் போனேனே கெடுத்தாயே யென்று சொல்லி வெட்கத் துடன் தலை யிறங்கிக்கொண்டு கோபமாக வந்து விட்டார்.

19-வது குடும்ப சவரக்ஷணை பண்ணச் சொன்னது

தென்னாலிராமன் ஒருநாள் மிகவும் விசனமாயிருக் கிறதை இராயர் தெரிந்துகொண்டு நீஏன் துக்கிக்கிறாய் உனக்கென்னகுறைபாடென்றார். அப்போது தென்னால் ராமன் ஐயா! சோதிடர்கள் என்னை இரண்டொரு மாதத்திலிருந்து போவாயென்றார்கள். ஆனால் இறப் பைக் குறித்து யாதொன்றும் நான் சிந்திக்கவில்லை; எனக்குப் பிற்காலத்தில் என் குடும்பத்தை என்னைப் போல் ஆதரிப்பார் ஒருவருமில்லையென்று கிலேசப்படு கிறேனென்றான். இராயர் அதைக் குறித்தெவ்வளவும் நீ யஞ்சாதே யுன்னிலும் பதின்மணங்கதிகமாக உன் சமூசாரத்தை காப்பாற்றுவேன்; எனக்கிது ஒரு பெரி தாவென்று நம்பிக்கையாகச் சொன்னார். பின்பு தென் னாலிராமன் அன்று முதலாக வரவர நோய் அதிகரிக்கி றாப்போல் பாசாங்கு பண்ணிக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் இறந்துபோனதற்காக எல்லோரும் நம்பும்படி ஏதோ ஒருபாயம் பண்ணி தன் பெட்டியிலிருந்த பணங்களையும் ஆபரணங்களையும் பாத்திரங்களையும்வேறிடம் வைத்து

அதில் தான்புகுந்துக்கொண்டிருந்தான், இவனிறந்தா னென்ற சேதி இராயர் கேட்டமாத்திரம் தென்னல் ராமனிடத்தில் திரவியம் அதிகமாக விருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டதால் அப்போது நல்ல சேவகர்களை யனுப்பி அவன் வீட்டு பணப்பெட்டியைச் சீக்கிரத்தி லெடுத்து வரச்சொல்லி கட்டளை யிட்டார். அவர்கள் அவ்வாறே அதைத்தன் அரண்மனையில் கொண்டுவந்த மாத்திரத்தில் ஆசையோடு அப் பெட்டியைத் திறந்து பார்க்கையில் தென்னல்ராமனைப் பார்த்து, ஓகோ! செத்துப்போனன் என்றூர்களேயென்று அவனுங்களை நம்பிச் சாகலாமா நீர்தானே என் குடும்பத்தைக் காப் பாற்றுகிறவ னென்றூன். இராயர் வெட்கிப் பேசாம லிருந்துவிட்டார்.

தென்னல்ராமன் கதை முற்றிற்று.

அத்தியாயம் மூன்றுக்கு கதைகள் ஐம்பத்தொன்பது.

நான்காவது அத்தியாயம்

முதலாவது

கோமுட்டிக் கதை

ஓர் திருடன் ஒருநாள் இராத்திரி ஒரு கோமுட்டி வீட்டு அவரைப்பந்தலில் ஒளித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த வீட்டுக்கோமுட்டி கைகழுவப்போய் திருடனிருக் கிற ஜாடை கண்டு பெண்சாதியை ஓர் பெரிய தவலை நிறைய தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொன்னன். அவளப் படியே கொண்டுவந்து கொடுக்க அதனை வாங்கிக் கொண்டு கொப்பளித்து திருடன்மேல் உமிழ்ந்து தண் ணீர் முழுதும் சிலவான பின்பு மறுபடியும் ஒரு தவலை தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொல்லி அதனைக் கொப்பளித் துமிழ்ந்தான். அதற்கவன் பெண்சாதி ஏன் இப்படி வீணகக் கொப்பளித் துமிழ்கிறு யென்று கேட்டாள், கேட்கவே அவள்மேலே நாலுவாய்த் தண்ணீர் கொப் பளித்துமிழ்ந்தான். அவள் அதுகண்டு புருஷனுக்குப்

பித்தகுணங் கண்டதாக நினைத்துப் பயந்து தெருவி லோடிப்போய் பலரைக் கூட்டிக்கொண்டு உள்ளே போனாள். அவர்கள் கோமுட்டியண்டையில் வந்து உனக்கென்ன பித்தம் பிடித்ததா உன் பெண்சாதிமேல் என் கொப்பளித் துமிழ்ந்தாய் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவன் ஐந்துவயதில் இவளைக் கலியாணம் பண்ணி ஆயிரம்வராகன் உடமையும்போட்டுஇதுவரை யிலும் சுகத்தினில் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன்; நான் இப்போது நாலுவாய்த்தண்ணீரை நான்கொப்பளித்து உமிழ்ந்ததற்கு இவள் சகியாமல் உங்களுடனே வந்து சொல்லிக்கொண்டாளே; இந்த அவரைப்பந்தலின் கீழேயிழுக்கிறமனிதனுக்கு நான் ஒருஉபகாரமுஞ்செய்ய வில்லை. அப்படியிருக்க, இரண்டு தவலை தண்ணீரை யெல்லாம்கொப்பளித்துமேலேவுமிழ்ந்தேன்; அதற்கு அவன் சகித்துக்கொண்டிருந்தான். இன்னுமெய்பொய் அறியவேண்டுமானால் அவனை ருசுவிலே கேட்டுக் கொள்ளுங்க ளென்றான். அதற்குமேல் திருடனைப் பிடிக்கிறதற்காக இந்தவுபாயஞ் செய்தான் என்று அந் தத் திருடனைக் கைப்பிடியா பிடித்துக்கொண்டார்கள்.

2-வது பரணிலொளித்திருந்த திருடனை வெளிப்படுத்தியது

ஒரு திருடன் ஒருநா ளிராத்திரி ஒரு கோமுட்டி வீட்டுப் பரணின்மேலே பதுங்கிக் கொண்டிருந்தான். அந்த் வீட்டிலே கோமுட்டியும் அவன் பெண்சாதியும் படுததுக்கொள்ளும்போது கோமுட்டி பரணின்மேலே திருடனிருக்கிற சாடையைக்கண்டு ஒரு உபாயம் நினைத் துக் கர்ப்பமாயிருக்கிற தன் பெண்சாதியைப் பார்த்து, உனக்குப் பெண்பிறந்தால் நீ என்னசெய்வாயென்றான். சீதையென்று பெயரிட்டு ஒருபிள்ளையை வீட்டிலே வைத்துக்கொண்டு விவாகஞ்செய்து கொடுத்து என்னு டைய உடமையை யெல்லாம் அந்தப் பெண்ணுக்குப் போடுவே னென்றாள். அதைகேட்டு உன் எண்ணப் படிக்கு நடக்கமாட்டாது ஆண்பிள்ளை பிறக்கும். அந் தப் பிள்ளைக்கு இராமனென்று பெயரிட்டு அவனுக் கெல்லா உடமைகளுமிட்டுப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க

வைப்பேன். இவன் சாப்பாட்டுக்கு வராவிட்டால் ராமா ராமாவென்று கெட்டியாகக் கூவிக் காட்டி இப்படி யழைப்பேனென்று சொன்னான். அண்டை வீட்டி லிருந்த தலையாரி ராமன் எழுந்து பத்து பேரைக் கூட் டிக்கொண்டு வந்து நீஏன் அழைத்தாயென்றுகோமுட் டியைக் கேட்டான். நான் உன்னை யழைக்கவில்லை யென்று தனக்கும் தன்பெண்சாதிக்கும் பேச்சுமூலமாக நடந்த சங்கதியைச்சொல்லி இதுகளிலே எவ்வளவும் வித்தியாசமில்லை. உனக்கு ஒருவேளை சந்தேகமா யிருந் தால் அதோபரணின்மேல் பொதுமனுஷனிருக்கிறான் அவனை ஆதியோடந்தமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுங்க ளென்று பரணின்மே லிருக்கிறவனை காட்டினான். அதற்குமே லவர்கள் திருடனென் றறிந்து பிடித்துக் கொண்டு தகுதியாக தண்டனை செய்வித்தார்கள்.

3-வது இதுவுமது

ஒரு திருடன் ஒருநா ளிராத்திரி ஒரு கோமுட்டி வீட்டு பரணின் மேலே குந்திக்கொண்டிருந்தான். அந்த வீட்டுக்குள்ளே கோமுட்டி படுத்துக்கொள்ளப் போனான். அப்போது திருடனிருக்கிற அரவங் கண்டு ஒரு உபாயம் பண்ணிவைத்துப் பெட்டிகளெல்லாம் பூட்டியிருக்கிறதுகளாவென்று பார்க்கிறவனைப்போல தொட்டுத்தொட்டுப் பார்த்து கையிலே தேள்கொட்டி விட்டதுபோல ஐயையோ! தேள் கொட்டிவிட்டதே என்ன செய்வேன் என்று உரக்கக் கூவியழுதான். அவன் பெருங்குரலிட்டதைக் கேட்டு அண்டைவீட்டுக் காரரெல்லாம் வந்து பார்த்து மந்திரித்து விஷமிரங்கி விட்டதா என்று கேட்டார்கள்.விஷம்இரங்கிற்று, அந் தப் புண்ணியவான் மாத்திரம் இன்னம் பரணை விட்டு இறங்கவில்லையென்று பரணின்மேலிருக்கிறவனைக் காட் டினான் அவர்களந்தத் திருடனைப் பிடித்துக்கொண்டு கோமுட்டியை குறித்து புகழ்ந்தார்கள்.

4-வது விளக்கு நின்றபோது சிநேகிதன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டது

ஒரு கோமுட்டிக்கு மிகுந்த பிரியமான சிநேகிதன் ஒருநா ளிராத்திரி வந்தான். அப்போது கோமுட்டி

காசுபையைக்கொட்டி எண்ணிக்கொண் டிருக்கையில் விளக்கு நின்றுபோய் விட்டது. அப்போது பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறனென்று சந்தேகப்பட்டுக் கோமுட்டி ஒரு உபாயஞ்செய்தான் அதாவது சிநேகித னுடைய இரண்டு கைகளையுந் தான்கெட்டியாகப் பிடித் துக்கொண்டுநான் ஒருவாக்குகேட்கிறேன். இதுவரைக் கும் என்னிடத்தில் அதிக விசுவாச முடையவனாக விருந்தது போல் உன்னுயுசுவரைக்கும் இருக்கவேண் டும். அந்தப்படிக்குஇதோ தீபம்வருகிறது. அத்தீபமறிய கைபோட்டுக் கொடென்று சீக்கிரமாகத் தன் பெண்சா தியை தீபங் கொண்டுவரச்சொல்லி கொண்டுவருகிற வரைக்கும் கைவிடாதிருந்து கொண்டுவந்தவுடனே தீப மறியப் போட்டுக்கொண்டு கையை விட்டான்.

5-வது ஒரு கிளிப்பிள்ளையை வளர்த்துவிட்டது

ஒரு கோமுட்டி ஒரு கிளிப்பிள்ளையை வளர்த்து எதுகளைக் கேட்டாலும் அதுகளுக்கெல்லாம் பதிலுத் தரவாக அதற்கு சந்தேகமில்லை என்று சொல்லும்படி யாக கற்பித்துத் தன்னிடத்தில் இருந்த நூறுவராகனைப் பிரதிதினம் ஒவ்வொருவிடத்திலே புதைத்துவைத்துப் பிறர் அறியும்படியாக கிளியே இவ்விடததிலே புதைய லுண்டாவென்று கேட்க, அதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்றுசொல்லஅதன்சொல்லைக்கேட்டுஎடுக்கிறவனைப் போற்றேண்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அதை ஒருவன் பார்த்து இந்தக் கிளிமாத்திரம் ஒன்றிருந்தால் நாம் குபேரனுசலாமென்று பேராசைகொண்டு விலை பேசி ஆயிரம் வராகன் கொடுத்து அதை தன் வீட்டுக்கு வாங்கிக்கொண்டு போய் நாலைந்து இடங்க ளிலே புதையலுண்டா வென்று கேட்க, அதற்கு சந் தேகமில்லை யென்றது. சொல்லுகிற சொல்லை நம்பி தோண்டிப்பார்த்து புதையலகப்படாமையினால் மோசம் போனேனென்று துன்பம் அடைந்து ஓ கிளியே! என் வாயிலே மண்ணைப் போட்டாயா வென்றான். அதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று தன்வழக்கப்படியேசொல்லிற்று. அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு நகைசெய்து அதை மாற்ற யுக்தி பண்ணினான்.

6-வது பெப்பே யென்றது

ஒருகோமுட்டி பத்துபேரிடத்திலே ஆயிரம்ஆயிரமாக வராகன் கடன்வாங்கிச் சிலநாள் வியாபாரஞ் செய்து பின்பு பத்திரப்படுத்தி வைத்துவிட்டு தன் வீட்டில் திருடர் நுழைவதனுல் மிகுந்தகஷ்டத்தையடைந்த தாகச் கூச்சலெழுப்பி அந்த கடன்காரர் ஒருவனுகிய தன் சிநேகிதனை தனியே யழைத்துத் தனக்குக் கனவில் வறுமை வந்ததாகச் சொல்லி யழுதான். அவன் இவன் வசனத்தைப் பார்த்து மற்ற கடன்காரரெல்லா மூன்னைத் தொடாமற் போகும்படியாய் ஒரு யுக்தி சொல்லுகிறேன். என் பணத்தை மாத்திரங் கொடுத்து விடுகிருயா வென்முன். அதற்குக் கோமுட்டி ஐயா! அவ்வளவு உபகாரம் இத்தருணத்தில் செய்வாயாளுல் உன்னுடைய பணம் வட்டி முதலும் பூமேல் வைத்து கொடுத்து விடுகிறேன் என்றுன். சிநேகிதன் மெய்தானென்று நம்பி உன்னை யார்வந்து கேட்டாலும் பெப்பேயென்று சொல்லிக் கொண்டிரு வேறென்றுஞ் சொல்லாதே, அவர்கள் உனக்குப் பித்தம் பிடித்த தென்று போய்விடுவார்களென்றுன். கோமுட்டி அந்த யுக்தியைக்கொண்டு கடன்காரரெல்லாம் ஏமாற்றினுன். கடன்காரர் உபத்திரவமெல்லாம் நீங்கிப்போன பின்பு அவனுக்கு யுக்தி சொல்லிக்கொடுத்த சிநேகிதன்வந்து என்கடனை கொடுவென்று கேட்க, பெப்பே யென்றுன். சிநேகிதன் எனக்குக் கூடவா வென்றுன். அதற்கந்த கோமுட்டி உனக்கும் பெப்பேதான் உன்பாட்டனுக்கும் பெப்பேதா னென்றுன்.

7-வது சண்டையின் சமாச்சாரஞ் சொன்னது

ஒரு ராஜாவானவன் பகையாளி வருகிற சமாச்சாரத்தைக் கேள்விப்பட்டுத் தன் பட்டணத்துக்குபத்து நாழிகை வழிதூரத்தில் குறுக்காகப்போய் மடக்கிச் சண்டை பண்ணும்படியாக சேனைகளைக்கூட்டி மந்திரியை அனுப்பினுன் அந்த ஊர் கோமுட்டி சிலசரக்குகள் எடுத்துக்கொண்டு தண்டிலே விக்கிரயம்பண்ணும்படி கொண்டுபோனுன். அங்கே மந்திரி தோற்று ஓடிப்போனபடியால் கோமுட்டி பயந்து கடையை சுருட்டிக்

கொண்டு ஓடிவந்தான். வரும்போது அந்த ராஜா ண்டை சமாச்சாரத்தை அங்கிருந்து யாராவதுவருகிற பேர் உண்டாவென்று மெத்தையின் பேரிலிருந்து பார்த்து கோமுட்டியைக்கண்டு அழைத்து ஐயம்யாருதென்ருர் ஐயம் நம்மதேயென்ருன். அதற்கு ராஜா எவ்விதத்திலே என்றுகேட்டார். கோமுட்டி சுவாமி எதிரிகள் தங்களாலே கூடியமட்டும் வருத்தப்பட்டு நம்முடையவர்கள் ஓட்டத்தை பிடிக்கமாட்டாமற் போனுர்களென்ருன். அதைக்கேட்டு ராஜாதான் அடையவேண்டிய விசனத்தோடு கொஞ்சம் சந்தோஷத்தையு மடைந்து அவனை மெச்சினுர்.

8-வது கண் சிமிட்டியகுற்றம் தப் பித்துக் கொண்டது

ஒரு கோமுட்டி ஒருநாள் ராஜாவின் அரண்மனைக்குச் சமீபமாகப் போகும்போது அதிரூபவதியாகிய ராஜாவின் பெண்சாதி மெத்தையின்மேலிருந்து ஜன்னல் வழியாலே தெருவை பார்த்துக்கொண்டு நின்ருள். கோமுட்டி அவள் தன்னை விரும்பிப் பார்க்கிருளென்று நினைத்து அவளை உற்றுநோக்கி கண்கள் சிமிட்டி சைகை பண்ணினுன். அவளதை அன்றிராத்திரி தன் புருஷனுக்குத் தெரிவித்து நாளைக்கு சாயங்காலம் இந்த ஊரிலிருக்கிற கோமுட்டிகளை யெல்லாம் அரண்மனைக் கெதிரே வந்து நிற்கும்படியாகச் செய்தால் அவனை இன்னுனென்று காட்டுகிறே னென்ருள். ராஜா மறுநாளுதயத்தில் இன்றைக்கு மூன்று சாமத்திற்குமேல் ஐந்து வயது பிள்ளைமுதலாக இந்த ஊரிலிருக்கிற கோமுட்டிகளெல்லாம் அரண்மனைக்கு முன்பாக வந்து சேரவேண்டியது. வாராதவனுக்கு பெரிதான தண்டனை கிடைக்குமென்று பறைசாற்றுவித்தான். உடனே கோமுட்டிக ளெல்லாம் ஓரிடத்தில் கூடி நமக்குள்ளே யாராவது ராஜாவுக்கு குற்றஞ் செய்தவர்களுண்டோவென்று விசாரித்து கண்சிமிட்டினவன் தான் செய்தகுற்றத்தைச்சொல்லக்கேட்டு திகிலடைந்து ஆலோசித்து இங்கே இதுமுதல் அரசனிடத்திலே தப்பிவருமளவும் ஓயாமல் கண்ணை சிமிட்டிக்

கொண்டிருவென்று கற்பித்து கெடுவின்படி எல்லோரும் அரண்மனை யெதிரே போய்ச்சேர்ந்தார்கள். ராஜா தன் பெண்ஜாதியாலே அவனை யறிந்து சபையிலே வந்துட்கார்ந்து அழைத்து நேற்று யேன் கண்ணைச் சிமிட்டிக்கொண்டே நின்றானவன். பின்வந்த கோமுட்டிகள் இவனுக் கிருந்தப்போ விருந்து ஒவ்வொரு காலத்திலே நேத்திர வாய்வு வருகிறதுண்டு. அது இந்த தடவை மூன்றுநாளாக காண்கிறதென்றார். அதைக்கேட்டு ராஜா அவனிடத்தில் யாதொருகுற்றமு மில்லை யென்று நிச்சயித்தார்.

9-வது இரண்டு பேருக்கு சாட்சி சொன்னது

ஒரு கிராமாதிபதியினுடைய குதிரையை சமீபத்தி லிருக்கிற ஒரு பாளையக்காரன் திருடிக் கொண்டுபோய் வாலை கத்தரித்துப்போட்டு தன்வீட்டிலேயே வைத்துக் கொண்டான். கிராமாதிபதி போக்கடிபிடித்து ராஜா விடத்திலே போய் பிரியாது செய்தான். ராஜா அது உன்னதுதானென்பதற்கு சாட்சியுண்டா வென்றார். என் கிராயத்தல் கடைக்கார கோமுட்டி யிருக்கிறானென்றான். பாளையக்காரனையழைத்து விசாரணைசெய்ய அது தன் குதிரையேயென்றும் தனக்கு பிரதிவாதியின் சாட்சியென்று சொன்னான் அரசன் கோமுட்டியைப் பார்த்து இது கிராமாதிபதி குதிரையா வென்று கேட்டார். கோமுட்டி கிராமத்தாரது தானென்று பொய் சொன்னால்தன்வீடு கொள்ளைபோமென்று பாளையக்காரனுடையதென்று சொன்னால் கிராமத்தைவிட்டு ஓடிப் போக வேண்டிய தல்லாமலும் அந்தப்பொய் வெளிப் பட்டால் தெண்டனை கிடைக்குமென்று சற்றுநேரம் ஆலோசித் திரண்டுபேருக்கும் அனுகூலம் போல் தோன்றும்படியாகவும் உண்மை வெளிப்படும் படியாக வும் உபாயந் தெரிந்துகொண்டு ராஜாவைப்பார்த்து சுவாமி இந்த குதிரையை முன்னே பார்த்தால் கிராமத் தான் குதிரைபோலவும் பின்னே பார்த்தால் பாளையக் காரன் குதிரைபோலவும் தோன்றுகின்றதென்றான். ராஜா மிகுந்த புத்திசாலியானபடியால் அவன் உபாய மாகச்சொல்லி அதற்கு முன்னே என்றதால் திருடிவரு

வதற்கு முன்னே யென்றும் முகம் பழையபடி யிருக்கு தென்று பின்னே யென்றதனுல் திருடிவந்த பின்னே என்றும் வால் நூதனமாக தரிக்கப்பட்டதென்றும் பொருள்கொண்டு அக்கோமுட்டி புத்தியை மெச்சிக் கொண்டு கிராமத்தான் பட்சம் தீர்ப்பு செய்தார்.

10-வது கோமுட்டி தானஞ்செய்தது

ஒரு கோமுட்டி தன் கடையில் வந்த பூனையின் மேலே ஒரு நிறை கல்லே வீசினுன். அதன்பேரில் பட்டு யிறந்துபோய்விட்டது. கோமுட்டி அதுமகாபாதகமாச் சுதேயென்று பயந்துமறுநாள் தன்வீட்டுக்குவந்தபுரோ கிதனைப்பார்த்து, சுவாமி ஒருவன் பூனையைக் கொன் ருனேயாஞல் அதற்குப் பிராயச்சித்த மென்ன செய்கிற தென்ருன். புரோகிதன் பொன்னிஞலே பூனையைப் போல் உருவஞ் செய்து தானம் பண்ணவே ணுமென் ருன். கோமுட்டி அவ்வளவுக்குத் திடமில்லாமல் இருந் தாலோ வென்ன புரோகிதன் வெள்ளியிஞலாவது செய்யவே ணுமென்ருன். கோமுட்டி அவ்வளவுக்குந் திடமில்லாதிருந்தாலோ வென்ருன், புரோகிதன் தாம் பிரத்தாலாவது செய்யவேண்டுமென்ருன். கோமுட்டி அதற்கு வழியில்லாதவஞயிருந்தாலோ வெனகொஞ்சம் வெல்லமாவது சம்பாதித்து பூனையுருவத்தைச் செய்தா கிலும் தானம்பண்ணவே ணுமென்ருன். அதைக்கேட்ட கோமுட்டி சரேலென்றுள்ளே எழுந்துபோய் ஒரு கொட்டைப்பாக்கு அளவு வெல்லம் எடுத்து பூனையுரு வஞ்செய்து தாம்பூலத்துடனே பிராமணன் கையில்தத் தம்பண்ணி பூனையைக்கொன்ற பாவம் போச்சுதென்று புரோகிதன் வாயிஞலே முக்காலுஞ் சொல்லுவித்துப் பின்பு அசதியிலே அந்த வெல்லத்தைப்பிடுங்கி தன் வாயிலே போட்டுக்கொண்டான். புரோகிதன். ஒய் கோமுட்டி! இப்படி செய்யலாமாவென்றுகேட்க; அதற் காக கோமுட்டி ஐயா சுவாமி! கோபித்துக் கொள்ளா தேயும் பூனையைக்கொன்ற பாவம் உம்மதாகவும் வெல் லந்தின்ற பாவம் என்னுதாகவு மிருக்கட்டுமென்ருன்.

11-வது வரங்கேட்டது

மதுராபுரி யென்னும் பட்டணத்தில் பாண்டிய ராஜன் சபையில் இருபதுகால வருஷம் தினந்தோறும் போய் வந்துகொண்டிருந்த ராஜாவின் கைவசம் பார்த்திருந்த ஒரு குடித்தனக்காரன் வீதியிலே போகையில் எதிரிலே அவசரமாக வந்த ஒருவன் கை தன் மேலே பட்டபடியால் ஏண்டா முட்டாளே ஒத்திப்போகலாகாதாவென்றான். அதற்கவன் நீ ஒத்திப்போகலாகாதா தேவடியாள் மகனே யென்றான். உடனே அந்தக் குடித்தனக்காரன் ராஜனைக்கண்டு என்னை ஒருவன் தேவடியாள் மகனே என்று தூஷணஞ் செய்தானென்று சொல்ல, அரசன்உம்முடையபேருக்கு அதைஒருகாரியமாக நினைக்கலாமாவென்றான். அதுகேட்டந்தக் குடித்தனக்காரன் மகாராஜா நெடுநாளாக உங்கள் சமுகங் கார்த்திருக்கின்ற என்மேல் உங்களுக்கு ஏதோ தயவு தப்பியிருக்கிறதாக தோன்றுகின்றது. அப்படியேசோர விடவேண்டாம். உங்கள் சபையில் அவனை யழைப்பித்து விசாரணைசெய்ய வேண்டுமென்றான், ராஜன் நகைசெய்து அவனை யழைப்பித்து நீயந்த பெரியமனுஷனைத் தேவடியாள் மகனேயென்று சொல்லலாமாவென்றார். அதற் கவன் நான் அவர் கண்களிக்கப் பார்த்துவிட்டுச் சாகுப்படியாக இந்த ஒருதரமாத்திரம் அனுக்கிரகம் பண்ணினால் போதுமென்று கேட்டான். இப்படி இவன்கேட்டதிலே சம்பத்தும் புத்திரபவுத்திர பாக்கியங்களும் பூரணாயுளும் மேலானவீடும் நேத்திரம் என்கிற இவை முதலாகிய சமஸ்தவரங்களும் அடங்கியிருக்கையினாலே தெய்வம் அவன் புத்திக்காகச் சந்தோஷத்தை யடைந்து அப்படியே கொடுத்தருளச் செய்தது.

12-வது செம்பைத்திருட எத்தனித்தது

ஒரு கோமுட்டி ஒரு செம்பிலே தண்ணீர்கொண்டு போய் அதைச் சற்றே எட்ட வைத்துவிட்டு ஒரு செடி மறைவிலே சலபாதைக்கு உட்கார்ந்தான். அங்கே சில திருடர் அந்த செம்பைத்திருடகாத்துகொண்டிருந்தார்கள். கோமுட்டி அதையறிந்து ஓகோ நானந்த பதக்கத்

தைப்போட்டுவராததினாலல்லவோமலசுத்தியாகவில்லை அதைப்போட்டுக்கொண்டு வருவோமென்று தன்னிலே பேசுகிறாப்போல் அவர்களுக்குக் கேட்கும்படியாகச் சொன்னான். திருடர் மறுபடியும் வருவானென்று சும்மா விருந்தார்கள். கோமுட்டி செம்பை யெடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டான். பிறகு ஊரிலே சொல்லி திருடனை பிடிக்கச் செய்தான், ஆதலால் யோசனை யுள்ளவன் ஆபத்துகாலத்திலே தப்பித்துக்கொள்வான்.

கோமுட்டிக் கதை முற்றிற்று

அத்தியாயம் நான்குக்குக் கதைகள் எழுபத்தொன்று.

வேடிக்கைக் கதை

ஒரு பாக்கியவான் விஸ்தாரமாகப் பணஞ் சம்பாதித்து ஒன்றின்பின் ஒன்றாக எட்டுகட்டு வீடுகட்டி எட்டாவது கட்டிலேதான் எப்போதும் இருக்கும்படியாக குலோப்புகண்ணாடி ரசகுண்டு சித்திரப்படம் இதுகளால் அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படி யிருக்கிற காலத்திலே ஒருகாதவழிக்கப்புரம் ஓர் ஊரிலிருக்கிற யிவனுடைய சிநேகிதன் மிகவும் வறுமை வந்தமையால் அவன் குமாரனைச் சாப்பாட்டுச்செலவுக்குஎன்னமாவது கேட்டு வாங்கிவாவென்று அவனிடத்தில் அனுப்பினான். அந்தப் பிள்ளையானவன் பசியாக இளைப்புடன் வந்தான். வந்தவனை பாக்கியவான்கண்டு க்ஷேமம் விசாரியாமல் இட்டுக்கொண்டு போய்த் தான் கட்டிய வீட்டை ஒவ்வொரு கட்டாகக் காண்பித்து எனக்கிருப்பிடமாகச் செய்ய கடைசி கட்டையுங் காண்பித்தான். அதுகண்டு அந்தப் பையன் கோபத்தையெல்லாம் உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு ஐயா உனக்கு யிடம் இந்த கடைசிகட்டிலே வைத்திருக்கிறாயே ஒரு வேளை நீ நின்றாப்போலச் செத்தால் இத்தனை வாசற்படிகளிலே வளைத்து எடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது சங்கடமாச்சுதே என்றான். வீட்டுககாரன் நாம் குடிபோவதற்குமுன்னே பொல்லாத அபசவார்த்தைகளை

பேசினுனென்றுரைத்த கோபத்தை மனதில் அடக்கிக் கொண்டு வந்தகாரியத்தை விசாரித்து எல்லாவற்றிற் கும் உன் தகப்பனே வரச்சொல்போவென்றனுப்பினுன். அப்படியே குமாரன் போய் சொல்லக்கேட்டு அச்சினே கிதன் காதடைத்துக்கொண்டு வந்தான். அவனையுந் தாகத்திற்குச் சாப்பிடுகிருயா வென்றுகூட விசாரிக்கா மல் வீடுமுழுதும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் காட்டி இப்படி உன் மகனுக்கு காண்பித்தபோது இப்படிப் பட்ட பொல்லாதசொல்லை சொன்னுனென்று பையன் சொன்னபடி சொன்னுன். அதைக்கேட்டுசிநேகிதனுன வன் அந்த பாக்கியவானைப்பார்த்து அவன் சிறுபிள்ளை யாகையால் ஆலோசனை செய்யாமற்சொல்லிவிட்டான். அதை நீ எவ்வளவும் மனதில் வைக்கவேண்டிய தில்லை. அப்படியே நீயே உட்கட்டிலிறந்துபோனுல் இக்கட்டின் பின்புறத்துச் சுவரை யிடித்துப்போட்டு தாராளமாய் எடுத்துக்கொண்டு போகலாமென்று சொன்னுன். பணக்காரன்கேட்டு பையனுவது எனக்கு மாத்திரஞ்சாவு கோரினுன். இவன் வீட்டுக்கு அழிவு நினைத்தானென்று அதிக துக்கத்தை யடைந்து சற்று நேரமாலோசித்து உடப்பு நிலையாமையுஞ் செல்வநிலை யாமையுமறிந்து சிநேகிதனுக்கு வேண்டிய பொருள் களைக்கொடுத்து உபகாரஞ்சொல்லி யனுப்பினுன்.

2-வது உமேதுவாரி பாக்கியவானுனது

ஒரு மனுஷன் சில திரவியங்களை எடுத்துக் கொண்டுபோய் ஒரு மகாராஜாவின் சமுகத்தில்உமேது வாரிகளுடனேகூடித் திரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சிலகாலங்களில் தான் கொண்டுபோன திரவியங்க ளெல்லாஞ் செலவாகிப் போனதினுலே விடியசாமத் துக்கெழுந்து ரொட்டிகிடங்குக்குபோய் மாவரைத்து அதில் வருகிற கூலி சிலவு செய்துக்கொண்டு பத்து மணிக்குமேல் உமேதுவாரிகளுடனே கூட்டமேது பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். ஒரு நாள் ரொட்டிகிடங்கு தெருவழியாக அந்த மகாராஜாவானவர் சவாரிபோகும் போது அவன் மாவரைப்பதைக்கண்டு சாயங்காலந் தமது சமூகத்தில் அந்த உமேதுவாரியை கண்டுவலது

கையை மூடிக்கொண்டு பிரதக்ஷணமாகச் சுற்றிக்காட்டி மாவரைக்கும்படியாக நேரிட்டதென்னவென்று கேட்டார். அதற்குப் பதிலுத்தரவு உமேதுவாரி குறிப்பாக வயிற்றைக்காட்டி பின்பு கையை விரித்துக்காட்டி பின்பு இரண்டு விரலைக்காட்டி வயிற்றுக்கில்லாமையாலே கூலிவேலைசெய்து இரண்டுபணஞ் சம்பாதித்து சாப்பிட்டுக்கொண்டு உன்னுடைய சமூகங்காத்திருக்கிறேனென வறிவித்தான். இந்த கதைகளை சமூகத்திலேயிருக்கிற மந்திரிமுதலாகிய உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாங்கண்டு இராஜாவிடத்திலே இவனுக்குமிஞ்சிய அந்தரங்க ஆலோசனைக்காரன் வேறில்லையென்று அந்த உமேதுவாரி வீட்டுக்கு அன்றையராத்திரிபோய் மூதற் கட்டிலே நின்றுகொண்டு மந்திரியைப்பார்த்து எங்கேவந்தீரென்றுகேட்டான். உத்தியோகத்தையெல்லாந் தங்களுக்கு மடக்கினவரே யல்லாமல் வேறில்லை. தங்களிஷ்டப்படிக்கு அவர்கள் நடப்பார்கள். தங்களுக்குமிராசாவுக்கும் நடந்தசெய்கை தெரிவிக்கவேண்டுமென்முன். கையைமூடிக் கொண்ட சமாசாரத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்று பிரதக்ஷணமாகச் சுற்றிப்பார்த்தீராவென்று கேட்டதற்குப்பதில் நான் வயிற்றைக் காட்டினது சகலசமாச்சாரமும் என் வயிற்றுக்குள்ளே யிருக்கிறதென்றும் கையை விரித்துக்காட்டினது ஒருபலாத்காரமும் வெளிப்படுத்தவில்லையென்றும் இரண்டு விரலைக் காட்டினது இரண்டு நாளைக்குள்ளே எல்லாம் விவரமாகத் தெரியப்படுத்துகிறேனென்றுஞ் சொன்னதென்முன். இதைக் கேட்டவுடனே மந்திரி அஞ்சி நானுமெல்லாருமாக இருபது லக்ஷம் வராகன் வரிபோட்டுக்கொண்டு அதைக்கொண்டுபோய் உமேதுவாரியினிடத்திற் செலுத்தி எங்களையெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான். மறுநாளையதினம் உமேதுவாரி பல்லக்கி லேறிக்கொண்டு வருகிறபோது வழியிலிராஜன்கண்டுதன்சவாரியை நிறுத்தி இவ்வளவு சம்பத்தும் எவ்விதமாக வந்ததென்று இரகசியமாகக் கேட்டார், உமேதுவாரி உங்களிடத்தில் நடந்த சைகையினுலே வந்ததென்று தெரிவித்தான். அதைக்கேட்டு இராஜா சந்தோஷித்து தன்னிடத்தில்

அவனே மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டார். ஆகையால் 'வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுத' மென்ற பழமொழியை உமேதுவாரி ஒரு சிறிய காரியத்தை பெரிய காரியமாக தெரிவித்தார்.

3-வது புகழ் சம்பாதிக்கப்போய் பழி சம்பாதித்தது

மதுராபுரி யென்னும் பட்டணத்தில் பாண்டிய ராஜன்சபையிலே இருபது வருஷகாலந்தினந்தோறும் போய் வந்துகொண்டிருந்த இராஜாவின் தயவு சம்பாதித்திருந்த ஒரு குடித்தனக்காரன் வீதியிலே போகையில் எதிரே அவசரமாக வந்த ஒருவன்கை தன்மேலே பட்டபடியால் ஏண்டா முட்டாளே! ஒத்திப்போகலாகாதாதேவடியாள் மகனே என்றான். உடனே அந்த குடித்தனக்காரன் இராஜாவைக்கண்டு என்னை ஒருவன் தேவடியாள் மகனே யென்று தூஷணஞ் செய்தானென்றுசொல்ல, அரசன் உம்முடைய பெருமைக்கதை ஒரு காரியமாக நினைக்கலாகுமா வென்றான். அதைக் கேட்டு அந்த குடித்தனக்காரன் மகாராஜாவே நெடு நாளாக உம்முடைய சமுகங்கார்த்திருக்கிற என்மேலே உங்களுக்கு ஏதோ தயவுதப்பி இருக்கிறதாகத்தோன்றுகின்றது. அப்படியே கைசோர விடவேண்டாம். உங்களுடைய சபையிலே அவனை யழைப்பித்து விசாரணை செய்யவேண்டுமென்றான். ராஜன் நகை செய்தவனை அழைப்பித்து நீ அந்த பெரியமனுஷனைத்தேவடியாள் மகனே யென்று சொல்லலாமாவென்றான். அகற்கவன் நான் அவசரமாகப் போகும்போது அவர் சந்தித்தார். அப்போது என் கை இவர்மேலேபட்டது. அதற்கிவர் முட்டாளே என்றார். அந்தக் கோபத்தினாலே தேவடியாள்மகனே என்றேனென்றான். அரசன் அந்தக்குடித்தனக்காரனைப் பார்த்து தான்சொல்லியது மெய்தானென்று சொல்லுகிறான். இனி நடக்கவேண்டியதென்ன சொல்லென்றார்; அதற்கவன் நேற்று பலபேர் நடந்த வீதியெல்லாம் சொல்லி இன்றையதினம் உங்களுடைய மகாசபையில்தானே ருசுவாச்சுதே மகாராஜாவின் சபையிலிருக்கிற குலஸ்திரீ மகனாகிய இன்னானே

இன்று முதலாக தேவடியாள் மகனென்று யாவருஞ் சொல்லவேண்டியதில்லை யென்று பட்டணமெங்கும் பறை சாற்றுவிக்கச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டான். அப்படியே அரசன் உத்தரவுசெய்தார். அப்பறை சாற்றுதல் கேட்டு எல்லோரும் அவனைத் தேவடியாள் மகனேயென்று நினைத்தார்கள். ஆகையால் புத்தியீனர்கள் குளிக்கப்போய் சேற்றைப் பூசிக்கொள்வார்கள்.

4-வது கடன்காரனுக்கு போக்குக் காட்டியது

ஒரு செட்டிகையில் ஒருகுடித்தனக்காரன் ஆயிரம் வராகன் கடன் வாங்கிக்கொண்டான். செட்டி கெடுவில் வந்து கடனைக்கேட்டான். குடித்தனக்காரன் வருஷக் கெடுவாக சில வருஷங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்து அதன்பின் வருந்திக் கேட்டவிடத்து மாதத்துக் கெடுவாகச் சிலமாதங்கள் சொல்லிப் பிறகுவாரக்கெடுவாகச் சில வாரங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்து கடைசியில் தினக்கெடு விட்டான். அதுவரையில் நாற்பது வருஷ காலமாகத் திரிந்துதிரிந் திளைத்துச் செட்டி இன்றைய தின மெப்படியுங் கொடுப்பானென்று நம்பிக்கொண்டு வந்தான். தெருக்கோடியில் கடன்காரன் வருகிறதைக் கண்டு குடித்தனக்காரன் சீக்கிரமாக எழுந்து புட்டுக் கூடையிலே புளியங்கொட்டையை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கரண்டி காம்பாலே வேலிக்காலில் குழிதோண்டி வரிசையாகப் போட்டுக்கொண் டிருந்தான். செட்டி வந்து வீட்டுக்காரனெங்கே யென்று கேட்டான் வீட்டு மனிதர் கொல்லையி லிருக்கிறுரென்று சொன்னுர்கள். அதை கேட்டுக் கொண்டு கொல்லையிலிருந்த கடன் காரனிடத்தில் செட்டி போய் நிற்க கடன் வாங்கின வன் பார்த்து சீக்கிரம் சீக்கிரமாக பின்னையும் புளியங் கொட்டைகளைப் போட்டு தண்ணீர் வார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான் செட்டி நான் வந்த காரியத்தை பாராமுகமா யிருக்கிறீரே என்னவென்ருன்; குடித்தனக்காரன் உம்மிடகாரியத்திலே நானதிக ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறேன்; உனக்கு கண் தெரியவில்லையா என்ருன். ஆனுல், சந்தோஷம் வராகனைக் கொடுமென்ருன். இதோ புளியங்கொட்டைகளை போட்டுக்கொண்

டிருக்கிறேனே இதுகளெல்லாம் வளர்ந்து மரமாகிக் காய்த்தவுடனே முதற்காயிலாகிற புளியை யும்மிட கடனைச்செலுத்திப் போடுகிறேனென்றான், அதைக்கேட்டு செட்டி உள்ளே வயிற்றெரிச்சலுடனே சிரித்தான். அதுகண்டு குடித்தனக்காரன் கடனுக்கு வழிபிறந்ததே இப்போது நீ சிரிக்கமாட்டாயா வென்றான்.

5-வது குருவுக்கு மோசம் பண்ணினது

ஒரு சிஷ்யன் அவனுடைய ஆசாரியர் வருஷா வருஷம் தட்சணைக்காக நெடிய தூரத்திலிருந்து வந்து கண்டுகொண்டே வந்தார். வருகிறபோதெல்லாம் தன் கையிலில்லாம லிருக்கிறதாக இதமாகப் பேசி வருகிற வருஷத்திற்குக் கொடுக்கிறேன். தயவுபண்ணி போய் வாருங்களென் றுபசாரஞ் சொல்லிக்கொண்டே வந்து பின்பு ஒரு தடவை மேல்வருஷத்திற்கு அவசியமாக கொடுக்கிறேனென்று அனுப்பினான், இந்தத் தடவை தப்பாமற் கொடுப்பானென்று ஆசாரியர் வந்தார். உடனே சீஷனெழுந்து ஆசனங்கொடுத்து உட்கார்ந்த பிற்பாடு கோபித்துக்கொண்டு பிற்பாடு விசாரித்து, சுவாமி! இருங்கள் சீக்கிரமாக வந்து அனுப்புகிறேனென்றுதான்போய் சாப்பிட்டுவிட்டு பெட்டியைஎதிரே கொண்டுவந்து திறந்து உள்ளே வலதுகையைபோட்டு மூடிப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு ஆசாரியரிடத்துக்கு வந்து சுவாமி எழுந்திருங்களென்றான் ஆசாரியர் இத்தனை நாள் கொடாமல் கெடுவைத்துக் கொண்டு வந்தாலும் இப்போது ஒருபிடி வராகன் கொடுகக எடுத்துக்கொண்டு வந்தானென்று சந்தோஷங் கொண்டு புறப்பட்டார். பின்னாலேயே சிஷ்யன் போனான். நாலுநாழிகை வழிதூரம் போனபிற்பாடு சிஷ்யன் சுவாமி! இது என்ன மாதமென்றான். ஆசாரியார் இது மார்கழிமாத மென்றார். சிஷ்யன் மூடிக் கொண்டு வந்த கையை மார்கழி மாதமுதல் பதினைந்து மாதவரைக்கும் விரலைவிட்டு எண்ணிக்காட்டி பதினைந்தாமாதத்திற்வரச்சொல்லிக்கெடுவிட்டான். ஆசாரியர் எண்ஜாணுடைப்பு ஒரு சாணாகக் குன்றித் திகிலடைந்து வெட்கிப் போய்விட்டார், ஆகையால் மெய்

யான பொருளாசையை மெய்யான வருளாசையை விளக்குமென்பது உண்மை.

6-வது குடிமக்கள் அதிகாரம் பண்ணினது

அம்பட்டன் குயவன்வண்ணான் இம்மூன்றுபேரும் ஒரு தாதாவினுடைய தயவு சம்பாதித்தார்கள். இராஜா உங்களுக்கு வேண்டுவதென்னவென்றுகேட்டார். எங்களுக்கு உத்தியோகம் வேண்டுமென்றார்கள். இராஜா அம்பட்டனுக்கு டபேதார் உத்தியோகம். குயவனுக்கு பேஷ்கார உத்தியோகம், வண்ணானுக்கு அவுல்தார் உத்தியோகம் நியமித்துசொன்னார். அப்படியே அவர்கள் அதிகாரம் பண்ணிக்கொண்டு வருகையில் ஒரு குடித்தனக்காரனை ஒரு போக்கிரி அடித்துப் போட்டான். அந்த குடித்தனக்காரன் டபேதாரிடத்தில் வந்து நடந்த வர்த்தமானத்தைச் சொல்லி சகலமுந் தங்களுக்கு அறிக்கையிட்டேன். தாங்கள்பார்த்துஇனி வைத்தால்குடுமி சிறைத்தால் மொட்டையென்று கெம்பீரமாகச்சொன்னான். அம்பட்டன் தொழிலைக்காட்டி தன்னை நிந்திக்கிறதாக நினைத்து அவனை பன்னிரண்டடி அடிக்கச் சொன்னான். அதைப் பட்டுக்கொண்டு பேஷ்காரனிடத்திற்குப் போய் நடந்த வர்த்தமானமெல்லாஞ் சொல்லிச் சகலமுந் தங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். தாங்கள் பார்த்து இனி சட்டியாகப் பண்ணினாலும் சரி பானையாகப் பண்ணினாலும் சரியென்று உலக வழக்கமாகச் சொன்னான். தன் தொழிலைக்காட்டி குயவனென்று பழிக்கிறதாக நினைத்து கோபங்கொண்டு இருபத்துநாலடி யடிக்கச்சொன்னான், அதை பட்டுக்கொண்டு அவுல்தாரிடத்திற்குப் போய் நடந்த வர்த்தமானங்களைச் சொல்லி எல்லாம் விபரமாகத் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினேன். தாங்கள் பார்த்து, இனிவெளுத்து விட்டாலுஞ்சரி சும்மாவிட்டாலுஞ் சரியென்று சொன்னான். தன் தொழிலைக்காட்டித் தன்னை வண்ணான் என்று இகழுகிறதாக நினைத்து முப்பத்தாறடி அடிக்க சொன்னான். அதையும் பட்டுக்கொண்டு ராஜாவினிடத்திலே போய் பிரியாது செய்தான். ராஜா அடித்தவனையும் சாக்ஷிக்காரனையும்

அழைப்பித்து விசாரணை பண்ணும்போது பிரியாது பண்ணிக்கொண்டவன் யோக்கியனென்றும் அடித்தவன் போக்கிரியென்றும் ருசுவாச்சுதே இப்படி நியாயமிருக்க அனியாயமாக உத்தியோகஸ்தர் அடித்த காரணமென்னவென்று அந்த மூன்று பேரையும் அழைப்பித்துக் கேட்கத் தங்களை நிந்தித்ததாக அந்த குடித்தனக்காரன் சொன்ன பழமொழிகளை சொல்லிக் காட்டினார்கள். ராஜா தெரிந்துகொண்டு குற்றமுள்ளவர் நெஞ்சு குறுகுறுவென்னும் குறும்புள்ளகாது தினவுதின்னு மென்கிறபடியே தங்கள் குற்றத்தை நினைத்துக்கொண்டு அநியாயஞ் செய்தார்களென்று கோபித்து இனிமேல் எப்போதுங் குடிமக்களை உத்தியோகத்தில் வைக்கக்கூடாதென்று நிராகரித்தார்.

7-வது வீணையை சேவகன் ஒடித்தது

ஒரு இராஜாவானவர் குந்தளமிழைத்து ரத்தினம் பதித்த அருமையான ஒரு வீணையை அப்பியாசம்பண்ணிக்கொண்டேவருவார். அவர் ஒருநாள் சுருதிக்கூட்ட தந்திகளைச் சரிபடுத்தும்படியாக முறுக்காணிபிடித்துப் பலதரமுறுக்கிப்பார்த்தார். அப்போது அவர் பக்கத்திலே நின்ற ஒரு மூடசேவகன் அதைப்பார்த்து இவர் இந்த வீணையை ஒடிக்கமிகவும் வருத்தப்படுகிறரென்று நினைத்து ராஜாயெழுந்து அந்தப்புரத்திற்குப் போய் வருகிறதற்கு முன்னே வீணையை ஒடித்துப் பொடிப்பொடியாக்கி விட்டு அதிக சந்தோஷத்துடனே இராஜாவின் வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ராஜா வந்து பார்த்து இப்படி பொடிப்பொடியாகும்படி எப்படி யொடித்தாயென்று கேட்டார். சேவகன் தன்னை மெச்சுகிறதாக நினைத்து இது சுவாமி தங்கள் அன்ன விசேஷத்தால் எளிதிலே ஒடிக்கத்தக்க வல்லமை அடியேனுக்கு வந்ததென்ருன். ராஜா புத்தியீனர் வித்தியாசமாக செய்வதும் விபரீதமென்று சொன்னர்.

8-வது மாட்டிடையன் சங்கீத வித்வானைச் சூடிட்டது

ஒரு மாட்டிடையன் லக்ஷப் வராகன் புதைக்கப் பட்டு பாக்கியவானுனன். ஒரு சங்கீத வித்வான் அவ

னிடத்திற்குப் போய்க் கீர்த்தனைகள் பாடினான். பாடும் போது இசைக்குத் தக்கபடி கைகளை தன்கண்ணிலொத்தினான். அதைக்கண்டு இவனுக்கு வலிப்பு கண்டதென்று நிறுத்தி இடையன் உட்கட்டிற்குப்போய் சூட்டுக்கோலைக் காயப் போட்டுவிட்டு வந்து அழைத்தான். பாடகன் தனக்கு வெகுமதி கொடுக்க அழைக்கிறானென்று போனான். இவ்விடையன் இரண்டாள்களை விட்டுப் பிடித்துக்கொள்ளச் செய்து சூடிட்டான். சங்கீத வித்வான் திகிலடைந்து அலறி அழுதுக் கொண்டே தன் வீடுபோய் சோந்து இரண வயித்தியனால் குணப்படுத்திக்கொண்டு இனிமேல் எவரிடத்திலும் போகலாகாதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சங்கீதவித்வானுக்குப் பழக்கமான ஒருஇலக்கண வித்துவான் அவனைப் பார்த்து நீர் சங்கீதத்தில் வல்லவரா யிருந்தும் வறுமையை அடைந்திருக்க வேண்டியதென்ன; யோக்கியமான ஒருராஜா எனக்கிஷ்டனா யிருக்கிறான்; அவனிடத்தில் உனக்குச் சிபார்சு பண்ணுகிறேன்; வாருமென்று அழைத்துக் கொண்டு போய் சிபார்சு பண்ணி பாடச் சொன்னான். உத்திரங்களில் ஆலாபித்து கன சாயித்யங்களைப் பாடினான். ராஜா கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைந்து சகல வெகுமானமும் செய்ய நினைத்து எடுப்பிததுக் கொண்டு வர உட்கட்டுக்குப போனான். அப்போதே சங்கீத வித்வானுக்குச் சந்தேகம் பிறந்து ஒரு நாழி ஆலசியம் படவே இதுவும் சூட்டுக்கு எத்தனந்தானென்று ஓட்டம் பிடித்தான். எத்தனைபேர் போய் உபசாரஞ் சொல்லி அழைத்தாலும் திரும்பிப் பாராமல் வீடு போய்ச்சேர்ந்தான். இராஜா வந்து இலக்கண வித்துவானைப்பார்த்து சங்கீத வித்துவான் எங்கே யென்றான். அவர் என்னமோ ஓர் பயத்தினாலே ஓடிப் போனாரென்றான். இராஜா இப்படிப்பட்ட அச்சமென்னாலே வரவேண்டியதென்ன வென்று விசனப்பட்டுச் சகல வெகுமதிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு சங்கீதவித்துவான் வீட்டுக்குப்போய் அதிகமரியாதையுடன்கொடுத்து விட்டு அவனைசந்தோஷப்படுத்தி என்னத்தினாலே ஓடி

வந்துவிட்டீரென்று கேட்டார். முன்னே தன்னைச் சூட்டிய செய்தியைச்சொல்லி இப்போதும் அப்படியே நடக்குமென்று ஓடிவந்து விட்டேனென்றான் அது கேட்டு இராசா ஆச்சரியப்பட்டு மூடர்களுக்குப் பாக்கியம் வந்தால் செய்காரியம் தவிர காரியமறிந்து செய்ய மாட்டார்களென்று சொன்னர்.

9-வது ஆட்டிடையன் கீர்த்தனம் பாடுகின்றதைப் பார்த்தழுதது

ஒரு பாடகன் தான் போகிற காட்டுவழியில் ஆட்டு மந்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தஒரு இடையனைக்கண்டு இவனிடத்திலே கீர்த்தனை பாடிப் பால்கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு போவோமென்று நினைத்து கடவுள் விஷயத்தில்உருக்கமாகப்பாடுகிறதைப்பார்த்த இடையன்தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் விட்டழுதான், பாடகன் அழுகிறவனைப்பார்த்து ஏனப்பா அழுகிறாயென்று கேட்டான். நீநொண்டி முடம் கிழமல்லவே நல்லஎவ்வர்னமும் அழகு முடையவனுச்சே எனக்கு நேரிட்டிருக்கிற அநியாயத்தை யென்னென்று சொல்வேன் என்றான். பாடகன் யோசிக்க வேண்டியதில்லை அதைச் சொல்லுமென்றான். நேற்றுவிடிய சாமமுதல் தலைவீங்கிச் செத்தானுகையால் நீ நாலு நாழிகையாகக் கத்துகிறாயே இன்னம் நாலுநாழிகை கத்தினால் தலைவீங்கிச் செத்து போவாய் என்று அழுகிறேனென்றான். பாடகன் வெட்கப்பட்டு அருமை யறியாதவ னிடத்திற்போனால் பெருமை குறைந்துபோமென்கிற பழமொழிக்கு உதாரணங் கற்றோமென்று சொல்லாமற் போய்விட்டான்.

10-வது கன்றுக்குட்டி வைத்தியம் பண்ணியது

ஆயுள்வேதமென்கிற வைத்தியநூல் தெரிந்த ஒரு வைத்தியன்ஒருபட்டணத்தில்கீர்த்தியுடனேவைத்தியம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தார். அவனிடத்திலேவைத்தியங் கற்றுக்கொள்ள ஒருவன்வந்து சேர்ந்து மருந்தைஎடுத்துக்கொண்டு அவன்பின்னே போய்க்கொண்டுஒருமாதமிருந்தான். உடனே வைத்தியருக்கு அனித்திய காலம் நேரிட்டிறந்துபோனன். பிற்பாடு அந்தமருந்துபையை

நோயின் குணமும் மருந்தின் குணமும் செவ்வையாய்த் தெரியாத அந்த கன்றுகுட்டி எடுத்துக்கொண்டுதன்னி டத்திலே வைத்தியங் கற்றுக்கொள்ள ஒருவனை வைத் துக்கொண்டு வைத்தியம்பண்ண புறப்பட்டான். பிரபல மான வைத்தியனிடத்தி லிருந்தவனுகையால் இவனும் கெட்டிக்காரனு யிருக்கலாமென்று ஒரு அதிகாரனுக்கு வைத்தியம்பண்ண அழைத்துக்கொண்டு போய்சீக்கிரத் தில் குணப்படுத்தும்படி வெகுஉபசாரம்பண்ணுர்களந்த மூடனப்படியே யாகட்டுமென்று இந்த நோய்க்கு இந்த மருந்தென்று தெரியாமல் மருந்து பையில் பேதிக்கு யாராவது கேட்டால் கொடுக்கும்படி மேலே வைத் திருந்த நேர்வாள மாத்திரைகளில் சுமார் பத்து பதி னைந்து மாத்திரைமட்டும் உரைத்து உள்ளுக்குக்கொடு த்துவிட்டான். உடனே நோயாளி அதிக பேதி கண்டு இறந்துபோய்விட்டான். அவ்வீட்டில் வேறே யாரும் ஆண் திக்கில்லாமையால் பெண்கள் வைத்தியனுக்கு உபசாரஞ்சொல்லி இந்தப்பிணம் சுடுகாடுபோய்ச் சேர வேண்டும். உங்களைவிட வேறே சகாயமில்லை என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதற்குடன்பட்டு பாயிலே சுருட்டித் தலைமாட்டில் வைத்தியனும் கால்மாட்டில் கன்றுக்குட்டியும் எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது ஆசனத் துவாரம் திறந்து போய்விட்டபடியால் மலம் தாரைதாரையாகக் கன்றுக்குட்டி மேல்விழுந்தது. மறு நாள் அவ்விருவரும் சீமான்வீட்டில் வைத்தியம்பண் ணப்போனுர்கள். அங்கேவைத்தியன் பையையவிழ்த்து மாத்திரையை இழைக்கப்போனுன். கன்றுக்குட்டி தலை மாட்டிலென்னை எடுக்கச்சொல்லி கால்மாட்டில்எடுக் கிறதாயிருந்தால் அவிழ்தங்கொடு, இல்லாவிட்டால் கொடாதே யென்று மறுத்தான். அதென்ன வயண மென்று வீட்டுக்காரர் விசாரித்தார்கள். நேற்று ஒருவ னுக்கு அவிழ்தங்கொடுத்து சீக்கிரத்தில் சாகும்படிச் செய்து இவர் தலைமாட்டிலே எடுத்துக்கொண்டு கால் மாட்டிலென்னைஎடுக்கச்சொல்லி என்னுடைய உருவை மாத்தினுர். ஆகையா லின்றைக்கும் அப்படிச் சம்பவிக் கப்போகுதென்று முன் ஜாக்கிரதை செய்கின்றேனென் றுன் அதுகேட்டு அந்த வீட்டுக்காரன் அஞ்சி அவ்

விரண்டுபேரையும் நீக்கிவிட்டார்கள். ஆகையால் ஒருவன் தெரியாத காரியத்தில் தெரிந்தவனுய்ப் பிரவேசித்தால் பாபத்திற்கு அவனுக்கு இடமுண்டாகும்.

11-வது செட்டி வீணுலோசனை செய்தது

ஒரு செட்டி கடையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு தன் வியாபாரத்தைக்கூட முக்கியமாக வெண்ணுமல் பெரிதாகிய ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். ஒருவன் நூறு வராகனுக்கு சரக்குகொள்ள வந்தான். அதைக் கூட சட்டைபண்ணுமல் ஆலோசனையில் மூழ்கியிருந்த படியால் சரக்கு கொள்ளவந்தவன் என்ன செட்டியாரே மெய்மறந்தாலோசனை பண்ணுகிறீரென்முன். செட்டி ஒரு கலியாணத்தைக் குறித்து ஆலோசனை பண்ணுகிறேனென்முன். சரக்குகொள்ள வந்தவன் அதெப்படியென செட்டி இப்பட்டணத்து ராஜாமகள் புஷ்பவதியாய் மிகவும் அழகுள்ளவளா யிருக்கிற படியால் எனக்கு அவளைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ள சம்மதிதான் என்குடும்பத்தாருஞ் சம்மதித்தபோது பாதிவிவாகம் முடிந்தாப்போலத்தானே பெண் வீட்டுக்காரர் சம்மதிபானுல் மற்ற பாதியு முடியுமென்முன். சரக்கு கொள்ள வந்தவன் நகைத்துக் 'கிட்டாதாயின் வெட்டெனமற' என்றதை விட்டு கிட்டாத பெண்ணைக் குறித்து ஆலோசனை பண்ணுகிறவனைவிட வீணன் வேறில்லையென்று நகைத்துவிட்டுப் போனுன்.

12-வது உடமை யறியாதவர்கள் உடமை யிட்டுக்கொண்டது

எளியவரா யிருந்த மூன்று பேர்களுக்குந் தெய்வானுகூலத்தினுல் சில நகைகள் கிடைத்தது. ஒருவன் பொன்மோதிரம், ஒருவன் வெள்ளி அரைஞாண்கயர், ஒருவன் முத்துக் கடுக்கனும் அணிந்துக் கொண்டார்கள். அந்த மூன்றுபேரும் பொதுவிடத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும்போது ஒருவனங்கே வந்து என் பசுவின் கன்றைப் பார்த்தீர்களாவென்முன். மோதிர மிட்டுக்கொண்டவன் எழுந்திருந்து அது தெரியும்படியாக கையை நீட்டி விர

லெண்ணி நாலு நாழிகைதானே வல்லவோவென்றான், அரைநாண் கயறு கட்டிக்கொண்டவன் எழுந்து அது தெரியும்படியாய் இப்படிதான் போச்சுது இப்படி தான் போச்சுதென்று தலையை யசைத்தான். கேட்டவன் இவர்களறற்பர்கள். இந்த வுடமை கிடைத்தது இந்திர பட்டங் கிடைத்ததுபோல் நினைத்தார்களென்று பரிகாசம் பண்ணிக்கொண்டு போய்விட்டான்.

13-வது படித்தவன் பிரயோசனப்பட்டது

ஒருவனுக்கு இரண்டுபிள்ளைகளிருந்தார்கள். அவர்களில் இளையபிள்ளை தாய்தகப்பன் சொன்ன புத்தியைக் கேட்டு வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டான். மூத்தபிள்ளை அவர்கள் சொன்ன புத்தியைக் கேளாமல் தன்னிச்சையாய்த் திரிந்துகொண்டு ஒரு தொழிலை செய்யாமல் பெரு மூட்டாளாய்ப்போனான். அந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் ஒருநாள் காட்டுக்குப்போய் இலைபறிக்கப் போனார்கள். அப்போதங்கே மூத்தபிள்ளையானவன் ஒரு கல்லிலெழுதியிருக்கிறதைக் கண்டு படிக்கத் தெரியாமல் தம்பியை யழைத்து இக்கல்லை பாரென்று சொன்னான். அதனைப்பார்த்து அதன்கீழே பதினாயிரம் வராகனிருக்கிற தென்றறிந்து அண்ணனுக்கு வேறொன்றைச் சொல்லி மறைத்து பிற்பாடு அவனுக்குத் தெரியாமல் தோண்டி யெடுத்துக் கொண்டுபோய் பாக்கியவானாகயிருந்தான். ஆகையால் முக்கியமாக கற்கவேண்டும்.

14-வது வணக்கமுள்ள ஒருவன் மரியாதை பெற்றது

இரண்டுபேர் அண்ணன், தம்பிகள் அவர்களில் மூத்தவன் எல்லாரிடத்திலும் வணக்கமுள்ளவனாகயிருந்தான் இளையவன் துஷ்டனாக எல்லாரையும் திட்டிக்கொண் டிருந்தான். அப்படியிருக்க, ஒருநாளந்த இரண்டுபேரும் ஒரு ஊருக்குப்போக நாலுபேர் திருடர்கள் அவர்களை மடக்கிக் கொண்டார்கள் அப்போது சின்னவன் அவர்களைத்திட்டினான். அவனைப் புரட்டிப் புரட்டி வுதைத்து கையிலிருந்தவையெல்லாம் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். பெரியவன் மிகவும் வணக்கமுடன்

பேசினான். இவனை ஒன்றுஞ்செய்யாமல் தங்கள் கையி லிருந்த நூறுவராகன் பெறத்தக்க ஒரு நகையை கொடுத்து அனுப்பினார்கள்.

15-வது குணவானாலே குறும்பன் சாபம் நீங்கினது

ஒருவனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகளுண்டு அவர்களில் மூத்தவன் ஒரு குறும்புஞ் செய்யாமல் யோக்கியவானா யிருந்தான். இளையவன் துஷ்டப் பயல்களுடன் கூடிக் கொண்டு எந்நேரமும் குறும்பு செய்துக்கொண்டே யிருந்தான். இந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் ஊரண்டையி லிருந்த ஒரு காட்டிலே இலை பறிக்கப்போனார்கள். அங்கே சின்னவன் ஒரு ஆலமரத்தின்மே லேறினான். அம்மரத்தினுடைய பொந்தில் ஒரு ரிஷி கண்ணை மூடிக்கொண்டு தபசு பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். இவன் ஒரு கிளியைப் பிடித்து அவர் சடையில் முடிந்துவிட் டான். அது அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு மேலே எழும் பவே அவர் கண்ணைத்திறந்து பார்த்து அவனுக்கு சாபங்கொடுத்தார். பெரியவன் வந்து காலில் வீழ்ந்து விட்டான். அவனுக்குச் செல்வமுங் கல்வியு மூண்டா கும்படி வரங்கொடுத்து இன்னம் என்ன வேண்டுமென் றார். என் தம்பி சாபம் நீங்கும்படி வரங்கொடுக்க வேண் டும் என்றான். அப்படியே வரங்கொடுத்தார். ஆகை யாலே குறும்பு பண்ணலாகாது.

16-வது மரத்தாலே மாமியார் பண்ணி வைத்துக்கொண்டது

ஓரூரிலே தம்பி தமயன்மாராகிய இரண்டுபேர் பிராமணர் வர்த்தகத்தைக் குறித்து ஒவ்வொருத்தன் பெண்சாதியினிடத்தில் அவ்வாறு மாதத்திற்கும் சாப் பாட்டுக்கும் கொடுத்து தூரயாத்திரை போனார் கள். மூத்தவன் பெண்சாதி சிக்கனமாக அண்ணுடம் சாப்பாட்டுச் செலவிலேகூடக் கொஞ்சம் மீதியாகக் கொண்டுவந்தாள். இளையவன் பெண்சாதி அண்டை வீட்டுக்காரியி னிடத்திற்குப்போய் என்புருஷன் வர்த்த கத்திற்குப் போயிருக்கிறார். எனக்குப் பெரியவர்க

ளொருத்தருமில்லை. நான் எவ்விதமாகக் குடித்தனம் பண்ணுவேனென்ருள். அதற்கு அண்டைவீட்டுக்காரி பரியாசமாக மரத்தினுலே மாமியார் பண்ணிக்கொண் டாயேயானுல் குடித்தனம் செம்மையாய்ப் பண்ணலா மென்ருள். அது நிச்சயமென்றே நம்பி ஒருதச்சனுல் மாமியார்செய்துக்கொண்டு அந்தமாமியாருக்கு ஒருகை இரண்டு விரலைப்பார்த்து இரண்டுபடி யரிசி சமையல் பண்ணி மாமியாருக்கு ஒரு இலைபோட்டு வட்டித்திருக் கிறதை மூத்தவன் பெண்சாதி வேளைக்குவேளை திருடி சாப்பிட்டுக்கொண்டுவந்தாள். இப்படி இருக்கும்போது வர்த்தகத்திற்குப்போனவர்கள் வந்துவிட்டார்கள். மூத் தவன் பெண்சாதி தனக்குக் கொடுத்ததை அதிகமாய்ச் சேர்த்து வைத்திருந்தாள். இளையவன்பெண்சாதி இன் றையதினமே முறமெடுத்துக்கொண்டு கடன்வாங்கப் புறப்பட்டாள். இளையவன் கோபித்துக்கொண்டு உனக் குக்கொடுத்த அரிசியெல்லாம் என்னமாய் போய்விட்ட தென்று அடித்தான். என் மாமியாரும் நானும்சாப் பிட்டதேயல்லாமல் மற்றெருருவருக்குங் கொடுத்ததில்லை யென்ருள். அவன் ஆச்சரியப்பட்டு மாமியாரேதடி மூண்டையென்ருன். மாமியாரைக் காட்டினுள். கோபம் வந்து திட்டி உன் மாமியாரை எடுத்துக்கொண்டு போபோவென்று அடித்துத் துரத்திவிட்டான். அவ ளப்படியே மாமியாரை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு ஊருக்கப்புறம் பிடாரிக்கோயிலண்டையிற் போகையில் இருட்டிப்போச்சுது. அங்கிருந்த ஆலமரத்தின்மே லேறி மாமியாரையும்வைத்துக்கொண்டு ஒரு கிளை மேல் உட்கார்ந்துகொண் டிருந்தாள். அன்றிராத்திரி சில திருடர்கள் திருடினதைக்கொண்டு அம்மரத்தின் கீழே வைத்துக்கொண்டு பங்குபிரித்து வைக்குப்போது மேலேயிருந்தவள் தூக்கத்திலே மாமியாரை நழுக விட்டுவிட்டாள். திருடர்கள் மத்தியில் பொத்தென்று விழவே திருடர்கள் எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு பிடாரிகோயி லிருக்கின்ற பூதமென்று திடுக்கிட்டு அஞ்சி ஓடிப்போய் விட்டார்கள். மரத்தின்மே லிருந் தவள் தூக்கந்தெளிந்து மாமியாரைக் காணுமல் வருந் திக் கீழே இறங்கிவந்தாள். மாமியாரும் பணங்களும்

உடமைகளுமாக இருக்கக்கண்டு பணங்களையும்உடமை களையும் வாரி மூட்டை கட்டிக்கொண்டு மாமியாரை யெடுத்து இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு வீடுவந்துசேர்ந் தாள். புருஷன் சந்தோஷப்பட்டு இதுகளெல்லாம் எவ்விதமாய்க் கிடைத்ததென்று கேட்டான். மாமியார் மரத்தின்மேலே யிருந்து கீழே விழுந்தாள். எடுக்கப் போனேன். அவள் இத்தனையும் வைத்துக்கொண்டிருந் தாளென்ருள், மாமியாரிடத்தில் என்னமோதெய்வீகம் இருக்கிறதென்று புருஷன் நம்பிஞன், அதைக்கேட்டு மூத்தவன்பெண்சாதி அன்றிராத்திரி மாமியாரை எடுத் துக்கொண்டு பிடாரிகோயினண்டையிற் போய்ச்சேர்ந் தாள். அப்போது அங்குக் கும்புகூடி இருந்த திரு டர்கள் இவளுடைய உடமையெல்லாம் பறித்துக் கொண்டு துரத்திவிட்டார்கள், ஆகையிஞலே 'தானொ ன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கு' மென்பதற்கு சரியாயிற்று.

17-வது தென்னமரத்தின் மேல் ஏறியது

ஒருவனுடைய தோட்டத்திலிருந்த தென்ன மரத் திலே தேங்காய் திருடவேண்டி ஒரு திருடன் அதின் மேல் ஏறிஞன் மரத்துக்காரன் சந்தடியறிந்து வீட்டி லிருந்து அதட்டிக்கொண்டே ஓடிவருகையில் திருடன் அதை அறிந்து மரத்தைவிட்டிறங்கி வந்தான். மரத் துக்காரன் அவனைப்பார்த்து அடா ஏன் மரத்தின்மே லேறிஞய் என்ருன். அண்ணே நான் கன்றுக்குட்டிக்கு புல்லுபிடுங்க ஏறினேனென்ருன். ஆ இதென்ன மரத் திலேபுல்லிருககுமாவென்ருன. இல்லாமையாலேதான் இறங்கி வருகிறேன் இது தெரியாதாவென்று பரியாசம் பண்ணிக்கொண்டு போய்விட்டான்.

18-வது மாப்பிள்ளையை தோழன் அவ மானப் படுத்தியது

ஒரு மாப்பிள்ளை ஒருவனை தோழன்மாப்பிள்ளையாக இட்டுக்கொண்டு மாமியார்வீட்டுக்குப்போஞன். ஆனல் அவன் தலைப்பாகை தவிர மற்ற வஸ்திரங்களெல்லாம் இரவலாகையாலே மாமியார் வீட்டி லிதைச்சொல்

லாதே என்று தோழனுக்கு திட்டம்பண்ணியிருந்தான். இவர்கள்போய்உட்கார்ந்தவுடனே மாமியாரும் மாமனுரும் தோழனைப் பார்த்து தம்பி யோகக்ஷேமம் என்னவென்ருர்கள், இவன் மாப்பிள்ளைக்கு பாகைமாத்திரம் சொந்தந்தான் மற்ற துணிகளைக்குறித்து என்னைக் கேளாதேயுங்களென்ருன். மாப்பிள்ளை அவமானப்பட்டான். புத்தியீனன் சிநேகம் இப்படி யிருக்கும்.

19-வது மூடனுல் பணம் பரிகொடுத்தது

ஒருமூடன் ஒருசெட்டிடைக் கூட்டிக்கொண்டு ஊர்ப் பிரயாணம் போனுன். போகும்போது மெத்தக் கருக்கலான படியினுலே ஒரு மைதானத்திலே இவன் வழியிற்படுத்துக்கொண்டான். செட்டி சமீபத்திலேஒரு செடி மறைவில் படுத்துக்கொண்டான்; இப்படியிருக்க வழியிலே போகிற திருடர்களிலே மூடன் கால் தட்டுப்பட்டது. ஒரு திருடன் இதென்ன கட்டைபோல் இருக்கிறதே யென்ருன். மூடனுக்கு கோபம் வந்து போபோ உன்வீட்டுக்கட்டை இடுப்பிலே ஐந்து பணங்கூடமுடிந்துக்கொண்டு சட்டமாய் படுத்துக்கொண் டிருக்குயாவென்ருன்; பிடித்து அந்த பணத்தைபிடுங்கிகொண்டு போகிறபோது இந்தப் பணஞ் செல்லுமோ செல்லாதோவென்று பேசிக்கொண்டார்கள். மூடன் ஆ! என்பணம் எப்படிப்பட்டது வேண்டுமானுல் செல்லுஞ் செல்லாததற்கிதோ செட்டியாரிருக்கிருா; கேளுங்களென்று அந்த செட்டியைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னுன், அவர்கள் செட்டியிடத்திருந்த நூறு வராகனையும் பறித்துக் கொண்டுபோனுர்கள். ஆகையால் தப்பாமல் கெடுதிவரும்.

20-வது குடித்தனக்காரன் பயிரிட்டது

ஒரு குடியானவன் பத்து ஏர் வைத்து உழுது பயிரிட்டுச் சீவனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தத் தடவை உழுத புழுதிக்குஞ் சாவிக்குத் தீர்வையிட்டுத் தீர்மானத்தாற் பணம் வாங்கினுர்கள். அப்போது பத்தேர் குண்டங்களையுந் துணிமணிகளையும் விற்றுத் தெண்டமிருந்தான். பின்னும்பழையமுதல் பாக்கிக்கார

தரவுகாரன் வந்தான். அவனைக் காணமல் கட்டின கௌபீனத்தோடே யோடுகிறபோது வழியிலே வருகிற வேறொரு சேவகனைக் கண்டுபயந்து அங்கிருந்தசயினிய கோயிலிலேபுகுந்தான். சயவிக்கிரகம்நிர்வாணியாயிருக் கிறதைக் கண்டு அப்பா, நான் பத்தேர் வைத்துப் பயி ரிட்டு கௌபீனத்தோடு ஓடுகிறேன்; நீ எத்தனை ஏர் வைத்துக் கெட்டாய்? உனக்கிந்த கோமணமு மில்லா மல் போச்சுதே என்று கட்டிக்கொண் டழுதான்.

21-வது விறகுதலையன் எமதூதனைப் பரிகாசம் பண்ணியது

ஒரு விறகுதலையன் பிறந்து அறுபது வருஷமாக விறகுவிற்று சீவனஞ்செய்து வருகையில் ஒருநாள் காட் டிற் விறகொடித்துக் காட்டுகிறபோது தான் படுந் துன் பத்தை நினைத்து ஐயையோ எத்தனை நாளைக் கவதிபடு வேன். அடா பாவி! எமதூதா! என்னைக் கொண்டு போகலாகாதாவென்று மனஞ் சலித்துச் சொன்னான்; அவன் சொல்லுகையில் அவ்வழியாக வந்த எமதூத னென்னும் பெயரையுடையவன் யாது காரணமாக என்னை யழைத்தாயடா விறகுதலையாவென்று எதிரே வந்தான். அப்போது ஐயா கோபங்கொள்ளாதே யென் ருன்.

22-வது விவேகத்தால் நாற்குலப்பயன் சொல்லியது

சகலகலை வல்லவனென்னும் ஒருவித்துவான் ராஜ சபையில் வந்து முகல் மந்திரியைப்பார்த்து நாற்குலத் திற்கு பலன் சொல்லவேண்டு மென்ருன். மந்திரியுண் டாகிற பலனுண்டாகுமென்ருன். அச்சபையிலெளிய சேவகமும் வியாபாரிகட்கு பொழுதும் சூத்திரர்களுக்கு ஆசாரமும் மந்திரிகளுக்கு சேவகப்பட்டமும் கொடுத் தான்.

23-வது பெண்பிள்ளை ஒருவனை இகழ்ந்தது

ஒரு பெண்பிள்ளை கழுதையோட்டிக்கொண்டு ஊர் வழி போகும்போது அவள் வடிவமும் யௌவனமுங்

கண்டு இச்சித்த ஒரு நாயகன் அப்பெண்ணருகிற் சென்று கேளும் எவ்வனமாதே! உன் தாயாரையும் உன் தகப்பனுரையும் நான் கண்டு நெடுநாளாயிற்று; நீ அவர்களுக்கு நான் சொன்னதாகச் சொல்லவேண்டிய தென்னவென்ருல் உனக்கொரு முத்தமிடுகிறேன்; இவ் வண்ணம் முத்தமிட்டேனென்று சொல்லவேண்டுங் கண்ணே யென்ருன் அவள் சொன்னது இதோ கழுதைக்கு முத்தமிட்டால் அது முன்னம் போய்ச் சொல்லுமையா வென்ருன். அவன் வெட்கிப் போனுன்; தன்னை இகழ்ந்தவர்களை புகழ்ந்து தீர்க்கவும்.

24-வது மடையன் கோடாலியைப் பெட்டியிற் பூட்டியது

ஒரு மடையன் தனது பெண்சாதி ஒருகாசுக்குமீன் வாங்கிவைத்தாள்; அதைப் பூனை தின்றுவிட்டது. அப்பூனை தின்னும்போது பார்த்திருந்த மடையன் தான் காடுவெட்டுங் கோடாலியைப் பெட்டியில்வைத்துபூட்டி வருவான், அவன் பெண்சாதி கோடாலியைத் தினந்தோறும் பெட்டியிற்போட்டு பூட்டுவதேனென்ருள். ஒருகாசு மீனை தின்ற பூனை நாலுபணத்துக் கோடாலியைத் தின்றுவிட்டால் என்ன செய்யலாமென்ருன்.

25-வது குருடனுக்கும் கூனனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை

ஒருகண் குருடன் வரும்போது அவனைக்கண்ட கூனன் இகழ்ச்சியாக வாருமையா ஒருகண் பார்வைக்காரரே என்ருன். குருடன் கூனனுக்குச் சொல்லுகிருன். மெய்தானையா முதுகு மூட்டைக்காரரே தான் ஒருவரை ஒரு கண்ணும் மற்றொருவனை ஒரு கண்ணுமாகப் பார்க்கிறேனென்ருன்.

26-வது வெங்கடரெட்டி திருப்பதிக்குப் போனது

ஒரு ஊரில் குடியாகிய வெங்கடரெட்டி என்பவன் தன் பெண்சாதிக்கு நான்கு வருஷகாலமாய் திருப்பதிக்குப் போகவேணுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் உண்மையாகத் தான் கொல்லையில் காவ

விருந்தபடி திருப்பதிக்கு போய்விட்டான். அவன் போனபோது நெருப்புச்சட்டியை அக்கொல்லையிலே இருந்த கன்றுக்குட்டி வைக்கோல்போரின் பக்கத்திற் கவிழ்த்து தூவபோறை பற்றிக்கொண்டு அந்த கன்றுக் குட்டி இறந்துபோய்விட்டது. இது இறந்ததும் வெங் கடரெட்டி திருப்பதிக்குப் போனபோது மறிமாலூர் வந்து வைக்கோல் பற்றிக்கொண்டதைப்பார்த்து வெங் கடரெட்டி வெந்துபோனனென்று போரைக்கலைத்து பார்க்கும்போது சாம்பலுடனே கன்றெலும்பிருக்க அதைரெட்டி எலும்பென்று நிச்சயித்து பால் முதலிய வைகள் தெளித்து விட்டார்கள். தாலியறுத்த பத்தா நாள் வெங்கடரெட்டி திருப்பதிக்குப்போய் மொட்டை யிட்டுக்கொண்டு நாமத்தைசாத்திதடியெடுத்துதோளில் வைத்துக்கொண்டு தன் வீட்டுத் தோட்டத்து வழியாக தீபம் வைக்கிற சமயத்தில் வந்ததை ஒரு பெண்பிள்ளை பார்த்துநடுநடுங்கி வாய்குளறிவீரிட்டழுதிறந்துபோன வெங்கடரெட்டி பிசாசாக வந்தானென்றுநெடுங்குரலிட் டுக்கூவினள். அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு வந்துபார்த் தவர்கள்நாவுலர்ந்து நாபிவரண்டு திடுக்கிட்டுக்கண்களை மூடிக்கொண்டு மண்ணேடுமண்ணய் நிலத்தில் வீழ்ந்து மூர்ச்சையானர்கள். வெங்கடரெட்டி நம்மைப்பார்த்த வர்களெல்லாம் பிசாசென்று பயப்படுகிருர்கள். காளி கோயில் பூசாலி மந்திரக்காரன் அவன் பயப்படமாட் டான். அவருக்குச்சொல்லிப்பயந்தெளிவிப்போமென்று கோயில் வாசற்படியில் நின்றிருந்தான். பூசாலி தீபம் வைக்கப்போகும்போது வெங்கடரெட்டிப் பிசாசு இங்கு வந்து விட்டானே எப்படியென்று நினைத்துக் கோயில் வாசற்படியில் நின்றிருந்தவனைப் பார்த்துபயந்து பேதி யாகி விழுந்திறந்தான். வெங்கடரெட்டி ஊரில் வந்து வீட்டுக்குவீடு கதவைத்தட்டி ஊராரே கதவைத்திறவுங் கள்; என்பேர் வெங்கடரெட்டி நான் திருப்பதிக்குப் போய் வந்தேன். இதோ எனது என் நாமத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்லி அழைத்தான். யாவரும் பயந்து பிசாசு வீட்டுக்கு வீடு கதவை யிடிக்கிறது என்று இரவுமுற்றும் நித்திரையில்லாமலிருந்தார்கள்.

பொழுது விடிந்தவுடனே அவனைக்கண்டு ஊரில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

27-வது கொள்ளு வறுத்து வாயில் கொட்டியது

ஒரு கள்ளன் ஒரு செட்டி வீட்டிற்குப்போய்க் கொள்ளு திருடினான். அக்கொள்ளை அவ்வீட்டின் அடுப்பிற்போய்ச் சட்டிவைத்து வறுக்கும் வேளையில் அங்ஙனம் படுத்து நித்திரை செய்கிறவன் குறுகுறு வென்ன குரட்டைவிட்டான். அதைக்கேட்ட திருடன் கூவாதே உனக்கு வறுத்து தருகிறேனென்று சொன்னான் அவன் மற்றும் குறட்டைவிட்டான். அதற்கவன், ஆ! என்ன சொன்னாலுங் கேழ்க்கமாட்டேனென்கிறான் இன்னம் சற்றுநேரம் பொறுத்திரு பாதிதருகிறேனென்றான். அப்படி சொல்லும்பொழுது மறுபடியும் கொறட்டைவிட்டான். திருடன் என்னடா வறுப்பதற்குள்ளே இத்தனை ஆத்திரப்படுகிறாய். நீதான் மூன்பாகத் தின்னென்று வருத்தகொள்ளை தூங்கியவன் வாயிற் கொட்டினான். அவன் வாயிலடித்துக்கொண்டு சீலையை வாரி சுருட்டி எழுந்திருந்து பெருங் குரல்கொண்டு அழத்தொடங்கினான். எல்லோரும் விழித்துக்கொண்டு ஏனப்பா அழுகிறாயென்றார்கள். திருடன் வறுப்பதற்கு முன்னம் வாய்பதட்டமாகச் சுடசுட வாயிற்கொட்டிக் கொண்டு அழுகிறானென்று ஓடிப்போய்விட்டான்.

28-வது கழுதை நாயைப்போல மோசம் பண்ணியது

ஒருவன் வீட்டில் சுமையெடுத்துத்திரியும் கழுதை ஒருநாள் வேலையில் தானெத்தனைப் பிரயாசைப்பட்டாலும் தன்னெஜமான் தன்னையடித்து வருத்தப் படுத்துகிறதை யெண்ணி இதென்ன காரணம் இந்தவீட்டிலே நாயொன்றிருக்கிறது. அதுவோ வேறொரு வேலையுஞ் செய்கிறதில்லை. எஜமானனோ அதன்பேரிலே வெகு பட்சமாய்க் கூட வைத்துக்கொண்டு தான் சாப்பிடுகிறதை அதற்குப் போட்டு வளர்க்கிறான். நாமென்ன செய்தாலும் கொஞ்சம் வைக்கோலைப் போடுகிறான். அதுவும் வயிற்றிற் கெட்டவில்லை. இந்த வித்தியாசமே

னென்றால், அந்த நாய்க்குட்டி எஜமானிடத்திலும் அவர் தன் பிள்ளைகளிடத்திலும் செல்வங் கொஞ்சிக் கொண்டு வருகிறது. இரண்டு காலையும் எடுத்தவர் கைமேலு மடிமேலும்வைத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு முத்தங் கொடுக்கிறது. அவர்களோடு கூடக் கட்டிலின் பேரிற் படுத்துக்கொண் டிருக்கிறது. இதனாலேதான் அவர்களுக்கு பக்ஷப்பிடித்ததென்று கழுதையெண்ணிக் கொண்டு ஒருநாள் வேளையில் வீட்டுக்குடையவள் படுத்து நித்திரை பண்ணுகின்றபோது கழுதை போய் அதனுடைய இரண்டு காலையுந்தூக்கி அவள் சிரசில் வைத்து முகத்தோடு முகம் நெருங்கி முத்தமிட்டது. எஜமானி வாரிச் சுருட்டி எழுந்திருந்து தடியெடுத்து துரத்தினாள். அடாது செய்தவர் படாதபாடு படுவார்.

29-வது மூடத்தனத்தால் வீட்டைக் கொளுத்தியது

ஒரு கிராமத்திலிருக்கும் ஓரெளியவன் தன்மைத்துனன் வெகு தூரத்திலிருக்கும் பட்டணத்தில் வாசம் பண்ணுகிறதறிந்து அவன் வீட்டுக்குப்போய் தன்னை இன்னானென்றறிவித்து அன்றிராத்திரி அவனுடனே கூடஉட்கார்ந்து போசனம் பண்ணுகையில் அந்தவீடு முழுதும் வெளிச்சமா யிருக்கும்படி மாடத்திலெறிகிற விளக்கைப் பார்த்து தனக்குள்ளே யாச்சரிய மடைந்து பக்கத்திலிருக்கின்ற மச்சானைப்பார்த்து இப்படி வெளிச்சம் பண்ணுகிறது இதுவென்ன வஸ்து நான் பார்த்ததில்லை யென்றான். அவன் பரிகாசமாய் இது சூரியன் குஞ்சு தீவுகளிலிருந்துவந்ததென்று சொன்னான். பிறகு அந்த வீட்டு மனிதர் சற்றப்புரம் போனதைப் பார்த்து அந்த சூரியன் குஞ்சைத் தன்னூருக்குத் திருடிக்கொண்டுபோக நினைத்துச் சீக்கிரமாக அதை யெடுத்து வீட்டிறைப்பில் ஒளித்து வைத்துவிட்டு பேசாமலிருந்து விட்டான். அது வைக்கோற் கூரை வீடாகையினாலே உடனே பற்றிக்கொண்டது. அது பற்றி விழுந்தவுடனே மற்ற மனிதர்கள் அதிலே மறைந்துகிடக்கிற பண்டங்களை கோலால் கிளறியெடுக்

கையிலே இந்த நாட்டுப்புறத்து மூடனும் அந்தப் பண்டங்களை யெடாமற் கிளறிக்கொண்டிருந்தான் அதுபார்த்தவர்கள் என்ன தேடுகிறு யென்றூர்கள். இங்கே சூரியன் குஞ்செடுத்து வைத்தேன் அதைத்தான் பார்க்கிறேனென்றான். ஐயோ நீயோமோசம்பண்ணினுயென்று அடித்து துரத்தினூர்கள். ஆதலால், மூடர்களுடைய கூட்டுறவிப்படியே யிருக்கும்.

30-வது மூக்கரையன் தன்னைப்போலாக்கியது

ஓர் ஊரிலே மூக்கரையன் ஒருவன் தன்னைப் பார்க்கும் பலரும் நகைக்காதிருக்கிறதை யாற்றக் கூடாமையாற் றனக்குள் ஓர் உபாயத்தை எண்ணிச் செய்வதாவது: ஒவ்வொரு வேளையில் இருந்தாப்போ லிருந்து வானத்தை ஏறெடுத்துப் பார்த்து லோககர்த்தாவே! உம்மைச் சிந்திக்கிறேன்; வாழ்த்துகிறேன்; வணங்குகிறேன்; இப்பால் மான பிரபஞ்சத்திற்கிட்ட வருந்துகிற இந்தக் கொடியோனுக்கும் திருக்கைக் கொடுத்தருளும். உமது திருமேனிப் பிரகாசத்தை எதற்கொப்பிடுவேனென்று இவ்வாறு கண்ணீர் ததும்பி உடம்பு சிலிர்த்து நடுங்கி வாய்குளறிச் சொல்லிப் பின் சூழ்ந்து நிற்கின்ற சனங்களை நோக்கிச் சனங்களே! இதோ நிற்கின்ற சனங்களைப்பாருங்கள். ஐயையோ வீணுக நின்று காலங்கழிக்கிறீர்களேயென் றிரங்குவான். இவனைச் சிலர் நம்பி ஐயா எங்கள் கண்கட்கும் சுவாமியைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று காலில் வீழ்ந்தபோது மூக்கில்லாமலிருந்தாற் காணலாமென்றுசொல்ல இவர்க ளப்படியே மூக்கறுத்துக்கொண்ட பிறகுஞ் சுவாமிதெரியாமல் இவன் மோசஞ்செய்தானெனத்தெரிந்து மூக்கிருக்கிறவர்கள் தங்களையும் நகைப்பார்களேயென்று நினைத்துச் சுவாமி எங்கள் கண்ணுக்கு நன்ருகத் தெரிகிறுர். கொஞ்சம் கஷ்டத்தினுலே எவ்வளவுபெரிய லாபம் பெற்றேமென்று ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறேமென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். அதை நம்பி அந்த ஊாரெல்லாஞ்சிலநாளையில் மூக்கறுத்துக்கொண்டார்கள். ஆதலால், கெட்ட மார்க்கத்திலிருக்கிற ஒருவன் மற்றவர்களையும் அதிலிருக்கப் பிரயாசைப் படுவான்.

31-வது கழுதை யுபகாரம் நினைக்கப்போய் தடியடிபட்டது

ஒரு பெருங் கிராமத்துப் புடவையை வெளுக்கும் வண்ணான் அவ்வுடைகளைச் சுமக்கிறதற்கு ஒரு கழுதை யையும் தன் வீட்டுக் காவலாக ஒரு நாயையும் வைத் திருந்தான். இப்படியிருக்கிற காலத்தில் ஒருநாளிரவில் நல்லகருக்கிலே ஆறுபேர் திருடர் அவன்வீட்டிற் கன்னமிட வந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த நாய் குலையாமல் சும்மாயிருந்தது. கழுதையானது நாயே நீயேன் சும்மாயிருக்கிறாய்? நம்முடைய எஜமான் வீட் டில் திருடுவதற்கு கள்ளர்வந்து உள்ளேபதுங்கி யிருக் கிறார்களே! நம்முடைய வசத்திலிருக்கிற விலையேறப் பெற்ற ஆடைகளெல்லாம் போய்விட்டால் எஜமான் நொந்துபோவானே யென்றது. இதற்கு அந்த நாயா னது கழுதையே இப்படி யிவர்கள் அநேகமுறைதிருட வந்தார்கள். அப்பொழுதே நான் குலைத்து குலைத்து எஜமானை யெழுப்பிவிட்டேன். கள்ளர் ஓடிப்போனார் களே. அதை நீயும் அறிவையே. அந்த நன்றியறிகிற குணம் நம்முடையஎஜமானனிடத்திலில்லை. ஆதலால் அவர்கள் புகுந்து திருடிக்கொண்டு போகட்டும். நமக்கு நிமித்தியமில்லை யென்று நாய் சொல்லிற்று. இந்த முறை தானுகிலும் கூப்பிட்டுத் தன் எஜமானை எழுப்பிவிடுவோமென்று கழுதை இடிமுழக்கம் போலக் கதறி கூப்பிடத் தொடங்கிற்று. திருடர் அப்புறம் பதுங்கி யிருந்தார்கள். வண்ணான் அவ்விரைச்சல் பொறுக்கமாட்டாமல் எழுந்தோடிவந்து கொழுத்த கழுதையென்று வைது தடியால் இடுப்பொடிய அடித்து விட்டுக் கோபத்துடனேபடுத்துக்கொண்டான். திருடர் மீண்டும் உள்ளேவந்து புகுந்து துணிமணிகளை யெல் லாம் வாரிக் கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். பார்த் திருந்த நாய் கழுதையைப் பார்த்து, நான் சொல்லியும் கேளாமற் போனாயே! நீ செய்த நன்றிக்கு நம்மாண்ட வன் செய்த நன்றியைக் கண்டாயோ; ஆகிலும், நான் செய்யும் வேலையை நீ செய்ததால் இப்படி வந்தது. ஆதலால், அவனவன் வேலையை அவனவனே செய்ய

வேண்டும்; ஒருவன் செய்வதை மற்றொருவன்செய்தால் இப்படியேவந்து நேரிடுமென்றது.

32-வது புளியமரத்தை வெட்டப்போய் எள்ளைச் சம்பாதித்துக் கொண்டது

ஒரு குடியானவன் கலப்பைக்காக அந்தவூரில் நெடுநாளாக விருக்கிற புளியமரத்தை வெட்டப்போய் அடியிலொரு வெட்டுப்போட்டான். அதில் வெகு நாளாக விருக்கிற சில பேய்சள் இறங்கிவந்து ஐயா! இதை ஏன் வெட்டுகிறீர் என்றதுகள். அவன் எள்ளுக் குழவுக் கலப்பைக்காக வெட்டுகிறேனென்றான். அதற் கந்தப்பேய்கள்தங்களுக்கெள்ளு கொடுத்துவருகிறோம். இதை வெட்டாமல் தயைசெய்யவேண்டு மென்றதுகள். அதற்கவன் நல்லதென்று சம்மதித்து வருஷத்தில் நூறுகலம் எள்ளுவாங்கிக்கொண்டு வந்தான். அப்படி யிருக்கையி லந்த பேய்களிடத்திற்கு ஒரு உறவின்முறை பேய் வந்து அங்கேயிருந்த பேய்களைப்பார்த்து என்ன விசனமாக விருக்கிறீர்களென்றது, நாங்களென்ன சொல்லப்போகிறோ மிந்தவூரிலிருக்குங் குடித்தனக்கார னுக்குத் தினந்தோறும் எள்ளு திருடிக்கொண்டு வரு வதே காரியமா யிருக்கிறது. அதனா லலுத்துப்போகி றோம் என்றதுகள்; இதைக்கேட்ட அந்த புதுப்பேய் கள் ஒரு சிறு மனிதனுக்கு பயப்படலாமோ இதோ அவனை நான் கொல்லுகிறேனென்று போய் அவன் மாட்டுத்தொழும் தோட்டத்தில் தெரியாமல் உட்கார்ந் திருந்தது. அப்போது அந்தக் குடியானவன் சிலமாடு களுக்குச் சூடுபோட்டுக்கொண் டிருந்தமையால் புதுப் பேயென்கிறவூரில் வாங்கிவந்த ஒரெருதையுஞ் சூட நினைத்து அடா அந்த புதுப்பேயைக் கட்டுங்கள் சூட வேணுமென்றான். இந்தப்பேய் தன்னையென்று நினை த்து கீழே குதித்து வந்து காலில் விழுந்து என்னைச் சுடாதேயு மென்றது இதன்மேல் கிரகித்துக்கொண்டு எங்கே வந்தாய் சீக்கிரத்தில் சொல்லென்றான். இவ்வூர் பேய்கள் இத்தனை நாளும்போல் உங்களுக்கு எள்ளாக வேணுமா எண்ணெயாகவேணுமாவென்று கேட்டு வரச்சொன்னதுகளென்றது. அவன் நீயுங் கூடவிரு

ந்து இன்றுமுதல் எண்ணெயாகக் கொண்டுவாருங்க ளென்றான்; அது நல்லதென்று அந்த வூர்ப்பேய்களு டனே சொல்லி முறையிட்டது அதுகேட்டு நீ செய்த உபகாரமா ஒட மறுந்துண்டுறங்கி விழுந்ததையோ என்று வெறுத்துக்கொண்டு இதனுடனே எண்ணெய் கொண்டுவா துவக்கிற்று.

33-வது ஒரு ஸ்திரீ தன் புருஷனையும் பூதத்தையும் துடைப்பைக் கட்டையினால் அடித்தது

ஒரூரில் ஒருபிராமணன்பிச்சையெடுத்துக்கொண்டு வந்து பெண்சாதிகையிற் கொடுப்பான். அவள் அதை சமையல்பண்ணி அன்னமிட்டுத்துடைப்பக்கட்டையாலே புருஷனை ஓரடி தினம் அடித்துவருவாள் பொல்லாத வள் எத்தனை நாளைக்கு இவள் கையில் அடிபடுகிற தென்று நினைத்துப் பத்துநாளைக்கு அண்டை கிராமத் துக்கு போய் வருகிறேனென்று பெண்சாதியுடனே சொன்னான். நீபோனால் துடைப்பைக் கட்டையாலே யாரை யடிக்கிறதென்று கேட்டாள். தான் வளர்த்த அரசமரமிருக்கிறது அதை அடியென்று சொன்னான். அவனப்படியே போனவுடன் புருஷனுக்கு வைக்கிற அன்னத்தை வைத்துத் துடைப்பக்கட்டையாலந்த அரச மரத்தை யடித்தாள் அதிலே வெகுநாளாய் வாசமா யிருக்கிற அந்தபூதம் யில்லையென்று ஓடிப்போகிற போது அந்த பிராமணனைக்கண்டு நானொருநாள் அடி பட்டதினாலே சரீரம் நோகுதே நீ எத்தனைநாள் யடி பட்டாயோவென்று சொல்லி அவள் உபத்திரவமெல் லாம் நீங்க நானுனக்கு ஓர் உபாயம் செய்கிறேன். அது என்னவெனில்: இந்த ஊர் இராஜாவினுடைய பெண் ணைப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறேன்; ஆர்வந்து மந்திரித் தாலும் போகேன்; நீ வந்தால் போய்விடுவேனென்று சொல்லி ராஜாவினுடையபெண்ணைப் பிடித்துக்கொண் டது ராஜாவும் மந்திரவாதிகளை அழைப்பித்து பார்க் கும்போது இந்த பிராமணனும் போய் இராஜாவினு டைய பெண்ணை விட்டுப்போவென்று மந்திரிக்கிறவன் போலச்சொன்னான். அப்பூதம் நான்போகிறேன். இனி மேல் நானிருக்கிறவிடத்துக்கு வந்தால் கொல்லுவே

னென்று சொல்லிப்போய்விட்டது. இராஜாவப்பூதம் போய்விட்டதென்று சந்தோஷித்து அப்பிராமணனே யழைப்பித்து அவனுக்கு வேண்டிய திரவியத்தைக் கொடுத்து வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்க, அந்த இராஜாவின் மந்திரியுடைய பெண்ணை அந்தப் பூதம்போய் பிடித்துக்சொண்டது. அதை ராஜாவறிந்து அந்தபிராமணனே யனுப்பினன். இப்படியே இந்த பிராமணன் அவ்விடத்திற்குபோக அந்தப் பூதம் ஏன் வந்தாயென்று கோபித்துக்கொல்ல வருகிறபோது என் பெண்சாதி துடப்பைக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டு வந்தாள். அந்த சமாச்சாரஞ்சொல்ல வந்தேனென்ருன். எங்கே வந்திருக்கிருளென்று கேட்டது. இதோ தெருவிலே வந்திருக்கிருளென்ற சொல்லைக் கேட்டு பயந்தோடிவிட்டது.

34-வது இரராஜா சினேகவாஞ்சனையைக் குறித்து வினவியது

சந்தனதரு வென்னும் பட்டணத்தில் அரசு செய்துக்கொண்டிருந்த யோகசித்தனென்பவன்தேசத்திலே ஒருவருந் தீமைசெய்யாமல் நன்மை செய்தொழுகும்படி அதிகாரஞ் செலுத்திவரும் நாளில் மதியூகி அதியூகி யென்கிற இருவரும் அவ்விராஜாவைக் கண்டுகொண்டார்கள். அப்போது அவர்களைப் பார்த்து யாருடனே சிநேகிக்க லாகாதென்று வினவினன். அதற்கு மதியூகி சொல்லுகிருன்: ஆற்றூரென்கிற ஒருகிராமத்திலிருந்த ஒரு குடியானவன் ஒரு நாயை வளர்த்தான் அந்நாய் அவனை விட்டுப் பிரியாம லிருக்கும்போது ஒருநாள் நீராடவேண்டுமென்று குளத்துக்குப் போனுன். நாயானது முன்னேயோடி முதலை யிருக்கிறதாகவும் கண்டு குலைத்துத் திருப்பி ஓடிவந்து தன்னை வளர்த்தவனைப் படியிலே நடந்து போகாமற் றடுத்தது. அதைத் தள்ளிப்போட்டு தண்ணீரிலே இறங்கிப் போகும்போது அவனுடுத்தியிருந்த உடையைக் கவ்வி யிழுத்து தடுத்தது அந்த நாயைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளித் தண்ணீரி லிறங்கினன். தனக்கு அன்னங்கொடுத்து வளர்த்தவனை இந்த நீரிலிருக்கின்ற முதலை பிடித்துத் தின்று

விழுங்கிப்போட்டால் ஆர் அன்னங்கொடுப்பார்களென் றுஞ் சிநேகிதனைக் காக்கவேணு மென்றும் நினைத்து தண்ணீரிலே முன்போய்விழுந்த நாயை முதலைபிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போகும்போது இவன் கண்டு என்னிமித்தமாக இந்த நாய்த் தன்னுடலைக் கொடுத்து பிராணனைப் போக்கடித்துக் கொண்டதென்று துன்ப முற்றுருனைகையால் நாயை யொத்தவன் என்னுடனே சிநேகிக்க வேண்டுமென்ருன். அதியூகி சொல்லு கிருன்: ஒரு ராஜாவானவன் தன் யானையை வளர்க்க நல்ல பாகனுய் ஒருவனை வைத்தான். அந்த யானைப் பாகன் தினம் தினம் ஆற்றிலே கொண்டுபோய் குளிப் பாட்டி அதற்கு வேண்டிய சவனங்கொடுத்துவரும் நாளில் ஒருநாள் ஒருகாலை மறைத்தெடுத்துக் கொடுத் தான். என்னை எழுப்பாமற் போனுயென்று கோபித்துக் கொண்டு வேலைக்காரனை அடித்து உதைத்தான். அப் போது வேலைக்காரன் ஐயா! இரண்டு காகத்தைப் பார் த்து எனக்கு வந்த லாபத்தை இதோ நீங்கள் பார்க்க வில்லையா வென்ருன். எஜமான் வெட்கப்பட்டான்.

35-வது புருஷனை பெண்சாதி அடித்தது

ஒரு மூடச்சேவகன் தன் மனைவியை நாள்தோறும் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால் இவள் சற்றுங் குற் றஞ் செய்யாத நம்மைக் காரணமில்லாம லடிக்கிறபடி யால் இம்மூடனுக்கு நல்லபுத்தி வருவிக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் அவன் வழக்கப்படியடித்தான். நீ எதற்காக இப்படி யடிக்கிருய் என்றுகேட்க, அவன் தானேதாகிலும் ஒன்றுசொன்ன படியே செய்யாமையால் அடிக்கிறேனென்ருன். அவள் இனிமேல் நீ சொன்னபடி செய்வேனப்பா செய்யும் போது என்னை யடியாமல் திட்டாமல் பட்சமாயிருக்க வேண்டுமென்று சத்தியம்பண்ணுவித்துக்கொண்டாள். பின்பு ஒருநாள் அடியடி எங்கே போகிருயென் றழைத் தான். அவள் ஓடிவந்து ஒரு தடியால் அவனை யடித் தாள். அவன் என்னகாரியஞ்செய்தாயடி எனப் பின் னும் ஒருதரம் அவனையடித்து நீ சொன்னபடியேசெய் தேனென்ருள். மற்ருெருநாள் புருஷனுக்கு கலத்தில்

சோறிடும்போது அடி தலைமேலே உமியென்றான். அவள் அவனை ஒருதர மடித்து தலைமேலே எச்சிலையு மிழ்ந்தாள். பின்னொருநாள் இந்த பணத்தை வீட்டுக் குள்ளே வையென அவள் மூர்க்கமடைய பணமே யென்று வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். பின்பவன் எவை யெல்லாம் பார்த்திருந்து வெட்கப்பட்டு கோபத்தை விட்டு அவளையுபசரித்து அவள் புத்திகேட்டு நடந்து நல்லவனானான். ஆகையால் அறிவில்லாதவன் பெண் களிடத்திலும் தாழ்வு படுவான். உமிழ் உமியெனக் கொத்தமிழ் வழங்கும்.

36-வது குருதன்னிடத்தில் கற்கவந்த பெண்ணின் பேரில் இச்சைகொண்டு உயிர் விட்டது

ஒரு கனவர்த்தகன் தன் பெண்ணை ஒரு பிராமண னிடத்திற் படிப்பித்தான். படித்து வருகையில் அந்தப் பெண் திரண்டாள். அதை தகப்பனறிந்து மகளையழைப் பித்து அம்மா நீ படித்துக்கொண்ட உபாத்தியாயருக்கு கொடுக்கவேண்டிய தட்சணைகொடுத்து செலவு வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிலிருமென்றான். அப்படியே அவள் உபாத்தியாயரிடத்திற்குப் போய் தாம்பூலந் தட்சணை கொடுத்து நமஸ்காரப்பண்ணித் தன் பிதா சொன்ன தைச்சொல்லி செலவு கொடுமென்றாள். இச்சாபல்லிய உபாத்தியாயர் திடுக்கிட்டெழுந்து பெண்ணே! இந்த அப்பிரயோசன பணத்துக்காகவா உனக்கு நான் இது வரையிலும் பாடுபட்டேன் உன் பிதா கொடுத்த பணம் விஸ்தாரமிருக்குது உன்னுடைய ஆலிங்கனத்தைவெகு வாக நம்பியிருக்கிறேன் அதைதட்டாமல் நிறைவேற்று வாயென்று வாயிழந்துசொன்னான். அதுகேட்ட அந்த மானமுள்ள குலத்திற்பிறந்த பெண்ணினுடம்பு நடுங்கி அடா நன்றிமறந்த துரோகி என்னை இச்சிப்பது உனக்கு முறைமையா கற்றறிமோழையே உடனேகெட் டுப்போவாயென்று வைதுவிட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து ஓடிப்போய்விட்டாள். பிராமணனுக்கு பின்புத்தியாகையால் கோபத்துடனே அந்தவர்த்தகன் இடத்திற்குப்போய் ஐயா நீரின்னு மிருக்கிறீரோ வென்று அழுதான். அதென்னவென்றால் உன் குமார

த்தி பெரிய மனுஷியான நாள் அப்படி யிருக்குதென் ருன். செட்டி அவிவேகியாகையால் அதற்கென்ன செய் யலாமென்ருன். உடனே அவனையொரு பெட்டியில் வைத்து நதியில் விட்டுவிடுவதே காரியமாகுமென்ருன். அவனின் வார்த்தையை நம்பி அப்படியே யாற்றில் விட்டுவிட்டான். நதியில் அந்தப்பெட்டி மிதந்துபோகி றதை அங்கே வேட்டைக்கு வந்த ராஜா கண்டெடுத்து பல்லக்கில் வைத்துக்கொண்டு வேட்டையி லகப்பட்ட புலியை பெட்டியில் அடைத்து நதியில் விட்டுப் போய் விட்டார். பின்வந்த உபாத்தியாயர் இரகசியமாக ஆற் றுக்கு வந்து அதில் மிதந்துபோகிற பேழையைத் தடுத்து இழுத்துக்கொண்டு வந்து சில ஆள்களின் தலையிலெடுப்பித்து வந்து தன்னறையில் வைத்துக் கொண்டான். பிறகு தான் போசனம் பண்ணி சந்தன புஷ்ப முதலான திரவியங்களை யணிந்துக்கொண்டு துராசையின் அவசரத்தினுல் இப்போது என்ன சொல்லுகிருய் பெண்ணேயென்று பெட்டியைத் திறந் தான். அது அடைபட்டிருக்கிற புலியாகையால் பொதுக்கொன்று பயந்து ஊட்டியைக் கடித்து ஊரில் வீழ்ந்தோடிப்போய்விட்டது. ஆகையால் மோசம் செய் தவனை நாசம்பண்ணும்.

வேடிக்கைக் கதை முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ஐந்துக்கு கதைகள் நூற்றுஏழு.

ஆருவது அத்தியாயம்

கட்டுவாக்கியக் கதை

முதலாவது வரவர மாமி கழுதைபோலானது

ஒருத்தி தன் புருஷன் திக்காமுகனுய்த் தன் சொற் படி நடக்கையிலே தன் மாமிசெய்கிற வேதனைக்குப் பொறுக்காமல் அவளை நீக்கிவிட ஆலோசனை செய்து புருஷனுக்குப் பால்சாத மூட்டையும் கிழவிக்குகளிமண் மூட்டையுங் கொடுத்து அக்கிழவியைக் கொண்டுபோய்

ஒரு காட்டுக்குள்ளே விடும்படியாகப் புருஷனுக்குப் போதித்தனுப்பினுள். அப்பாதகன் பெண்சாதி போதனைக் குட்பட்டுத் தாயை வஞ்சனைசெய்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் நடுக்காட்டிலே ஒருகுளக்கரையி லிறங்கி அவன் மூட்டையை மாருட்டமாக எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்; பின்பு சற்றுநேரங்கூப்பிட்டுபார்த்துக் கிழவி மகனைக் காணும லழுதாள். அப்போது நீராட வந்ததொரு தெய்வ கன்னிகைகண்டு கிழவி சமாச்சாரத்தை விசாரித்துத் தேற்றி கட்டுசாதத்தை தானுங்கிழவியுமாகச் சாப்பிட்டு பிறகு மனமகிழ்ந்து அக்கிழவியை அழகுள்ள குமரியாகச் செய்து வேண்டிய ரத்னுபரண வஸ்திரங்களையும் கொடுத்தருளி அவள்வீட்டுக்குப்போகும் வழியையுங்காட்டினுள். அவள் தனக்குக்கிடைத்த சிறப்புகளைத்தன் மகனுக்கும்மருமகனுக்குமறிவித்தாள். மகன் அளவற்ற சந்தோஷத்தையடைந்தான். மருமகள் மிகவும் பொருமைகொண்டு முன்போல பால்சாத மூட்டையை புருஷன் கையிலும் களிமண் மூட்டையைதன் தாய் கையிலுங் கொடுத்து முன் மாமியை விட்டவிடத்திலே தாயையும்விட்டு செடி மறைப்பிலிருந்து தெய்வ கன்னிகையின் அருள்பெற்றபின்பு அழைத்துக்கொண்டு வாவென்ருன். அந்த மூடன் அப்படியே அழைத்துக் கொண்டுபோய் முன்னே தன் தாயை விட்டவிடத்திலே விட்டு செடிமறப்பிலே யிருக்க தெய்வகன்னிகை வந்து பார்த்து நீயாரம்மா அதென்ன மூட்டையென்று கேட்டாள் கட்டுசாதமூட்டை யென்ருள். அதையெடுத்துக் கொண்டுவரச்சொல்லி அவிழ்த்து பார்க்கும்போது களிமண்ணுயிருக்கக்கண்டு நீவீடுபோய்ச் சேருவதற்குள்ளே கழுதையாகிப்போகக்கடவாயென்று சபித்தாள். உடனே கிழவிபுறப்பட்டுக் குளக்கரையேறக்கைகால்களிற் குளம்புண்டாகி அப்புறம் போகக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் அக்கழுதையின் அவயங்களெல்லாம் உண்டாகிக்கொண்டேவந்து வீட்டண்டையிலே போகும்போது முழுதும் கழுதை ரூபமாய் வாழ்வாளென்று சத்தந் தொடங்கியது. அந்த வோசை கேட்டு உள்ளேயிருந்த பெண்சாதி யோடிவந்து இதேது கழுதை யென்ருள். அதற்

குப் புருஷன் வரவரமாமி கழுதைபோலாளுளென்ருள். அது கட்டுவாக்கியமாக வழங்குகிறது, ஆகையினுல், 'வாரது வராது எண்ணப்பட்டும் வருகிறது போகாது நம்மை விட்டும்' என்கிற பழமொழியே உண்மை யாச்சுது.

2-வது பஞ்சமா பாதகன் பரிசுத்தமானது

ஒருவன் அநேகம் பாவங்களைச் செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு பெரியவர் வந்து நரகத்துக்கேதுவாகிய இந்தப் பாவங்களை விட்டுவிடென்ருர். அவன் விடமாட்டேனென்ருன். பெரியவர் பொய்யை மாத்திரமாகிலும் விட்டுவிடென்ருர். பஞ்சமாபாதகன் நல்லதென்று அன்று முதலாகப் பொய்யை விட்டுவிட்டு ஒரு நாள் ராத்திரியில் ராஜாவீட்டில் திருடப்போனுன், மாறுவேஷங்கொண்டு நகர் சோதனைக்குவருகிற ராஜா திருடனைப் பார்த்து நீ எங்கே போகிருயென்று கேட்க, திருடப்போகிறேன் வாவென்று இட்டுக்கொண்டுபோய் ராஜாவை வெளியிலே காவல் வைத்துக் கன்னமிட்டு உள்ளேபோய்ஒருபெட்டியைத்திறந்து அதிலே மூன்று இரத்தினங்களிலே பங்கு பிரியாதென்று ஒன்றை வைத்துவிட்டு இரண்டை யெடுத்துக் கொண்டுவந்து ராஜாவிற்கு ஒன்று கொடுத்து தானென்று எடுத்துக் கொண்டான் அதன்பின்பு ராஜா உள்ளேபோய் அந்த ரத்தின மிருக்கக்கண்டு சந்தோஷித்து மந்திரியை அழைப்பித்து இராத்திரி வீட்டுக்குள்ளே திருடன் வந்தாப்போல இருக்கிறதே என்ன களவு போச்சுதோ போய்ப் பாரென்ருன். மந்திரி பெட்டியைத் திறந்து பார்த்து அதிலிருந்த ஒரு இரத்தினத்தை யெடுத்துக் கொண்டு மூன்று ரத்தினம் போய் விட்டதென்ருன் அதைக்கேட்ட மாத்திரத்திலேமந்திரியை அயோக்கியனென்று நீக்கிவிட்டுத் திருடனை சத்தியவான் என்று நம்பி மந்திரிதனத்தைக்கொடுத்தான். ஆகையால் நிஜமென்றிருந்தால் பல தீங்குகளையும் நீக்கும்.

3-வது யாராத்தாள் செத்தாலும் பொழுது விடிந்தால் தெரியுமென்றது

ஒருவனுக்குத் தாயாரும் மாமியாரு மிருந்தார்கள். அவன் பெண்சாதிக்குத் தன் தாயார்மாத்திரமிருந்தால் தன் மனதின்படி நடக்கலாம் தன்மாமியார் இருந்தால் அதற்கு விரோதமாயிருக்குமென்று யோசித்து அதை வெளிப்படுத்தாமல் புருஷனுடனே உன் தாயார் என் தாயாரை யிருக்க வொட்டாமல் எப்போதும் கலகம் பண்ணுகிருளென்று சொன்னாள். ஆனாலதற்கென்ன செய்யலாம் என் தாயாரைக் கொன்றுபோ டென்ருன். இது உண்மைதானு வென்ருள். அவள் கொடுமையை அறிவோமென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு மேலுக்கு உண்மைதானென்ருள். இன்றைய ராத்திரி தூங்கும் போது அம்மிக்கல்லை தூக்கிக்கொண்டு வந்து தலை யேலே போட்டுக் கொல்லுகிறே னென்ருள். ஆனால், அப்படியே செய்யென்ருன், பாதிராத்திரியில் எழுந்தி ருந்து விளக்கேற்றிக் கொண்டுவந்து பார்த்தபோது தாயாரும் மாமியாரும் வீட்டுக்குள்ளே படுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து தன் மாமி யார் காலிலே வைக்கோற்பழுதை யடையாளமாக கட்டிவிட்டு விளக்கை நிறுத்திப்போட்டு அம்மிகல்லை யெடுத்துக் கொண்டு வரப்போனுள் இதுகளெல்லாந் தூங்குகிற வனைப்போலப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தன் புருஷன் சீக்கிரமாக யெழுந்து அந்த வைக்கோர் பிரியை அவிழ்த்து அவள் தாயார் காலிலே கட்டிப் போட்டுத் தன் தாயாரைச் சற்றே அப்புறத்திலே தள்ளிவைத்துவிட்டான் அவள் அம்மிக்கல்லைக்கொண் டுவந்து வைக்கோர் பழுதடையாளத்தைப் பார்த்து அவள் தலைமேற் போட்டுவிட்டு புருஷனைத் தட்டி யெழுப்பி உன் தாயாரைக் கொன்று போட்டேனென்று சந்தோஷமாகச் சொன்னுள். அவன் ஆராத்தாள் செத்தாலும் பொழுது விடிந்தால் தெரியுமென்ருன். ஆதலால் அதுவே கட்டு வாக்கியமாக வழங்கிவருகின்றது.

4-வது பெருமாளென்ற பேரைத் தள்ளிப்போய் பெரிய பெருமாளானது

ஒரு குடித்தனக்காரன் அடிமைப் பறையனைவைத்துக்கொண்டு அவனை உன் பேரென்னவென்று கேட்டான். ஐயா! என்பேர் பெருமாளென்றான். அந்தக் குடித்தனக்காரன் வைஷ்ணவனானகையால் இந்தப் பறையனைப் பெருமாளென்றழைக்கச் சம்மதியாமல் நீவேறே பேர் வைத்துக் கொள்ளுகிறையா வென்று கேட்டான். ஐயா வைத்துக்கொள்ளுகிறேன் கொஞ்சஞ்சிலவு பிடிக்குமே என்றான். அதற்கெவ்வளவு பிடிக்கும் சொல்லென்றான். என் தகப்பனிருக்கையில் பத்துவராகனும், பதிங்கல நெல்லுஞ் செலவழித்து நாலு பரதேசிகளுக்குச் சாப்பாடுபோட்டு இந்தப் பேரிட்டான். இப்போது இதைத் தள்ளிவிடுகிறதற்கும் வேறு பேரிடுகிறதற்கும் மூன் செலவுக்கிரண்டத்தனை செலவுபிடிக்குமென்றான். அந்தப்படி சம்மதித்து இருபது வராகனும் இருபதிங்கல நெல்லும் கொடுத்தான். அதை வைத்துக்கொண்டு சொஸ்தமாக சிலமாதம் சாப்பிட்டுப்போட்டும் பெரிய பெருமாளென்று பெயரிட்டுக்கொண்டுவந்தா யென்றார். பெரிய பெருமாளென்றான். அதைக்கேட்டு ஆண்டை வெட்கிப் போனதலால் வீண் செலவுசெய்ய உடன் படுவார்.

5-வது சுடுகாட்டுக்குப் போனபிணம் திரும்பி வருமா வென்றது

ஒருத்தி விபசாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தாள். அதைசகியாமல் அவள்புருஷன் கண்டித்துக்கொண்டு வருவான். அப்படியிருக்க தினந்தோறுஞ் சாயங்கால வேளையில் ஊர்புறத்தி லிருக்கிற பத்திரகாளியினுடைய கோயிலுக்கு அவள்போய்வருகிற சமாச்சாரந்தெரிந்து ஒருநாள் அவள்புருஷன் அந்தக் கோயிலின் சுவர் மறப்பிலே நின்றான். அவள் அந்த தெய்வத்தைப் பார்த்து, அம்மா! என் புருஷனுக்குக் கண் கெட்டுப் போகும்படி செய்வாயேயானால் உனக்குப் பொங்கலிடுகிறேனென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு போனாள். மறு

நாள் அவன் எனக்குப் பார்வை தெரியவில்லை யென்று சும்மாதானே சொல்லித் தடுமாறிக்கொண்டுதிரிந்தான். அவன் பெண்சாதி பிரார்த்தனை பலித்ததென்று சந்தோஷத்துடனே தன் கள்ளப்புருஷனாகிய கிராமத்தானையும் பாளையக்காரனையும் கணக்கனையும் கறுப்புக்காரனையும் இராத்திரிக்கு ஜாமத்திற்கு ஒவ்வொருவராக வரச்சொல்லி யனுப்பிவிட்டு அவர்களுக்காக வெகு நேர்த்தியாய் சமையல் பண்ணிக்கொண் டிருந்தாள். அவள் புருஷன் அவளுக்குத்தெரியாமல் வசநாபியைக் கொண்டுவந்து சாப்பாட்டிலே கலந்து வைத்தான். பிறகு மூதற்ஜாமத்திற்கு கிராமத்தான் வந்துசாப்பிட்டு விளக்குக் கொளுத்தி ஆரைகொண்ட விட்டிற் பூச்சியைப்போல சீக்கிரத்திலே தன்னுயிரை யிழந்துவிட்டான். அவனையெடுத்து ஒரு அறையிலே மறைத்து வைத்தாள். பின்பு மூன்றுபேரும். அப்படியே அவள் சொன்ன வேளைதனில் ஒவ்வொருவராகவந்து சாப்பிட்டுத் தன்னுயிரை யிழந்துவிட்டார்கள். அந்த மூன்று பேரையுங் கிராமத்தானை வைத்த அறையிலே சீக்கிரமாக மறைத்து ஒரு பிணத்துக்கு பட்டைநாமத்தை சாத்திவைத்து கூலிக்காரனையழைத்து இந்தபிணத்தை ஊருக்குவெளியிலே எடுத்துக்கொண்டுபோய் இரகசியமாக கிணற்றிலே போட்டுவந்தால் உனக்குப் பத்துப் பணங் கொடுக்கிறேனென்றாள். அப்படியே ஒரு பிணத்தை யெடுத்துக்கொண்டு போய்ப் போட்டுவந்தான். அவன்வருவதற்குமுன்னமேமற்றொருபிணத்தை முன்போல பட்டை நாமத்தைச் சாத்தி வைத்து அந்த கூலிக்காரன் வந்தவுடனே நீ கொண்டுபோன பிணம் உனக்குமுன்னமே ஓடிவந்து உட்கார்ந்துகொண்டது இதை கொண்டுபோய் கிணற்றிலே போட்டு மேலே ஒரு கல்லைப் போட்டுவாவென்றாள். அவன் தூக்கிக் கொண்டுபோய் அப்படியே செய்து வருவதற்குள் மற்றொரு பிணத்தை அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருந்து அவன் வந்தவுடனே முன்போலவே சொல்லி இதை கைகால்களை கட்டிப் போட்டு வாவென்றாள். அந்த மூடன் அப்படியே செய்து வரப்போனான். மறுபடியும் அவன் வருவதற்கு முன்னே இவள் மற்றொரு பிணத்

தையு முன்போலவே வைத்திருந்து அவன் வந்த வுடனே ஐயையோ இப்பாழும் பிணம் உன்னை எந்த விதத்திலேயோ மோசம் பண்ணிப்போட்டு வந்து விட்டதே இந்தத்தடவை மாத்திரம் கொண்டுபோய் குண்டு கட்டாகக் கட்டிப்போட்டு மேலே ஒரு பெருங்கல்லைப் போட்டுவா வென்றாள். அவனுக்கு கோபம் பிறந்து அந்தப் பிணத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் அவள் சொன்னபடியே செய்து கிணற்றிலே போட்டுவிட்டுத் திரும்பும்போது சூரியோதய சமயமாச்சுது அப்போ சாத்தானியன் யாகத்துக்குப் போகும்படியாக பட்டை நாமம்போட்டு இவன் பின்னே வந்தானவனை இவன் பார்த்து நாமம்போட்ட பிணந்தா னெழுந்து வருகிற தென்று ஓடிப்போயவன் கழுத்தை கட்டிக்கொண்டு வெட்கங்கெட்டபிணமே நாலுதரங் கொண்டுபோய் கிணற்றிலே போட்டும் மறுபடியுமெழுந்துவருகிறையா இப்போகொண்டுபோய் உன்கையைநெருக்கி ஒருபெரிய பாழுங் கிணற்றிலே போட்டுவிடுகிறே னென்றிழுத் தான். சாத்தானியன் நடுநடுங்கி குய்யோ முறையோ வென்று பெருங் கூச்சலிட்டழுதானதைத் தலையாரிகள் கேட்டு வந்து இதென்னவென்று விசாரித்தார்கள். கூலிக்காரனிந்தப் பிணத்தை நாலுதரங்கொண்டுபோய் கிணற்றிலே போட்டேன் மறுபடியுமெழுந்து வருகிற தென்றான் கூலிக்காரன் கட்டுவாக்கியமாக வழங்கி வருகிறது.

6-வது பிரமசாரி ஓடம் கவிழ்ந்தது

நிறைவெள்ளமாகிய ஒரு ஆற்றினுடைய இக்கரையிலிருந்து ஓடத்தில் நிறைய மனிதரை யேற்றிக் கொண்டு அக்கரைக்குப்போக எத்தனமா யிருக்கையில்: துடப்பக்கட்டைவைத்திருக்கிற ஒரு களஞ்சா றிப்பறச்சியும் ஒரு பாம்புப்பிடாரனும் ஒரு குரங்காட்டியும் வந்தேறிக்கொண்டார்கள், உடனே பிரமசாரி ஓடிவந்து என்னையும் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றான் ஓடத்திலிருக்கிறவர்கள் குரும்பு செய்வதிலே ஒரு பிரமசாரி நூறு குரங்குக்கு ஒப்பென்று சொல்லுவார்கள். அவனை ஏத்தலாகாதென்றார்கள். ஓடக்காரன் காசுக்கு ஆசைப்

பட்டந்த பார்ப்பாரபயலை காலைக்கட்டி ஏற்றிக்கொண்டு ஓடத்திலிருக்கிற துடப்பக்கட்டையில் ஒரு காக்கை பல்லாலே குத்தி பிடுங்கிக்கொண்டு குரங்கின் சூத்திலே குத்தினான். குரங்கு குதித்து விழுந்து பாம்புபெட்டியைத்திறந்துவிட்டது. எல்லாரும் பயந்து ஓடத்தினொருபக்கத்திலேஒதுங்கிப்போனார்கள், ஓடம்கவிழ்ந்துவிட்டது. அதுமுதல் பிரமசாரி ஓடம் கவிழ்ந்த கதையாக முடியுமென்று உலகத்திலே சில சமயங்களிலே சொல்லுவார்கள்.

7-வது வண்ணானுக்குப் போனான் வண்ணாந்தீக்கு வந்தானென்றது

ஒரு குரும்புக்காரப்பையன் அவன் தகப்பன் அடித்துத் துரத்திவிட்டான். அவன் அழுதுக்கொண்டே போகையில் ஒருதலையாரிகண்டு உன்பெயரென்னவென்றான். என் பெயர் போர்சுட்டிப் பொரிபொறுக்கி யென்றான் என்னிடத்திலிருவென் றழைத்துக்கொண்டுபோய் தான் காக்கிற நெல்போரிடத்திலேகாவல்வைத்து சாப்பிடப்போனானவன் வருவதற்குமுன்னே இவன் நெல்போரைக் கொளுத்திவிட்டுச் சுற்றிலுமிருக்கிற பொரிகளைத் தின்றுகொண்டிருக்கையில் தலையாரி வந்து என்னடாபாவி இப்படி செய்தாயென்றான். என் பெயரோ போர்கட்டு பொரி பொரிக்கியென்று முன்னமே சொன்னேனேயென்றான். தலையாரிக்கு கோபம்பிறந்து அடித்துத் துரத்திவிட்டான், அவனழுதுக்கொண்டே போகையில் ஒருவாழைத் தோட்டக்காரன்கண்டு உன்பெயர் என்னவென்றான். ‘தோலிருக்க சுளை முழுங்கி’ என்றான். இவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் தனவாழைத்தோட்டத்திற்கு காவல்வைத்தான், அந்தப்பையன் தோட்டக்காரனில்லாத சமயப்பார்த்து குலைகளிலே பழுத்திருந்த பழங்களையுரித்து இனிப்பாகிய சுளைகளை யெல்லாம் முழுங்கிவிட்டுத் தோல்களைமூடிவைத்தான். தோட்டக்காரன் வந்து பார்த்து என்னடாபாவி இப்படிசெய்தாயென்று கேட்டான். முன்னமே தோலிருக்கச் சுளை முழுங்கியென்று சொன்னேனே யென்றான். வாழைத் தோட்டக்காரனும் அதிகக் கோபம் பிறந்து அவனை

ராடித்துத் துரத்திவிட்டான். அவன் அழுதுக்கொண்டேபோகும்போது ஒரு வண்ணான் கண்டு உன் பெயர் என்னவென்றான். என்பெயர் போனான் என்றான். அவன் தன் வேலைக்குதவியாக வைத்துக்கொண்டான். பிற்பாடு வண்ணாத்தி வந்து உன்பெயர் என்னவென்றாள். என்பெயர் வந்தான் என்றான். மறுநாள் துறைக்குப்போகும்போதும் கூட அழைத்துக்கொண்டு போய் சலவைபண்ணின சீலைகளை ஒருமூட்டைக்கட்டி அவன் தலையிலே வைத்து நீ முன்னே கொண்டுபோவென்று அனுப்பினார்கள். அவன் அந்த மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான். வண்ணான் போனானென்று கூவி தேடியோடினான். வண்ணாத்தி ஒருபக்கத்தில் நின்று வந்தான் வந்தானென்று கூப்பிட்டாள். வண்ணாத்தியிடத்தில் வந்துபார்த்து பொய் சொல்லுகிறாயா வென்று அடித்துப்போட்டு மற்றொரு பக்கத்திலே நின்று கூப்பிட்டான். அவளும் அப்படியே கூப்பிட்டாள் மறுபடியும்வந்தடித்தான். இப்படி கலகமாவதை ஒரு மனிதன் கண்டு விசாரித்து அவன்பேரை மாறுட்டமாகச்சொல்லி மோசஞ்செய்த விபரத்தைத் தெரியப்படுத்திவிட்டான். ஆதலால் அதுவே கட்டு வாக்கியமாக வழங்கியது.

8-வது மதுபித்து கலகமென்றது

ஒரு துலுக்கன் ஒரு பெரிய ஊரிலே கடைக்குப் போய்த் தேன் வாங்கும்போது ஒரு துளி தேன் கீழே சிந்தியது; அதன்மேல் ஈ வந்து மொய்த்தது; அந்த சமயம் அங்கிருந்த பல்லி பிடித்துக்கொண்டது; அந்த பல்லியை கடைக்காரனுடைய பூனை பிடித்துக்கொண்டது; அந்த பூனையைக் கடைக்காரன் அடித்துக் கொன்று போட்டான், அந்த கடைக்காரனை துலுக்கன் வெட்டிப் போட்டான்; அந்த துலுக்கனை மற்ற கடைக்கார துலுக்கர்கள் வந்து சுற்றிக் கொண்டார்கள்; துலுக்கர் சூழ்ந்து கொண்டதைப் பார்த்துக் கடைக்காரர்களுக்காக வெகுபேர் கூறினார்கள். அவர்களும் இவாகளும்கைகலந்து சண்டை

செய்ய அந்த பக்கத்திலே நூறுபேர் சாகவே பட்டணத்து ஜெனமெல்லாம் பயந்து அல்லோல கல்லோலப்பட்டு வலசை வாங்கியது. அப்போது ஒருமனிதன் இது யாராலே வந்த கலகமென்று கேட்டான். அந்தக் கடையிலிருந்து வருகிறவன் இது மதுபித்த கலகமென்ற ராகையால் கட்டுவாக்கியமாக வழங்கியது.

9-வது சந்நியாசி கோவணத்துக் கிச்சித்து சமுசார மேலிட்டது

ஒரு சந்யாசி ஓரிடத்திலேயிருந்தார். அவர் கோமணத்தை எலி திருடி கடித்துப்போட்டது. எலிவராமல் இருக்கிறதாக பூனையை வளர்த்தார். அந்தப் பூனைக்குப் பால் வார்க்கிறதற்காக ஒரு பசுவை சம்பாதித்தார். அந்தப்பசுவைமேய்க்கிறதற்காக ஒருபையனைசம்பாதித்தார். அவன் சுவாமி அடியேனுக்குக் கலியாணஞ் செய்ய வேணுமே யென்றான், அப்படியே யொருபெண்ணை விசாரித்து கலியாணஞ் செய்வித்து பெண் வயிற்றில் நாலாண்பிள்ளைகளும் நாலு பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்தது சந்நியாசி அக்குடும்ப சவரக்ஷணைக்காக தினந்தோறும் சூரியோதய முதற்கொண்டு சாயங்காலம் வரைக்கும் பலபேர் இடத்திலும் யாசித்து வருந்தினார். அப்படி யிருக்கும்போது எல்லாரும் வலசைவாங்கும் படியாக ஒரு பெரிய கலகம் வந்துநேரிட்டது. அப்போது அந்தப் பையன் சந்நியாசியைப் பார்த்து சுவாமி! இதுவரைக்கும் என் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றியது பெரியதல்ல இப்போது காப்பாற்றவேணுமென்று அழுதான். சந்நியாசி அவனையுமவன் பெண்சாதி பிள்ளைகளையும் இட்டுக்கொண்டு ஒரு காட்டுவழியை நோக்கிப் போகும்போது வழியிலே சந்நியாசி பங்கு இரண்டு பிள்ளைகளை எடுக்கும்படியாய் நேரிட்டது. அப்போது சந்நியாசி விசனப்பட்டு கௌபீனத்துக் கிச்சித்து சமுசாரமேலிட்ட தல்லவோவென எல்லாவற்றையும் ஒழித்துவிட்டுத் திகம்பரியாய்ப் போய்விட்டார். ஆனபடியினாலே அதுவே கட்டுவாக்கியமாக வழங்கியது.

10-வது தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகால் என்றது

ஒரு சித்து புருடனிடத்தில் ஒருசிஷ்யனிருந்தான். அவன் ஒரு முயல்பிடித்துவந்து சமைத்து அதில்கால்களிலே ஒன்றைத்தான்சுட்டுத் தின்றுவிட்டுமூன்றுகால்களை குருவுக்கு வைத்தான்; குருவும் இன்னொரு கால் எங்கேயென்றார் சிஷ்யன் நான் பிடித்த முயலுக்குமூன்றேகாலென்றான். குருவும்மெய்தான்சொன்னான் அதையாகிலுங் காப்பாற்றுகிற திறமையுண்டோ சோதிப்போமென்று அத்தருணத்திலே சந்தோஷப்படுத்தி நீ பிடித்த முயலுக்குஎத்தனை காலென்றுகேட்டுக்கொண்டு வந்தார்; முன்போலவேசொன்னான். பின்பு அநேகதருணங்களிலே அச்சமுற்றுக் கேட்டார். சிஷ்யன் முன் சொன்னதையே சாதித்தான். குரு இன்னொரு பரிட்சை செய்ய நினைத்து ஒரு திலகமிட்டு இராஜாவுக்குவைக்கிற சாப்பாட்டை கொண்டுவரச் சொன்னார். சீஷன் தினந்தோறும் பொட்டிட்டுக்கொண்டு தூக்கிக்கொண்டுவந்து குருவுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான்; இராஜா தினந்தோறும்என்சாப்பாட்டை திருடிக்கொண்டுபோகிறவனைப் பிடித்துக்கொடுப்பவர்களுக்கு நல்ல வெகுமானம் கொடுக்கிறேனென்று பிரசித்தம் பண்ணினான். குரு ராஜாவினிடம் சென்று சாதம் கறி குழம்பு முதலானவைகளெல்லாம் சுடச்சுட வைத்துக்கொண்டிருந்தால் திருட்டைக் கண்டுகொள்வாயென்று அரசனுக்கு ஒரு உபாயஞ் சொல்லி விட்டுப் போனார். அன்றைக்கு சிஷ்யன்போய்ச் சுடசுட ஒருபாத்திரத்திலே சாதம் கறிகள் முதலானதுகளெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அந்த ஆவி பட்டு நெற்றியி லிருந்த பொட்டு வேர்வையினாலே கரைந்து போய் விட்டது. அந்தப் பொட்டு அழிந்து போகவே அவன் ரூபந்தெரிந்து அரசன் அவனை பிடித்துத் தலையை வெட்டிப் போடும்படி உத்திரவு கொடுத்தான் கொலைசெய்வோர் கொண்டு போகையில் குருவானவர் வந்து அடா, சிஷ்யா! நீ பிடித்த முயலுக்கு எத்தனை கால்கள் உண்மையாகச் சொல்லு உன்னைக் கொல்ல வொட்டாமல்

தப்பித்து விடுவிக்கிறேனென்ருர். அப்போது நான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே காலென்ருன்; குரு அவன் திடத்தைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு அவனைக்கொல்ல வொட்டாமல் இராஜாவினிடத்திலே உத்திரவு வாங்கி அழைத்துக் கொண்டுபோய் உபதேசம் பண்ணினுர். ஆனபடியினுலே அதுவே கட்டு வாக்கியமாக வழங்கியது.

11-வது வீணுகவுடைந்த சட்டி வேணதுண்டு என் தலையில் பூணுரம் பூண்ட புதுமைதனைக் கண்டதில்லை யென்றது

ஒருவன் தன் பெண்சாதி செய்கிற தப்புகளிலே மூன்றுவரைக்குஞ் சொன்னுல் பொறுத்துக் கொள்ளு வான் அதற்கு மேற்பட சொன்னுல் அப்போது அவள் கையிலிருக்கிற சட்டியை அவன் தலையிலே போட்டு உடைப்பாள் அப்படியாக பட்டுபட்டு தலை மொட்டை யாய்ப் போனது போதுமென்று வெறுப்புக்கொண்டு எங்கேயாகிலும் போய்விடுவோமென்று போகும்போது அவனை அவன் சிநேகிதன் கண்டு எங்கே போகிரு யென்ருன்; ஒரு காரியமாகப் போகிறேனென்ருன். சிநேகிதன் அவனைத்தன் வீட்டுக்கு சாப்பாட்டுக் கழைத் துக்கொண்டுபோய் அனுஷ்டானம் பண்ணிக்கொண்டு அவனுடனே சாப்பிட உட்கார்ந்தான் வீட்டுக்காரன் பெண்சாதி சட்டியிலே சாதமெடுத்துக் கொண்டுவந்து மூன்னே தன்புருஷனுக்கு வட்டித்த பிற்பாடு விருந்தா ளிக்கு வட்டித்தான், புருஷன் முன்னே அவருக்கு வட் டித்துப் பிற்பாடு எனககு வட்டிக்கலாகாதா வென்ருன். அந்தச் சட்டியை புருஷன் தலையிலே போட்டு உடைத் தாள். அது உடையும்போது கலவடையெழும்பி விருந் தாளி கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டது. இவளைப் பார்க்கி லும்தன்பெண்சாதியே குணசாலியென்று மனதிலெண் ணிக்கொண்டு 'வீணுவுடைந்தசட்டி வேணதுண்டு என் தலையில் பூணுரப்பூண்ட புதுமைதனைக் கண்டதில்லை' யென்ருன் ஆதலால் அதுவே கட்டு வாக்கியமாக வழங்கியது.

12-வது ஆய்ந்தோய்ந்து பாராதான் காரியஞ் சாந்தனையுந் துயரந் தருமென்ற வாக்கியத்தை விலக்கிக்கொண்டது

ஒருவன் ஆராய்ந்து பாராதான் காரியஞ் சாந்தனையுந் துயரந் தருமென்ற வாக்கியத்தை ஒரு நறுக்கிலே எழுதி வைத்துக்கொண்டு ஒரு பெரிய பட்டணத்திலே இது ஆயிரம் வராகனென்று தெருக்கள் தோறும் விலை கூறித்திரிந்தான். பெரிய யுத்தத்துக்குப்போக எத்தனமாயிருந்த ஒரு ராஜகுமாரன் இதன் பலனை அறிவோமென்று ஆயிரம் வராகன் கொடுத்து அந்த நறுக்கை வாங்கித் தன் படுக்கையிலே தூக்கிட்டிருக்கிற கட்டாரியில் சொருகி முன்னிருந்தபடியே தூக்கிட்டுப்போட்டுத் தானெடுந்தூரத்திலே கப்பலேறி யுத்தத்துக்குப் போய் பதினாறு வருஷம் யுத்தம்பண்ணி வெற்றிக்கொண்டு தன் வீட்டிற்கு வந்தான். போனபோது பிள்ளையுண்டாயிருந்த தன் பெண்சாதி பெற்ற பிள்ளைக்கு பதினாறு வயதாச்சுது. அந்தப் பிள்ளையும் அவளுமாக கட்டிலின் மேலே படுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இதைப் பார்த்துத் தன் பெண்சாதி சோரநாயகனை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதாக நினைத்து இரண்டுபேரையும் குத்திப் போடுவதற்கு முன் தூக்கிட்டிருந்த கட்டாரியை உருவினான். அப்போது அதற்குள்ளிருந்த சீட்டுக் கீழே விழுந்தது. அதைஎடுத்து ஆராய்ந்து பாராதான் காரியம் சாந்தனையுந் துயரந் தருமென்றிருக்கிறதைப் பார்த்துக் கோபமடங்கி இது காரியத்தைப் பொறுத்து ஆராய்ந்து பார்ப்போமென்று விசாரித்துத் தன் பெண்சாதி பக்கத்திலே படுத்திருந்தவன் தன்புத்திரனென்று அறிந்து என்னருமைப் பிள்ளையையும் பெண்சாதியையும் வீணாகக் கொல்ல நினைத்தேன். இந்த கட்டுவாக்கியத்திலேயல்லவா தப்பியதென்றளவற்ற சந்தோஷத்தையடைந்து இந்த சீட்டுக்கு நான்கொடுத்தது தகுதியான விலையல்ல; இன்னம் அதிகமாக கொடுக்கலாமென்று மெச்சினான்.

13-வது அங்கேதப்பி இங்கேதப்பி அகப் பட்டுக் கொண்டான் தும்மட்டிக் காய்பட்ட னென்றது

ஒருவன் ராஜாவுக்கு ஆரூடஞ் சொல்லி அநேக வெகுமானங்களைப் பெற்றுக்கொண்டுவந்தான். அதைப் பார்த்து மனம் பொருமல் அவன்பக்கத்து வீட்டுக்காரி தும்மட்டிக்காய்பட்டனென்கிற தன் மூட்டாள் புருஷனைப்பார்த்து எங்கேயாகிலும் போய் ஆரூடம் கற்றுக் கொண்டு வாவென்று கட்டுசாதங் கட்டிக் கொடுத்தாள். அந்த மூடன் அதை வாங்கிக்கொண்டுபோய் ஒரு குளத்தண்டையிலே சாப்பிட்டுப் போட்டு அருகிலிருக் கிற மரத்துநிழலிலே படுத்துக்கொண் டிருக்கையில் வளைதோண்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு எலியைக்கண்டு எலிவளை தோண்டக்கண்டேனென்றும், புற்றின்மேலே முழித்துக்கொண்டிருந்த ஆந்தையைக்கண்டு புற்றிலே ஆந்தை முழிக்கக்கண்டேனென்றும், ஒரு நெட்டைப் பனைமரம் நிற்கக்கண்டேனென்றும், ஓடிய ஒருமானைக் கண்டு மானோடக் கண்டேனென்றும் பாடம்பண்ணிக் கொண்டு வீட்டிற்குப்போய் ஆரூடங் கற்றுக்கொண்டு வந்தேனென்றான். அன்றிராத்திரி அவனும் பெண் சாதியுமாய் படுக்கைவீட்டிலிருக்கையில் திருடன்வந்து அந்த வீட்டுச் சுவரிலே கன்னம் போட்டுக்கொண் டிருந்தான். அப்போது அவள் தன் புருஷனை நீ கற் றுக்கொண்டுவந்த ஆரூடத்தைச் சொல்ல வேண்டு மென்றாள். எலி வளை தோண்டக் கண்டேனென்றான். அதைக் கேட்கவே கன்னமிட்டுக்கொண்டிருந்த திரு டன் தான் தோண்டுகிறதை அவன் மறைபொருளாகச் சொன்னானென்று திடுக்கிட்டு முழித்தான். புற்றிலே ஆந்தை முழிக்கக்கண்டே னென்றான்: தான் முழிக் கிறதை அவன் சொல்லுகிறானென்று ஓடுவதற்காக நிமிர்ந்து நின்றான். அப்போது நெட்டைப் பனைமரம் நிற்கக்கண்டேனென்றான்: தான் நிற்கிறதை அவன் சொல்லுகிறானென்று ஓட்டம்பிடித்தான். மான் ஓடக் கண்டேனென்றான்: தான் ஓடுகிறதை சொல்லுகிறா னென்று காற்றாய்ப் பறந்தான். இதுகளைப்பார்த்துக்

கொண்டிருந்த ஒருவனால் அந்த மூட்டாள் உள்ளது உள்ளபடி ஆரூடம் சொல்லுகிறவனென்று பெயர் பட்டணமெல்லாம் பரவியது. அதைக் கேட்டிருந்த வண்ணான் தன் கழுதையைக்காணமல் போனதைக் குறித்து ஆரூடம் கேட்டான். அதற்கு கழுதை மறைந்தால் குட்டிச்சுவர் தானென்ருன். அந்தப்படியே வண்ணான் ஒரு குட்டிச்சுவரைப் எட்டிப் பார்த்தான். அங்கிருந்து கழுதையகப்பட்டது. அந்த சமாசாரத்தை வண்ணான் இராஜாவரைக்கும் தெரியப் படுத்தினான். அரசன் வீட்டிலிருந்த உடமை பெட்டியை மூக்கி யென்கிற வெள்ளாட்டியும் நாக்கி யென்கிற வெள்ளாட்டியும் திருடிக் கிணற்றிலே போட்டுவிட்டு அறியாதவர்போலிருந்தார்கள். இராஜன் வீட்டிற்போன திருட்டைக் குறித்து அந்த மூடஜோசியனை அழைத்துக்கேட்டான். எட்டுநாளையிலே பிடித்துக் கொடுக்கிறேனென்று கெடுவு சொல்லிவந்து ஏழுநாள் மட்டும் சும்மாயிருந்து எட்டாம்நாள் காலமே கெடுவு ஆய்விட்டதே இனி யெனக்கு நாக்கேபோமோ மூக்கேபோமோ வென்று சொல்லிக்கொண்டே குளக்கரையில் பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்தான். திருடின இரண்டு பெண்களும் தண்ணீருக்கு வருகிறபோது அவன் சொல்லுகிறதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் தாங்கள் திருடினதைத் தெரிந்துக் கொண்டுதான் சொல்லுகிருனென்று சமீபத்திலே வந்து அந்த உடமைப் பெட்டியை திருடினவர் நாங்களே அதைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து விடுகிறோம் எங்களுக்கொரு தெண்டனையு மில்லாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவன் நல்லதென்று அவர்களையும் உடமைப் பெட்டியையும் அரசனிடத்திலே கொண்டுபோய் சேர்த்து இவர்கள் குற்றத்தை மன்னிக்க வேண்டுமென்ருன். அரசன் மன்னித்து ஜோசியனுக்கு வெகுமானமுஞ் செய்து சம்பளம் பண்ணித் தன்னிடத்திலே வைத்துக்கொண்டு பிற்பாடு ஒருநாள் தானும் ஜோசியனுமாகப் போகிற போது ஆற்றங்கரையிலே ஒருசின்ன தும்மட்டிக்காயை பறித்து ஜோசியனுக்குத் தெரியாமல் தன்கைக்குள்ளே மூடிக்கொண்டு இது என்னவென்று கேட்டார். ஜோசி

யன் நாமகப்பட்டுக்கொண்டேமென நினைத்து 'அங்கே தப்பி இங்கேதப்பி அகப்பட்டுக்கொண்டான் தும்மட்டிக்காய் பட்டனென்ருன்' கண்டுபிடித்தானென்று அரசன் மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு வேண்டிய வெகுமதிகளை கொடுத்து அனுப்பிவிட்டானுகையால் அதுவே கட்டுவாக்கியமாக வழங்கியது.

14-வது பழையகருப்பன் கருப்பனே பழையமண் கிண்ணி மண்கிண்ணியே யென்றது

ஒருபையன் ஒருநாள் ஒருமலைக்கீழே மாடுமேய்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு கல்லை பிரட்டினுன். அதன்கீழே தவலைநிறைய விராகனிருக்கிறதைக் கண்டு பின்னை யாராகுலும் அறிந்துவிடப் போகிருர்களென்று எப்போதும்போலவே அந்த கல்லை மூடிப் போட்டு மனமகிழ்ச்சியுடனே உடம்பு பூரித்துக்கொண்டிருந்தான் சாயங்காலம் எஜமானன் அடா கருப்பா! மாடுகளை யெல்லாம் வயிறு நிரம்ப மேய்த்துக்கொண்டு வந்தாயாவென்ருன். இவன் கோபித்துக்கொண்டுசும்மா கருப்பாவென்று கூப்பிடுங்கள். அடாவென்று மரியாதை குறைச்சலாகக் கூப்பிடவேண்டாமென்ருன். எஜமானனென்னமோ ஒரு அதிசய மிருக்கிறதென்று அதை அறிவோமென்று மனதிற்குள்ளே எண்ணிக்கொண்டு பேசாமலிருந்தான். மறுநாட்காலமே மாடுகளை வோட்டிக்கொண்டுபோய் அந்த மலையடிவாரத்திலே மேய்த்து தான்கண்ட புதையலையும் இருக்கப் பார்த்துக்கொண்டு களிப்புடனே வந்தான். எஜமானன் கருப்பா மாடுகளை யெல்லாம் செவ்வையாய் மேய்த்துக்கொண்டு வந்தாயாவென்ருன். அதற்கு அந்தப்பையன் கருப்பண்ணுவென்று கூப்பிடலாகாதாவென்ருன். மறுநாள் சாயங்காலம் எஜமானனுனவன் கருப்பண்ணுவென்று கூப்பிட்டான். அதுகேட்டு இன்று முதலாக என்னைக் கருப்பண்ணபிள்ளை யென்று அழையுங்கள் என்ருன். மறுநாள் முதற்கொண்டு அப்படியே கருப்பண்ணப்பிள்ளை என்றழைக்கும்போது அதென்ன எனக்கு மண்கிண்ணியிலே சாப்பாடுபோடுகிறது வாழையிலையிலே போடலாகாதாவென்ருன். அப்படியே வாழையிலையிலே போட்டு

எஜமான் இதை அறியவேண்டுமென்று மறுநாள்காலை யில் எழுந்து அவன் மாடுகளை யோட்டிக்கொண்டு போகும்போது அவனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பின்னே தொடர்ந்துபோய் புதையலைத் திறந்துபார்த்து மூடி அதின்மேலே யுட்கார்ந்து குஞ்சிரிப்பு கொண் டிருந்து அப்புறம் போய் விட்டான். போனபிறகு எஜ மான் போய் திறந்து பார்த்து விருகனைக் கண்டு, இத னாலே யல்லவா இவனுக்கித்தனை தைரியமும், செருக் கும் உண்டாயிருந்த தென்று தெரிந்து புதையலைத் தோண்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டான். வழக்கப் படி மறுநாள் போய் பார்த்தான். புதையலைக் காணமை யினாலே ஏக்கம்பிடித்து ஒன்றுந்தோன்ருமல் விசனத் துடனே சாயங்காலம் மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வீட் டிற்கு வந்து அசதியாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். எஜமானன் கருப்பண்ணப்பிள்ளையவர்களே இன்றைக்கு வெள்ளிக் கிண்ணி வைத்திருக்குது சாப்பிட வாரு மென்று அதிக மரியாதையாக யழைத்தான். அப்போ பழைய கருப்பன் கருப்பனே மண்கிண்ணி மண்கிண் ணியே என்ருன். ஆதலால் அதனை கட்டுவாக்கியமாக வழங்கியது.

கட்டுவாக்கியக் கதை முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ஆறுக்குக் கதைகள் நூற்றிருபத்தொன்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்

மூடர்கள் கதை

1-வது சாதத்துக்கல்லைச் சுவாமி யென்றது

இரண்டுபேர் மூடர்கள் ஒரு ஆலயத்திலே சிவதரி சனம் பண்ணப்போன விடத்தில் மைத்துன! சுவாமி யென்ருர்களே இதுதான சுவாமி கல்லாச்சுதே யென் ருன். கோவில் அதிகாரி அதைக் கேட்டுச் சுவாமியை நிந்திக்கிருயா வென நன்ருக அடித்துத் துரத்திவிட் டான். அதை பட்டுக்கொண்டு மைத்துனனுந் தானு

மாய் ஒரு வீட்டிலே போய்ச் சாப்பிட்டார்கள். அந்தச் சாப்பாட்டிலே கல்லிருப்பதைக்கண்டு மைத்துன சாதத்திலே கல்லிருக்கு தென்ருன். மூன்னடிபட்டோன் கோபித்துக்கொண்டு, அடா புத்திகெட்டவனே! கல்லென்று சொல்லாதே இப்போது தான் அடிபட்டதை பார்க்கவில்லையா சின்னசாமி யென்று சொல்லடா வென்று கைகொண்டமட்டும் இரண்டறை கொடுத்தான். இரண்டறையும் நன்ருகப் பட்டபடியால் பாவி இனிமேல் அப்படி சொல்லமாட்டே னென்ருன்.

2-வது அடித்தழும்பால் கொழுக் கட்டை யறிந்தது

ஒருமூடன் மாமியார் வீட்டிற்குப்போனுன். மாமியார் வெல்லமிட்டகொழுக்கட்டை சுட்டுக்கொடுத்தாள். சாப்பிட்டவுடனே இதென்ன வென்று கேட்டான். கொழுக்கட்டை என்ருள். தன் வீட்டிற் போனவுடனே அதை பண்ணச்சொல்லி சாப்பிட வேணுமென்கிற ஆசையினுலே அதின்பேர் மறந்து போகாமல் இருப்பதற்கு கொழுக்கட்டையென்று சொல்லிக்கொண்டே வந்தான். வழியிலே ஒரு வாய்க்கால் நிறைய தண்ணீர் வருவதைக் கண்ட ஒரு வழிப்போக்கன் ஆத்தேரி பாச்சா வென்று எழும்பி தாண்டினபோது கொழுக்கட்டையை மறந்து போய் ஆத்தேரி பாச்சாவென்று பேர் மாருட்டமாகச் சொல்லிக்கொண்டே வீடுவந்துசேர்ந்து பெண்சாதியை அழைத்து ஆத்தேரிபாச்சா சுட்டுக் கொடென்ருன். அது எனக்குத் தெரியாதென்ருள். உன் தாயார்செய்து கொடுத்த ஆத்தேரிபாச்சா உனக்குத்தெரியாதா பொய் சொல்லுகிருயென்று ஒருகொம்பாலே கைசலிக்க அடித்தான். அவள் அந்த அடியைப்பார்த்து கொழுக்கட்டையைப்போல் உடம்பெல்லாம் எழும்பியதே யென்றழுதாள். இப்போது சொன்னதைத்தான் சுட்டுக் கொடுக்கச் சொன்னேன் என்ருன். அதுகேட்டவள் அவன் மூடத்தனத்திற்காக இரங்கி அப்படியே செய்தாள்.

3-வது குருவுக்கு பசுவாங்கிக் கொடுத்தது

சிலமூடர்கள் தங்கள்குருவுக்கு பசுவாங்கி கொடுக்க வேணுமென்று ஆலோசித்து ஒரு பசுமாட்டின் மந்

தைக்குப்போய் இடையனைக் கண்டெங்கள் குருவிற்குப் பசுவேண்டியது அகப்படுமாவென்றார்கள். அந்தஇடையன் இவர்களுடைய நிர்வாணத்தைத் தெரிந்துகொண்டே தன்னிடத்திலிருக்கிற உதைக்கிறபசுவை இவர்களிடத்திலே விற்கலாமென்றுயோசித்து என்மந்தையிலே ஒரு பசு சதைபிடித்து மேனியிட்டிருக்கிறது. நீங்கள் குருவுக்கென்று கேட்டபடியினாலே எவ்வளவு விலை கொடுப்பீர்களென்றான் ஐந்துவராகன் கொண்டுவந்தோமென்றார்கள். அதை வாங்கிக்கொண்டு பசுவை கொடுத்து நீங்கள் கறக்கும்போது காலையணைத்து கொம்பைப்பிடித்து கறவுங்களென்றுசொன்னான். அப்படியே சம்மதித்து அவர்கள் குருக்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் ஒருவன் குடுவை எடுத்துக்கொண்டுவந்தான். ஒருவனை காலையணியச் சொன்னான். மற்றொருவன் கையிலே கயிறெடுத்துக் கொண்டுவர நோஞ்செல்லுங் குருக்களை அழைபடாவென்றான். குருக்கள் சீக்கிரமாகவந்தார். அவரை பசுவின்கிட்ட உட்காரச்சொல்லி அவர் தலையிலிருக்கிற இரண்டு நீண்ட சடைகளாலே காலையணைதது கறந்தான். அப்போது பசு உதைத்துக் கொண்டது பின்னையொருவன் இடையன் கொம்பைப் பிடித்துக் கறக்கச் சொன்னானேயென்று ஞாபகப் படுத்தினான். மற்றொருவன் சங்கிலியை ஊதுகொம்பைஎடுத்துக்கொண்டு வந்து பசுவின் முன்னே பிடிக்கச் சொன்னான் அவனப்படியே பூத்தென்று பிடித்தான் பசு கொடுமையான படியினாலே வெருண்டுக் கட்டுத்தறியைப்பிடுங்கிக்கொண்டு இரண்டு மூனறுபேரை பாய்ந்துவிட்டு குருக்களை முள்ளிலும் கல்லிலும் இழுத்துக் கொண்டு போட்டுவிட்டது. குருக்கள் பிழைத்ததே மறுபிறப்பாச்சுது.

மூடர்கள் கதை முற்றிற்று.

அத்தியாயம் ஏழுக்கு கதைகள் நூற்றிருபத்தினான்கு.

———

எட்டாவது அத்தியாயம்

புத்தி வார்த்தைகள்

1-வது, பாவாயேயாவுரே தெலுங்கிலே மைத்துனா எந்தப் பசுவடாவென்று பொருள்கொண்ட இந்த வாக்கியத்தை ஐந்து சொல்லுக்கும் பொதுமுறையே கன்னடம், தமிழ், மகாராட்டிரம், இந்துஸ்தான், தெலுங்கு என்கிற வைந்திலும் வாவென்னும் பொருளை தருகல் காண்க.

2-வது, அவ்வதிகாரி யுன்னை யடிக்கச்சொன்னானா என்னை யடிக்கச்சொன்னானா இவ்விரண்டு வினாக்களும் கேட்டால் எந்த வினாவிற்கு நீ உத்தரதவத்தானடிக்கும் படி செய்வதாக்குதல் காண்க.

3-வது, சகோதரராகியஇரண்டுராஜகுமாரர்களில் மூத்தவன் வளைதடியையும் இளையவன் அம்பையும்தூர விழச்செலுத்தினவனே வல்லவனென்று ஒருவித்வானை மத்தியஸ்தனாக வைத்துக்கொண்டு செலுத்தினபோது வித்வானைநோக்கி அவ்விருவரும் எது அதிகமாக விழுந்ததென்று கேட்டதற்கு வித்துவான் அவ்விருவருக்கும் சந்தோஷமாக விருக்கும்படிவளைதடுக்கம்அதிகமென்றான். அதுவளைதடியாகிய அம்பு அதிகமென்று வளைதடிக்கு அம்பதிகமென்றும் பொருள் படுதல் காண்க.

4-வது, ஒரு வித்துவான் தன் மூத்த பெண்சாதியின் திவசத்துக்கு சில சாமான் மூட்டையைத் தலைமேலெடுத்துக்கொண்டுபோனான். அப்போது ஒரு பாக்கியவான் கண்டு இப்படி சுமையெடுக்கும்படிக்குக் காரணம் என்னவென்றான் அதற்கு வித்துவான் தலைவிதிவாசமென்றான். அது தலைவிதிக்கு திவசமென்றும்பொருள் படுவதால் மகிழ்ந்து அந்தப் பிரபு அநேக வெகுமதிகளைச் செய்தான்.

5-வது. ஒரு அரசன் காரைக்காட்டு வழியிலே போகும்போது ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தனாகிய இடையன் தனக்கு விரோதியாகக் கூடவிருக்கிற ஒரு காரைக்காட்டு வேளாளனைக் குறித்து அரசனுடனே காரையை வெட்டி கருணைபோட்டால் நன்ருகப் பயிரு கும் என்ருன். அதற்கு அந்த வேளாளன் அரசனைப் பார்த்து சுவாமி! அப்படி செய்தால் இடையொரு கயா பெருதென்ருன் இப்படி ஒருவனை யொருவன் சாதி யைக் குறிப்பாகக் காட்டி இகழ்ந்தமையை அரசன் அறிந்து கொண்டான்.

6-வது, ஒருவன் மற்ருெருவனை என்னொருகைக்கு ளடங்கியது எவ்வளவு மண்ணென்று வினவ. அது கேட்டவன் எண்ணளவைக்கண்டு மயக்கங்கண்டு பிடி கண்ணென்று சொன்னுன்.

7-வது ஒரு கச்சேரியில் ஒரு உத்தியோகஸ்தனுகிய நியோகிப்பார்ப்பான் இராமய்யவாருயென்றும் சாமைய் யவாரு யென்றும் தங்களிருவர்கள் பேர்களை யெல்லாம் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண் டிருந்தான். அதைக் கேட்டு மற்ருெரு உத்தியோகஸ்தனுகிய இடையன் இத் தனைபேருங்கூடி செருப்பாமா வென்றதற்கு அவன் பிள்ளைவாரில்லாமலாகா தென்ருன். இதில் ஒருவனை ஒருவன் குறிப்பாக இழந்தமை காண்க.

8-வது, இராஜனிடத்தில் எண்ணுயிரக்காரிற் சேர்ந்த பாப்பானைவிட ஆயிரக்காரிற்சேர்நத ஒரு பார்ப் பான் உயர்வென்ருன் அரசன் எப்படியென்று வினவ, எண்ணுயிர விராகனை ஒரு தட்டிலும் ஆயிரம் விராகனை மற்ருெரு தட்டிலும் உயர்ந்ததைக் காட்டும் இப்படியே நான் உயர் வென்ருன்.

9-வது, தேங்காய்க்கு நெல்லிமரம் ஒருகொம்பு ஐந்துகுறுணி காய்க்கும், நெல்லிமரம் ஒரு கொம்பில் ஐந்து குறுணி காய்க்கும் நெல்லிமர மென்ருன்.

10-வது, சடாடா உஊ நீகொண்டு வந்தாய்தாதா மிருக இருடதாரு நீ கொண்டுவந்தால் பெரியாமரியா எனவரும்.

11-வது, குகுகுகுகுகுகுகுகுகுச் செட்டிமகள் அஅஅஅஅஅ அஅஅஅக்கு ஆசைப்பட்டாள் முமுமுமுமுமுமுமுமுமும் மூன்று பணியாரம் செசெசெசெசெசெசெசெசேசபத்துக்கட்டி யனுப்பு.

12-வது, குப்பத்து செட்டிமகள் அப்பத்துக்கு ஆசைப்பட்டாள் முப்பத்துமூன்று பணியாரஞ்சேபமது கட்டியனுப்பு.

புத்திவார்த்தையும் தந்திரமும் முற்றிற்று.

திருமகள் விலாச அச்சகம் சென்னை—1. 1966.

புத்தக விளம்பரம்

☞ இதேமாதிரி பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்ட புஸ்தகங்கள் :—

	ரூ. ந-பை.
ஸ்ரீ மஹா பாரதம் வசனம் 18-பர்வம், 4-வால்யம் படங்களுடன்	25-00
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம் படங்களுடன்	12-00
ஸ்ரீமத் கந்தபுராண வசனம் 2-வால்யம்; 42-படங்களுடன்	12-00
ஸ்ரீ மஹா பாகவதம் படங்களுடன்	12-00
ஆதிபர்வம்	5-00
ஸ்ரீமா பக்தவிஜயம் 6-தாசர்கள் அடங்கியது	5-00
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம் படங்களுடன்	5-00
விக்கிரமாதித்தன் கதை ,,	4-00
விராடபர்வம் ,,	3-50
தருமர் அஸ்வமேதயாகம் ,,	1-50
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் ,,	1-50
மதனகாமராஜன் கதை ,,	1-50
அல்லியரசாணிமாலை ,,	1-00
அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை ,,	1-25
வைகுந்த அம்மானை ,,	1-25
காத்தவராயசுவாமி கதை ,,	1-00
கிருஷ்ணன் தூது ,,	0-75
நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை ,,	1-00
பவளக்கொடிமாலை ,,	0-75
ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை ,,	0-75
புலந்திரன் களவு மாலை ,,	0-75
மரியாதைராமன் கதை ,,	0-75
கோவிலன் கதை ,,	0-75
சித்திராபுத்திரன் கதை ,,	0-75
மயிலிராவணன் கதை ,,	0-75
புரூரவச்சக்கிரவர்த்தி கதை ,,	0-70
கர்னமகாராஜன் சண்டை ,,	0-50
தேசிங்குராஜன் கதை ,,	0-50
பொன்னுருவிமசக்கை ,,	0-50
மதுரைவீரன் கதை ,,	0-55

கிடைக்குமிடம் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
57, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு, மின்ட் போஸ்ட், சென்னை-1